נחתם ביום : 19.12.2022
מועד המצאת הבקשה : 3.10.2022
מועד אחרון להגשה : 19.12.2022

בבית המשפט המחוזי **ת.א. 9938-10-22**

<u>תל אביב-יפו</u> **<u>בפני כב' הש' י. שבח, סג"נ</u>**

בעניין: שרקון, בן עמי, אשר ושות' – חברת עורכי דין ח.פ. 514636786
ע"י ב"כ עוה"ד שחר הררי ו/או הדר טבילה ואח'
ש. הררי משרד עורכי דין
דרך מנחם בגין (מגדל מידטאון קומה 27), תל אביב
טל' : 03-6932084 ; פקס : 03-6006607 **<u>המבקשים;</u>**

- נגד -

1. **עו"ד לילך קינן מ.ר. 40921**
עו"ד גיא נאמן מ.ר. 40707
יגאל אלון 96, תל אביב
טלפון : 03-5111111
ע"י ב"כ עוה"ד בעז בן צור (מ.ר 12636) ו/או תומר שקרצי (מ.ר 38708) ו/או עדי גרופי (מ.ר 90750)
בעז בן צור ושות', עורכי דין
מגדלי הארבעה (מגדל צפוני), הארבעה 28, תל אביב
tomer@bzlaw.co.il
טל' : 03-7155000 ; פקס : 03-7155001 **<u>המשיבים 1;</u>**

2. **בלטר, גוט, אלוני ושות' – משרד עורכי דין**
ע"י ב"כ עוה"ד אייל בר אליעזר ואח'
בלטר, גוט, אלוני ושות', עורכי דין
מרח' יגאל אלון 96, תל אביב
טלפון : 03-5111111, פקס : 03-6246000 **<u>המשיב 2;</u>**

<u>תגובה מטעם "המשיבים 1" לבקשה למינוי בורר</u>

(הגשה חוזרת מס' אסמכתא : 14085654)

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.10.22, מתכבדים המשיבים שהוגדרו בבקשה כ"משיבים 1" (להלן גם : "**המשיבים**") להגיש תגובה מטעמם לבקשה למינוי בורר (להלן : "**הבקשה**").

על יסוד האמור בתגובה זו, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה ולחייב את המבקשים בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורכי דין בצירוף מע"מ.

ההדגשות בציטוטים שיובאו להלן אינן במקור, אלא אם כן נאמר אחרת במפורש.

בעז בן צור, עו"ד | תומר שקרצי, עו"ד | עדי גרופי, עו"ד

ב"כ המשיבים 1

<u>ואלו נימוקי התגובה:</u>

1. ראשית יובהר, כי המשיבים מתנגדים למינוי בורר, ועמדתם היא כי הסכסוך בין הצדדים אינו מתאים להתברר במסגרת של הליך בוררות. המשיבים סבורים כי יש לדחות את הבקשה מכל אחד מהטעמים שיפורטו להלן.

א. <u>הטעם הראשון - המשיבים אינם צד להסכם הבוררות</u>

2. ההסכם לשיתוף פעולה ובחינת מיזוג מיום 13.3.17 (להלן: "**ההסכם**") שעל בסיסו הוגשה הבקשה דנא והכולל תניית בוררות (נספח 1 לבקשה) נחתם בין משרד עורכי דין שרקון, בן עמי, אשר ושות' (להלן גם: "**משרד עורכי הדין שרקון**") לבין **<u>שותפות רשומה</u>** בשם "נאמן קינן ושות' – עורכי דין" (להלן: "**השותפות**" או "**שותפות נ.ק**"). יחידי המשיבים, עו"ד גיא נאמן ולילך קינן, **<u>אינם</u>** צד להסכם, ככלל, ולתניית הבוררות שבו, בפרט. הבקשה במתכונתה לא מתיימרת להסביר מדוע יש לבצע מעין "דילוג" (כפול) מעבר לאישיותה המשפטית הנפרדת של השותפות.

<u>זאת ועוד</u>: בעלות הזכויות בשותפות הן שתי חברות בע"מ, ולא עוה"ד נאמן, קינן, שהם הבעלים של שתי החברות בע"מ.

העתק העמוד הראשון להסכם מיום 13.3.2017 הכולל את שמות הצדדים מצורף ומסומן כ**<u>נספח 1</u>**.

3. ודוק; סעיף 66(א) לפקודת השותפויות [נוסח חדש], תשל"ה-1975, קובע כי שותפות רשומה היא <u>אישיות משפטית נפרדת</u>: "**שותפות רשומה לפי פקודה זו היא תאגיד, ויכולה לתבוע ולהיתבע בשמה הרשום**". וראה לעניין חברה גם 4 לחוק החברות, תשנ"ט-1999. ואת ההלכה שנקבעה ב-בג"ץ 42/63 **שלנגר נ' יו"ר הוצל"פ**, פ"ד יז' 1355, כי: "**שותפות היא אישיות משפטית בפני עצמה <u>נפרדת</u> מהשותפים**". **<u>ועוד</u>**: הדברים נכונים מקל וחומר, באשר לאישיות המשפטית הנפרדת של החברות המחזיקות בשותפות.

4. יותר מכך. ככל שסברה המבקשת שיש לברר את הבקשה מול יחידי המשיבים, מדוע הוגשה הבקשה עצמה על ידי שותפות, ולא על ידי השותפים עצמם. לשיטת המבקשים, לצורך בירור הבקשה וההליך בכלל, יש לצרף את כל שותפי משרד שרקון, ולכל הפחות את עוה"ד אילן שרקון, שחר בן עמי ועידן אשר.

ב. <u>הטעם השני - הסכסוך שבין הצדדים אינו מתאים להתברר במסגרת הליך בוררות</u>

5. הסכסוך בתמצית. ביום 13.3.2017 נחתם ההסכם, וביום 1.5.2017 החל שיתוף פעולה בין הצדדים. בהתאם להסכם, המשרד כונה "**שרקון, בן עמי, אשר & נאמן, קינן ושות'**" (להלן: "**המשרד הממוזג**") ונקבע שלב ביניים ובו לא נכלל מיזוג פיננסי מלא. החל ממחצית שנת 2019, משרד שרקון ביקש לבצע מיזוג פיננסי מלא בדחיפות רבה והתקיימו פגישות ומגעים בנושא, לצד התחלת הליך של בדיקת נאותות למשרד שרקון, מסמכיו וחשבונותיו.

6. ביום 16.10.2019 התקיימה פגישה ראשונה עם אשת הכספים הבכירה במשרד שרקון הגב' קורן, אשר כבר בראשיתה החלה לספר בסערת רגשות כי מבוצעות במשרד שרקון עבירות לכאורה, כולל מעילות ושליחת יד בכספי לקוחות, אף תוך שימוש בשם המשיבים או שותפות נ.ק., אי תשלום לעובדים ולרשויות המס. בהמשך, התקיימו בדיקות עם אשת הכספים לצד פגישות ומגעים מוחרפים עם משרד שרקון, לרבות: (א) ביום 25.10.2019 (יום שישי) התקיימה בדיקה מיוחדת של משרד שרקון ע"י צוות מיוחד שהוסכם שיטפל, אילן שרקון, אופיר פוקס (המנכ"ל), אשת הכספים הראשית והמשיבים, ובמסגרתו אומתו מלוא הנתונים שהוצגו מראש ע"י המשיבים ואשת הכספים ונחשפו עבירות לכאוריות נוספות (לצד חובות כבדים שהתגלו ועוד), ואף נשלח פרוטוקול ישיבה מיוחד. (ב) מייד לאחר מכן, בוצעו פניות ע"י המשיבים לשותפים בכירים בפירמה (עוה"ד איתן הברמן, אורי הברמן, עידן אשר וכו') לשקף את הנסיבות המורכבות, ואז גם החלה החרפה רבה מצד משרד שרקון ושותפים בו, שנמשכה פרק זמן ממושך. המשיבים המשיכו לדרוש ממשרד שרקון להסדיר את הדברים באופן ענייני, כלפי הלקוחות ובנק הפועלים (שלו ניתנו מצגי שווא) , תוך שימוש בשם המשיבים.

7. ביום 26.12.2019, שותפות נ.ק והמשיבים (על כלל צוותם), שלא הסכימו ליטול חלק בהתנהגות עבריינית, פירקו את "המשרד הממוזג" ועזבו, תוך שהתמזגו למשרד אחר - מהוותיקים, הגדולים והמובילים בישראל, שהמשיבים 1 הינם שותפים בכירים במשרד הנושא גם את שמם.

8. הלכה היא, כי **אין לנהל הליך בוררות בעניינים הקשורים בטענות לתרמית,** אלא אם כן הוסכם על כך **<u>במפורש</u>** בהסכם הבוררות. עוד נפסק כי (ר' למשל ע"א 550/75 **מורלי נ' בגון**, פ"ד ל(2), 309) במקרה שבו מ**דובר בבעל דין אשר חפץ בהסתרת מעשיו מעיני הציבור** ולכן עומד על כך שטענות המרמה תתבררנה בסתר ולא בפומבי, אין תקומה לטענת הסכם בוררות:

> "... שקיים האידנא **אינטרס ציבורי** מובהק בבירורן הפומבי דוקא של טענות תרמית למיניהן; **ומקום שנטענה טענת תרמית, יש לדעתי לראות בצורך הבירור הפומבי של טענה זו משום 'טעם מיוחד' כמשמעותו בסעיף 5(ג) לחוק הבוררות, <u>בין אם</u>**

נטענת הטענה נגד התובע ובין אם היא נטענת נגד הנתבע ... אין זאת אומרת שלא נחיל אותה הלכה גם על אדם אשר דווקא רוצה בהסתרת מעשיו מעיני הציבור ועל כן דורש במפגיע שבירור טענת המרמה שנטענה נגדו יתקיים בסתר ולא בפומבי (עמ' 322 לפסק הדין)".

9. והדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר אין מדובר רק בטענות בדבר **תרמיות**, אלא בטענות לקיומם של **מעשים פליליים** לכאורה (ר' והשווה: רע"א 6353/17 **פוני נ' אופק עד פיננסים (2014) בע"מ** ואח' (29.10.2017)).

10. ועוד, במקרים בהם הסכסוך בין הצדדים מערב **היבטים ציבוריים**, **קיים אינטרס של הציבור שהסכסוך יידון בהליך פומבי**. כך, קובעת ההלכה כי במקרים כאלה מן הראוי שהסכסוך יידון בביהמ"ש ולא בחדרי החדרים של בוררות, רחוק מעין הציבור (ר' רע"א 1817/08 **טבע תעשיות פרמצבטיות נ' Pronauron Biotechnologies ,Inc** (11.10.2009)).

11. כך גם נפסק בע"א (חיפה) 2278/06 **שחם יזמות ובניה בע"מ נ' אליהו כהן** (10.1.07), כי במקרה בו הסכסוך הנדון הוא אף מעניינו של הציבור הרחב ומיוחסות לנתבע טענות תרמית, יש לקיים את הבירור הפומבי בבית המשפט.

12. בענייננו, כעולה מהבקשה, נמנעו המבקשים להיכנס לגופן של מחלוקות הצדדים, ולא בכדי (ר' סעיף 9 לבקשה). הסיבה היא כי כידוע היטב למבקשים, המחלוקות שבין הצדדים לא יכולות ואינן מתאימות להתברר במחשכים במסגרת של הליך בוררות. אולם, כמפורט בסעיף 18 להלן, המבקשים טוענים כלפי המשיבים טענות – שווא – לביצוע עבירות פליליות.

13. יותר מכך, כפי שהובהר למשרד שרקון, בין היתר בתכתובות בין הצדדים (ר' למשל מכתבים שצורפו כנספחים 3-5 לבקשה), למשיבים טענות קשות בדבר ביצוע **תרמיות** שאף עולות כדי **מעשים פליליים** מצד משרד עורכי הדין שרקון ושותפים בו, ובתמצית:

13.1. משרד עורכי דין שרקון נטלו, במספר מקרים, מחשבון נאמנות/פקדונות לקוחות לפחות סכום של 739,800 ש"ח (מורכב מסך של 140,000 ש"ח מיום 7.5.2019 ; 600,000 ש"ח מיום 9.7.2019).

13.2. עו"ד בן עמי ממשרד שרקון, העביר ביום 18.6.19 מחשבון נאמנות/פקדונות לקוחות של משרד שרקון ישירות לחשבון של עו"ד בן-עמי סך של 70,200 ש"ח.

13.3. משרד שרקון, לצורך ביצוע הנטילות מחשבון פקדונות לקוחות, ביצע גם רישום כוזב במסמכי תאגיד לכאורה בניגוד לסעי' 423 לחוק העונשין, בדוחותיו הכספיים ובדוחות ללקוחות ולרשויות, עת שקיים 2 טבלאות אקסל, המנוהלות בידי נשות הכספים של המשרדים, בגין 'התחשבנות בחשבון פקדונות' (תיעוד של הפיכת חשבון הנאמנות/פקדונות לקוחות לקופה הפרטית של משרד שרקון ומי משותפיו) (להלן: "**אקסל שרקון להתחשבנות מחשבון פקדון לקוחות**").

13.4. משרד שרקון, לצורך ביצוע הנטילה מחשבון פקדונות לקוחות הציגו מצגים לא נכונים כלפי בנק הפועלים בע"מ. כך, ביום 9.7.2019 הועבר סך של 600,000 ש"ח מתוך פיקדונות לקוחות לטובת לקוח מלאכותי [*].לשם כך: **(א)** מסרו לבנק דרישת "העברה בנקאית" הכוללת לקוח פיקטיבי (שלא קיים) בדמות "קינן 18185" (שותפות נ.ק והמשיבה קינן, בוודאי שאינם לקוח, ובוודאי שלא קיבלו כל סכום מרמתי). **(ב)** בהמשך להעברה, נוצר מהבנק מסמך בנקאי לפיו בוצעה העברה למשרד שרקון מחשבון פיקדונות לקוחות, עבור "לקוח קינן 18185" (שלא קיים). כל זאת, גם תוך מרמה כלפי שותפות נ.ק והמשיבים וקינן שלא ידעו ולא הסכימו לכך.

[*] **ביאור**: באסמכתא של הבנק צוין כי העברה הינה עבור לקוח "קינן 18185" (לקוח שלא קיים); ובטבלת ההתחשבנות חשבון פיקדונות 357756 של משרד שרקון נרשם אסמכתא 19010872 "משיכה לטובת שרקון לטובת לילך קינן".

13.5. משרד שרקון לא שילמו (1) דמי ביטוח לאומי, (2) מס הכנסה, (3) הפרשות פנסיה ופיצויים (לרבות חלק העובד); במועד בגין העובדים לביטוח לאומי ולקופות, לרבות סך של: **(א)** 146,875 ש"ח ו-114,725 ש"ח לביטוח לאומי ולמס הכנסה בגין חודש אוגוסט 2019 (נדרש להשתלם ב-15.9.19). **(ב)** 139,660 ש"ח לביטוח לאומי בגין חודש ספטמבר 2019 (נדרש להשתלם ב-23.10.19). **(ג)** 170,000 ש"ח לקופות גמל עובדים בגין חודש ספטמבר 2019 (נדרש להשתלם ב-15.10.19).

13.6. בנוסף: משרד שרקון גם לא שילמו לרשויות המס במועד תשלומי מע"מ ותשלומי מקדמות מיסים.

14. ומובן, כי טענות המשיבים כלפי משרד שרקון ושותפים בו, מגובות בראיות ובאסמכתאות רבות, לרבות בכתב והקלטות המדברות בעד עצמן. כך, דוגמאות:

14.1. פרוטוקול ישיבה מיום 25.10.2019 שעניינה בדיקה של משרד שרקון ע"י צוות שיטפל בגילוי המעשים הפסולים בהשתתפות אילן שרקון, מר פוקס מנכ"ל ואשת הכספים הבכירה הגב' קורן והמשיבים. שם אומתו מלוא הנתונים

ונכלל סיכום תמצית התרמיות והמעשים הפליליים לכאורה שביצעו המבקשים (ללא הכחשה מצד שרקון, מצד המנכ"ל מר פוקס ומצד הגב' קורן בכירת הכספים).

העתק פרוטוקול הישיבה מיום 25.10.2019 מצורף ומסומן כ**נספח 2**.

14.2. תמליל שיחה מיום 23.10.2019 בין המשיבים לבין עו"ד שרקון, עו"ד בן-עמי והמנכ"ל אופיר פוקס, ושם למשל: **(א)** עו"ד שרקון מסביר שאין בכוונתו להחזיר כספי פיקדונות לקוחות ובנוסף מודה כי אינו מדווח כדין לרשויות המס: "..**בוא נצא מנקודת הנחה ממשהו, קחי חשבון אשקלון זה בעיה ... זה לא בעיה... לקוחות, אני לא מכיר את זה בתור בעיה של פיקדון. בואו נעזוב את זה כרגע, אני רק שמדאיג אותי זה כרגע זה בעיית מס, אשקלון כרגע מתחייבים לי לשכר טרחה, אני מבחינתי כרגע לא מחזיר כל ה- 960 אלף שקל האלה מבחינתי כרגע לא חוזר, לא הולך, יש כרגע כסף אני צריך לדעת מה, איך אני רק צובע אותו מבחינה, מבחינה חשבונאית ובא לציון גואל... מה פתאום שאני אחזיר כסף...**" (עמ' 24 ש' 9-14). **(ב)** עו"ד שרקון: "**...אני צריך להחזיר להם את ה-300 ומשהו אלף ש"ח, צריך להחזיר להם מחר בבוקר, נכון?**", מנכ"ל שרקון מר פוקס: "**אתה חייב להחזיר לחשבון פקדונות, היא צודקת**" (עמ' 12, ש' 12-17). **(ג)** עו"ד בן-עמי: "**...זה לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי שיש פה לקוחות שלא משלמים שנה.. והם חצופים. העיריות האלה מנצלות את זה שאני לא יכול לתבוע אותן...**" (עמ' 2, ש' 9-10), ובתגובה לנאמר שהוא אינו יכול למשוך כספי פקדונות לקוחות לתשלום משכורות - "**זה הכסף שלי לא שלך**" (עמ' 4, ש' 26).

בהמשך, עו"ד פוקס: **(א)** מודה בחובות של המבקשת בגין תשלומים שלא שולמו לרשויות המס, ובין היתר לביטוח לאומי, מס הכנסה ומע"מ (עמ' 32 ש' 21 – עמ' 34 ש' 27). **(ב)** "**אני פשוט חושב שרוב האנשים לא יכולים לחיות ככה שב-15 לא משלמים מוסדות וביטוחים לעובדים, לא הרבה יכולים לישון טוב בלילה ... בגלל זה אמרתי לך אני בתקופה האחרונה הרבה יותר עצבני וטרוד והכל**" (עמ' 64 ש' 27 – עמ' 65 ש' 2). **(ג)** "..**ואני יודע בדיוק שזה לא היה נכון לעשות את הפעולה שנעשתה**" (עמ' 51, ש' 4). **(ד)** ומתרץ בכך ש: "..**תזרימית אנחנו במשבר אדיר**" (עמ' 64, ש' 10).

תמליל השיחה מיום 23.10.2019 מצורף ומסומן כ**נספח 3**.

14.3. מסמכים של משרד שרקון שנחשפו, לצורך ביצוע המעשים הפסולים: **(א)** במצג שווא מול בנק הפועלים כמתואר בס' 13.4 לעיל. **(ב)** לצורך הנטילה מחשבון הפקדונות לקוחות – שני אקסלים שנוהלו בשרקון להתחשבנות מחשבון פקדון לקוחות (סעיף 13.3 לעיל).

העתקי המסמכים שנחשפו מצורפים ומסומנים כ**נספח 4**.

14.4. תמליל שיחות עם הגב' קורן, אשת הכספים הבכירה במשרד שרקון: **(א)** מיום 18.10.2019 – (1) מאשרת שבוצעו דברים "**לא אזרחיים**". (2) ביחס ל"נטילה" של ה- 600,000 ש"ח שנטלו המבקשים מכספי פיקדונות לקוחות: "..**או שהם היו כסף מהבית והיו זורקים ופורעים את ה-600 אלף שקל האלה. לא יודעת את יודעת יכול להיות שהם היו פותרים את זה.** [...] .. **הדבר הזה בשפה של גיא, הוא לא אזרחי זה מה שמפריע לי ... הדבר הזה, הוא אחר, הוא שונה**" (עמ' 3 ש' 19, 27 – עמ' 4 ש' 4); "**לא, זה בטח לא רואים, אבל אה, לא, אבל רואים נכנס 600 אלף שקל בעובר ושוב, את מבינה? עכשיו שנכנס 600 אלף שקל זה צריך ללכת, תשאלי אם הייתה חש- שאלת אותי אם הייתה חשבונית על זה? מי שילם, מי זה הלקוח הטוב ששילם סכום שכר טרחה כזה גבוה? את יודעת**" (עמ' 5, ש' 5). (3) מסרה שיידעה את עו"ד בן-עמי ממשרד שרקון כי התנהלותם פסולה, לשון מאופקת, עד שהיא שקלה לעזוב את עבודתה שם על מנת ששמה לא יופיע "בעיתונים" כמנהלת החשבונות שלהם: "**יש יתרה, קודם כל הם שואבים אותה, הם לא חושבים מה צריך לשלם, מה נכון לשלם. עכשיו הגיע מצב שכבר אמרתי בפנים של שחר 'שחר, זה פלילי, זה פלילי'. לא על ה-600 אלף, על זה שלא משלמים את הדברים של העובדים. הוא הסתכל עליי והוא לא הגיב, הוא לא הגיב ... בעיניים הוא עשה לי אני מבין את זה ובזה זה נשאר ... אבל אני חוזרת הביתה ואני אומרת ליהודה 'תקשיב, אני חייבת לעזוב שמה כי יום אחד יהיה בעיתונים השם שלי בתור מנהלת חשבונות שלהם כי הם לא בסדר'**" (עמ' 8 ש' 24 – עמ' 9 ש' 3). **(ב)** מיום 21.10.2019 - אישרה כי הסכום אותו נטלו המבקשים מחשבון הפיקדונות עומד על סך של כ-810,1000 ש"ח (עמ' 11 ש' 7-12). **(ג)** מיום 23.10.19 – (1) מסרה על התנהלות פסולה נוספת. כדי למשוך כספים מחשבון הפיקדונות-לקוחות הרשום על שם עו"ד שרקון, נדרשת חתימה כפולה של עו"ד שרקון ושל עו"ד בן עמי, וכך מספרת כי עו"ד שרקון חתם גם בשמו וגם בשם עו"ד בן-עמי על **העברה מחשבון הפיקדונות השייכים ללקוחות, שבוצעה לטובת עו"ד בן-עמי**. (2) ראתה בחומרה את הדברים ואמרה - "תשאירי לך את זה כנשק יום הדין" (עמ' 5 ש' 6 – עמ' 6 ש' 2).

התמליל מ-18.10.2019 מצ"ב כ**נספח 5**; התמליל מ-21.10.2019 מצ"ב כ**נספח 6**; התמליל מ-23.10.2019 מצ"ב כ**נספח 7**.

15. וכל זאת כאמור לעיל, בתמצית בלבד. יצוין, כי המשיבים אומדים את הסכומים המגיעים להם מהמבקשים, והנובעים בין היתר ממעשי התרמית אותם ביצעו המבקשים, במיליוני שקלים רבים.

16. לא זו בלבד שהמבקשים ביצעו עבירות לכאורה, אלא גם שהטענות הקשורות בתרמיות מצד המבקשים ואשר מהוות חלק בלתי נפרד מהסכסוך, נוגעות **למעשים שנעשו על ידי המבקשים, בין היתר, תוך שימוש: (1) במשרד הממוזג ובשמות של שותפות נ.ק. וכן של המשיבים 1 עצמם (לרבות, נייר מכתבים ממוזג, חשבוניות, אתרים ברשת ועוד). (2) בשמה של שותפות נ.ק וקינן, מול צדדים שלישיים ובהם בנק הפועלים בע"מ**, וגם עניין זה מחויב שיתברר באופן פומבי.

17. בנוסף. במקרים שכאלה, ובוודאי שעה **שפעולותיהם של המבקשים נעשו תוך פגיעה בצדדים שלישיים לקוחות, האינטרס הציבורי** מחייב את קיומו של ההליך המשפטי בהליך פומבי ולא במחשכים ושיהיה גלוי גם בפני צדדים שלישיים קיימים ו/או פוטנציאליים.

ומקל וחומר: **שעה שעיקר לקוחות המבקשים הן רשויות מקומיות** ובכללן עיריות רבות, וכן רשויות ולקוחות נוספים כגון משרד האוצר, קק"ל, רמ"י ועוד; כפי שגם מאשרים המבקשים בעצמם באתר האינטרנט שלהם, כי לקוחותיהם: "**גופי מדינה, חברות ממשלתיות ורשויות מקומיות מהגדולות והמובילות בישראל וכלה בגופים ציבוריים מרכזיים**".

העתק אסמכתא המלמדת על לקוחות ציבוריים שעניינם בוודאי יעלה במסגרת ההתדיינות מצורף כ**נספח 8**.

18. ועוד. המבקשים עצמם (בנספחי הבקשה) טוענים (בכלליות, בעלמא ובמנותק מהמציאות) לתרמיות ומעשים פליליים כנגד המשיבים (שאינם צד להסכם) וכנגד שותפות נ.ק. (שאינה צד להליך), שמבקשים לטהר את שמם מטענות הכזב בהליך פומבי:

18.1. נפנה לסעי' 1 למכתב שצורף כנספח 3 לבקשה; וכן לסעי' 2.1 לנספח 5 לבקשה המפרט נטילות כספים שנעשו.

18.2. וכך גם טוענים המבקשים (באופן כוזב) לנטילות כספים פסולות על ידי המשיבים 1. ר', למשל סעי' 1 למכתב שצורף כנספח 6 לבקשה: "טענות קשות על פעולות ומעשים שלא כדין... העולים **כדי מעשים פליליים**" (ס' 3); ו-"טענות נוספות רבות כנגד מרשתכם בגין מעשים ופעולות בניגוד לדין, המגיעות כדי **עבירות פליליות**" (ס' 5).

19. המבקשים מעלים, אפוא, טענות (שווא) בעלות אופי תרמיתי כלפי המשיבים, אשר מבקשים לברורן בפומבי כדי לטהר את שמם הטוב. בנוסף, נדרש בירור פומבי נוכח הטענות הקשורות בתרמיות מצד משרד שרקון, אשר מהוות חלק בלתי נפרד מהסכסוך, לאור מעשים פליליים לכאורה שנעשו על ידי משרד שרקון כאמור, ובנוסף: **(א)** תחת שמם המשותף של המשיבים (נייר משרד, חשבונות ללקוחות, אתרי אינטרנט ועוד). **(ב)** תוך שימוש בשם המשיבים עצמם, שותפות נ.ק. ועו"ד קינן מול צדדים שלישיים - עניין המחויב בירור בפומבי.

20. בהתאם להלכה: טענות הצדדים אינן כשירות להתברר בבוררות, נוכח היעדר הסכמתם המפורשת של הצדדים.

ג. הטעם השלישי - צירוף גורם שלישי שאינו צד להסכם הבוררות

21. קיים **טעם נוסף** לדחיית הבקשה, והוא ניסיון המבקשים לגרור את משרד בלטר גוט אלוני ושות' (להלן: "**משרד בלטר**") לסכסוך שבין הצדדים. ובכן, משרד בלטר אינו כפוף להליך הבוררות, ולכן מהטעם האמור שהמבקשים עצמם טוענים כי מדובר בצד חיוני להליך (שאינו צד לבוררות), הרי שההליך כולו צריך להתקיים בבית משפט.

22. הלכה היא, כי סמכות בורר נרכשת רק בהסכמה מפורשת של הצדדים למסור את ענייניהם להכרעת בורר, באופן שלא ניתן לכוף על צד ליטול חלק בבוררות בעל כורחו. כדי לנהל הליך בוררות, יש צורך במפגש רצונות מלא של כל הצדדים לקחת חלק בהליך. הבורר, שאינו נושא משרה שיפוטית, יונק את סמכותו מכוח ההסכמה. באין הסכמה – אין סמכות. ור' דברי כב' הש' דנציגר ברע"א 8113/09 **אלייד סוכנויות לביטוח (1975) נ' מוניות ישיר סוכנות לביטוח 2001** (2.11.10)).

23. ונפנה גם ל-רע"א 2639/14 **עו"ד ברימר (נאמן) נ' עטר ואח'** (09.12.2015), שם נקבע כי הקפדה על עיקרון היסוד של הסכמת הצדדים אף מתיישבת עם מדיניות משפטית החותרת לוודאות ויעילות, וכי לא ראוי להרחיב את תחולתה של תניית בוררות אל מעבר לצדדים ולסכסוכים שהוגדרו בה מפורשות.

24. זאת ועוד, קיומו של צד דרוש לדיון שאינו צד להסכם הבוררות, הוכר בפסיקה כטעם שבעטיו יש לסטות מתניית בוררות, זאת כדי **להימנע מפיצול הדיון והכרעות סותרות**. ראו למשל: רע"א 985/93 **אלרינה אינווסמנט קורפוריישן נ' ברקי פטה המפרינס בע"מ**, פ"ד מח(1) 397 (להלן: "**עניין אלרינה**"). ונפנה גם לדברי כב' השופט זילברטל, שקבע כי על פי ההלכה שנקבעה **בעניין אלרינה** – "**נוטה כיום הכף לעבר העדפת מניעת פיצול הדיון על פני מתן משקל לעצם קיומו של הסכם בוררות**" (ראו: בש"א 4225/99 **שערי העיר חברה להשקעות נ' דניה סיבוס חברה לבניה** (27.04.00, פסקה 9).

25. עוד נקבע כי כאשר הליך הבוררות לא ימצה את בירור מחלוקות הצדדים, ויידרשו דיונים נוספים בערכאות רגילות, הדבר עשוי לשמש **עילה שלא לקיים הליך הבוררות** (רע"א 10723/05 **אי.אי.סי.אי אינטרנשיונל בע"מ נ' גבאי** (30.03.2006)).

26. בענייננו, המבקשים צירפו את משרד בלטר כצד לבקשה, על אף שההסכם בין הצדדים הכולל תניית בוררות אינו חל על משרד בלטר היות והם אינם צד להסכם. משרד בלטר גם לא נתן את הסכמתו להצטרף כצד להליך בוררות, ואף דחה את בקשת המבקשים לצרפו כצד להליך שכזה (ר' מכתב בלטר מיום 4.5.22, נספח 9 לבקשה). ללא הסכמת משרד בלטר, אפוא, אין אפשרות לצרפו כצד להליך בוררות **ומשכך, ההליך כולו צריך להתקיים בביהמ"ש (לרבות כנגד המשיבים)**.

27. כך, גם ניסיון המבקשים להחיל על משרד בלטר את תניית הבוררות מכוח מעגלי ההרחבה שנקבעו ב-רע"א 3925/12 **רונן נ' עו"ד כהן** (17.06.2013) (להלן: "**עניין רונן**"), מחוסר כל בסיס. ונסביר.

27.1. מעגל ההרחבה הראשון – חל כאשר משתמעת ממערכת היחסים החוזית שבין הצדדים שיש הסכמה להיות חלק מהליך הבוררות. בעניין זה טוענים המבקשים בסעיף 23 לבקשה, כי מכוח היחסים שבין המשיבים לבין משרד בלטר, ניתן להסיק כי משרד בלטר לקח על עצמו את מחויבויות המשיבים לרבות בעניין פנייה להליכי בוררות. אלא שטענה (לא נכונה) זו, כלל אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה, ונפנה לרע"א 2639/14 **עו"ד ברימר (נאמן) נ' עטר ואח'** (09.12.15) (להלן: "**עניין ברימר**"). הנה, מעגל ההרחבה הראשון לא חל על משרד בלטר. גם טענות המבקשים לפיהן משרד בלטר קיבל על עצמו התחייבות בדמות תניית בוררות מכוח המיזוג עם המשיבים (שבכלל עסקינן בשותפות נ.ק.) אין להן על מה לסמוך, היות ותניית בוררות לא מקימה חיוב למי שאינו צד להסכם.

27.2. מעגל ההרחבה השני – בסעיף 24 לבקשה טוענים המבקשים כי משרד בלטר הוא "חליף" של המשיבים. ואולם, **בעניין ברימר** נקבע: "**בעניין רונן נקבע מפורשות כי הכרה באדם שאינו חתום על הסכם הבוררות כ"חליף" אינה מתאימה במקרים בהם הצד המקורי להסכם הבוררות עודנו מעורב בהליך**". טענה המבקשים היא פשוט שגויה. המסקנה הברורה מאותו **עניין רונן** אליו מפנים המבקשים בעצמם, היא כי משרד בלטר לא יכול להיות חליף של המשיבים בעוד שהם עצמם צד מקורי המעורב בהליך. מדובר במשרד **נפרד**, שהיה קיים לפני המיזוג עם השותפות, והוא בוודאי אינו חליף של המשיבים.

27.3. מעגל ההרחבה השלישי – המבקשים טוענים בסעיף 27 לבקשה כי משרד בלטר קשור בקשר הדוק עם המשיבים אשר התמזגו לתוכו. לעניין זה, משרד בלטר **לא הסכים** בשום שלב להיות חלק מהליך בוררות ואינו צד להסכם, כך שבענייננו לא מדובר בצד שהסכים מבחינה מהותית וכעת מנסה להתחמק בטענות פורמליסטיות (וראו: **עניין ברימר**). בנוסף, באשר לנטען בסעיפים 28-29 לבקשה, ומבלי לגרוע מהאמור, לא בוצע מיזוג כהגדרתו בחוק החברות, תשנ"ט-1999. המדובר בשותפות רשומה ומכאן שממילא טענת המבקשים אינה רלוונטית.

28. **הנה, היעילות הדיונית והחשש מפני פיצול הדיון והכרעות סותרות, והעובדה שהמבקשים עצמם צירפו את משרד בלטר להליך ולשיטתם הצירוף אינו מלאכותי, מטה את הכף לעבר דחיית הבקשה**. מעת שמשרד בלטר אינו מסכים להצטרף להליך בוררות, ומשלא ניתן לכפות זאת מכוח מעגלי הרחבה, ייאלצו המבקשים לנקוט בהליך משפטי בביהמ"ש, באותם עניינים המבוקשים להתברר בבוררות. משמעות הדבר היא **פיצול הדיון**. לכן, המשיבים סבורים שלא ניתן לברר את הסכסוך שבין הצדדים בבוררות, ויש לבררו בשלמותו בבית המשפט.

29. **לאמור מצטרפת העובדה, כי גם המשיבים סבורים שיש לברר את הדיון עם צדדים שלישיים נוספים, ובין היתר: מנכ"ל המשרד דאז מר אופיר פוקס, עו"ד שרקון, עו"ד בן עמי, עו"ד אשר (לשיטת המבקשים עצמם) וייתכן ששותפים נוספים, למשל עוה"ד הברמן**. צירוף שותפי משרד שרקון לצורך בירור הסכסוך וההליכים נדרש בין היתר לאור המעשים שבוצעו, ומקל וחומר לשיטת המבקשים לאור שהבקשה מופנית כלפי המשיבים (ולא שותפות נ.ק) וצירוף משרד בלטר.

30. נוכח האמור לעיל, המסקנה המתחייבת היא כי גם שיקולי יעילות דיונית מחייבים את קיום הדיון בבית המשפט, שכן ממילא קיום הבוררות לא יסתום את הגולל על פני כל טענות הצדדים וטענותיהם כלפי צדדים שלישיים והם יצטרכו להמשיך להתדיין כך או כך גם בבית המשפט, דבר אשר יכול להוביל לפיצול הדיון, מתן הכרעות סותרות וכל כיוצא באלה רעות הנובעות מפיצול כאמור.

ד. סוף דבר

31. תצהירו של עו"ד גיא נאמן מצורף בתמיכה לעובדות המפורטות בתגובה זו.

32. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש בזה לדחות את הבקשה כאמור ברישא לתגובה זו.

<u>ת צ ה י ר</u>

אני החי"מ, גיא טאמן, נושא ת.ז. מס' 032189961, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. תצהירי זה מוגש לצורך אימות האמור בתגובה המוגשת מטעמי ומטעם עו"ד קינן לבקשה למינוי בורר שהוגשה בתיק ת.א. 9938-10-22 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו בפני כבוד השופטת י. שבח, סג"נ.

2. ההסכם לשיתוף פעולה ובחינת מיזוג מיום 13.3.17 (להלן: "**ההסכם**") הכולל תניית בוררות, נחתם בין משרד עורכי דין שרקון, בן עמי, אשר ושות' (להלן גם: "**משרד עורכי הדין שרקון**") לבין **<u>שותפות רשומה</u>** בשם "טאמן קינן ושות' – עורכי דין" (להלן: "**השותפות**" או "**שותפות נ.ק**"). אני ועו"ד לילך קינן, איננו צד להסכם, ככלל, ולתניית הבוררות שבו, בפרט. כפי שנמסר לי מבאי כוחי, הבקשה במתכונתה לא מתיימרת להסביר מדוע יש לבצע מעין "דילוגי" (כפול) מעבר לאישיותה המשפטית הנפרדת של השותפות. בעלות הזכויות בשותפות הן שתי חברות בע"מ, ולא אני ועוה"ד קינן, שאנו הבעלים של שתי החברות בע"מ.
העתק העמוד הראשון להסכם מיום 13.3.2017 הכולל את שמות הצדדים מצורף ומסומן כ**<u>נספח 1</u>**.

3. הסכסוך בתמצית. ביום 13.3.2017 נחתם ההסכם, וביום 1.5.2017 החל שיתוף פעולה בין הצדדים. בהתאם להסכם, המשרד כונה "**שרקון, בן עמי, אשר & טאמן, קינן ושות'**" (להלן: "**המשרד הממוזג**") ונקבע שלב ביניים ובו לא נכלל מיזוג פיננסי מלא. החל ממחצית שנת 2019, משרד שרקון ביקש לבצע מיזוג פיננסי מלא בדחיפות רבה והתקיימו פגישות ומגעים בנושא, לצד התחלת הליך של בדיקת נאותות למשרד שרקון, מסמכיו וחשבונותיו.

4. ביום 16.10.2019 התקיימה פגישה ראשונה עם אשת הכספים הבכירה במשרד שרקון הגב' קורן, אשר כבר בראשיתה החלה לספר בסערת רגשות כי מבוצעות במשרד שרקון עבירות לכאורה, כולל מעילות ושליחות יד בכספי לקוחות, אף תוך שימוש בשם המשיבים או שותפות נ.ק., אי תשלום לעובדים ולרשויות המס. בהמשך, התקיימו בדיקות עם אשת הכספים לצד פגישות ומגעים מוחרפים עם משרד שרקון, לרבות: (א) ביום 25.10.2019 (יום שישי) התקיימה בדיקה מיוחדת של משרד שרקון ע"י צוות מיוחד שהוסכם שיטפל, אילן שרקון, אופיר פקס (המנכ"ל), אשת הכספים הראשית והמשיבים, ובמסגרתו אומתו מלוא הנתונים שהוצגו מראש ע"י המשיבים ואשת הכספים ונחשפו עבירות לכאוריות נוספות (לצד חובות כבדים שהתגלו ועוד), ואף נשלח פרוטוקול ישיבה מיוחד. (ב) מייד לאחר מכן, בוצעו פניות על ידי ועל ידי עו"ד קינן לשותפים בכירים בפירמה (עוה"ד איתן הברמן, אורי הברמן, עידן אשר וכו') לשקף את הנסיבות המורכבות, ואז גם החלה החרפה רבה מצד משרד שרקון ושותפים בו, שנמשכה פרק זמן ממושך. אני ועו"ד קינן המשכנו לדרוש ממשרד שרקון להסדיר את הדברים באופן ענייני, כלפי הלקוחות ובנק הפועלים (שלו ניתנו מצגי שווא), תוך שימוש בשמנו.

5. ביום 26.12.2019, שותפות נ.ק., אני ועו"ד קינן (על כלל צוותנו), שלא הסכמנו ליטול חלק בהתנהגות עבריינית, פירקנו את "המשרד הממוזג" ועזבנו, תוך שהתמזגנו למשרד אחר - מהוותיקים, הגדולים והמובילים בישראל, ואני ועו"ד קינן שותפים בכירים במשרד הנושא גם את שמנו.

6. משרד עורכי הדין שרקון טוענים כלפיי וכלפי עו"ד קינן טענות – שווא – לביצוע עבירות פליליות. כפי שתבהרנו למשרד שרקון, בין היתר בתכתובות ביני ובין עו"ד קינן לבינם (ר' למשל מכתבים שצורפו כנספחים 3-5 לבקשה), לי ולעו"ד קינן טענות קשות בדבר ביצוע תרמיות שאף עולות כדי מעשים פליליים מצד משרד עורכי הדין שרקון ושותפים בו, ובתמצית:

6.1 משרד עורכי דין שרקון נטל, במספר מקרים, מחשבון נאמנות/פקדונות לקוחות <u>לפחות</u> סכום של 739,800 ש"ח (מורכב מסך של 140,000 ש"ח מיום 7.5.2019; 600,000 ש"ח מיום 9.7.2019).

6.2 עו"ד בן עמי ממשרד שרקון, העביר ביום 18.6.19 מחשבון נאמנות/פקדונות לקוחות של משרד שרקון ישירות לחשבון של עו"ד בן-עמי סך של 70,200 ש"ח.

6.3 משרד שרקון, לצורך ביצוע הנטילות מחשבון פקדונות לקוחות ביצע גם רישום כוזב במסמכי התאגיד לכאורה, בדוחותיו הכספיים ובדוחות ללקוחות ולרשויות, ועת שקיים 2 טבלאות אקסל, המנוהלות בידי נשות הכספים של המשרדים, בגין "התחשבנות בחשבון פקדונות" (תיעוד של הפיכת חשבון הנאמנות/פקדונות לקוחות לקופה הפרטית של משרד שרקון ומי משותפיו).

6.4. משרד שרקון, לצורך ביצוע הנטילה מחשבון פקדונות לקוחות הציגו מצגים לא נכונים כלפי בנק הפועלים בע״מ. כך, ביום 9.7.2019 הועבר סך של 600,000 ש״ח מתוך פיקדונות לקוחות לטובת לקוח מלאכותי [*].לשם כך: **(א)** מסרו לבנק דרישת ״העברה בנקאית״ הכוללת לקוח פיקטיבי (שלא קיים) בדמות ״קינן 18185״ (שותפות נ.ק ועו״ד קינן, בוודאי שאינם לקוח, ובוודאי שלא קיבלו כל סכום מרמתי). **(ב)** בהמשך להעברה, נוצר מהבנק מסמך בנקאי לפיו בוצעה העברה למשרד שרקון מחשבון פיקדונות לקוחות, עבור ״לקוח קינן 18185״ (שלא קיים). כל זאת, גם תוך מרמה כלפי שותפות נ.ק, כלפיי וכלפי עו״ד קינן שלא ידעו ולא הסכמנו לכך.

[*] **ביאור**: באסמכתא של הבנק צוין כי העברה הינה עבור לקוח ״קינן 18185״ (לקוח שלא קיים); ובטבלת ההתחשבנות חשבון פיקדונות 357756 של משרד שרקון נרשם אסמכתא 19010872 ״משיכה לטובת שרקון לטובת לילך קינן״.

6.5. משרד שרקון לא שילמו (1) דמי ביטוח לאומי, (2) מס הכנסה, (3) הפרשות פנסיה ופיצויים (לרבות חלק העובד); במועד בגין העובדים לביטוח לאומי ולקופות, לרבות סך של: **(א)** 146,875 ש״ח ו-114,725 ש״ח לביטוח לאומי ולמס הכנסה בגין חודש אוגוסט 2019 (נדרש להשתלם ב-15.9.19). **(ב)** 139,660 ש״ח לביטוח לאומי בגין חודש ספטמבר 2019 (נדרש להשתלם ב-23.10.19). **(ג)** 170,000 ש״ח לקופות גמל עובדים בגין חודש ספטמבר 2019 (נדרש להשתלם ב-15.10.19).

6.6. בנוסף: משרד שרקון גם לא שילמו לרשויות המס במועד תשלומי מע״מ ותשלומי מקדמות מיסים.

7. טענותינו כלפי משרד שרקון ושותפים בו, מגובות בראיות ובאסמכתאות רבות, לרבות בכתב ובהקלטות. כך, דוגמאות:

7.1. פרוטוקול ישיבה מיום 25.10.2019 שעניינה בדיקה של משרד שרקון ע״י צוות שיטפל בגילוי המעשים הפסולים בהשתתפות אילן שרקון, מר פוקס מנכ״ל, אשת הכספים הבכירה הגב׳ קורן, אני ועו״ד קינן. שם אומתו מלוא הנתונים וכלל סיכום תמצית התרמיות והמעשים הפליליים לכאורה שביצעו המבקשים (ללא הכחשה מצד שרקון, מצד המנכ״ל מר פוקס ומצד הגב׳ קורן בכירת הכספים).

העתק פרוטוקול הישיבה מיום 25.10.2019 מצורף ומסומן כ**<u>נספח 2</u>**.

7.2. תמליל שיחה מיום 23.10.2019 בינינו לבין עו״ד שרקון, עו״ד בן-עמי והמנכ״ל אופיר פוקס, ושם למשל: **(א)** <u>עו״ד שרקון</u> מסביר שאין בכוונתו להחזיר כספי פיקדונות לקוחות ובנוסף מודה כי אינו מדווח כדין לרשויות המס: ״..**בוא נצא מנקודת הנחה ממשהו, קחי בחשבון אשקלון זה בעיה ... זה לא בעיה... לקוחות, אני לא מכיר את זה בתור בעיה של פיקדון. בואו נעזוב את זה כרגע, אני רק שמדאיג אותי זה כרגע זה בעיית מס, אשקלון כרגע מתחייבים לי לשכר טרחה, <u>אני מבחינתי כרגע לא מחזיר כל ה- 960 אלף שקל האלה מבחינתי כרגע לא חוזר, לא הולך, יש כרגע כסף אני צריך לדעת מה, איך אני רק צובע אותו מבחינה, מבחינה חשבונאית ובא לציון גואל</u>... <u>מה פתאום שאני אחזיר כסף</u>..**״ (עמ׳ 24 ש׳ 9-14). **(ב)** <u>עו״ד שרקון</u>: ״**...אני צריך להחזיר להם את ה-300 ומשהו אלף ש״ח, צריך להחזיר להם מחר בבוקר, נכון!**״, <u>מנכ״ל שרקון מר פוקס</u>: ״**<u>אתה חייב להחזיר לחשבון פקדונות, היא צודקת</u>**״ (עמ׳ 12, ש׳ 12-17). **(ג)** <u>עו״ד בן-עמי</u>: ״**...זה לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי שיש פה לקוחות שלא משלמים שנה.. והם חצופים. העיריות האלה מנצלות את זה שאני לא יכול לתבוע אותן...**״ (עמ׳ 2, ש׳ 9-10), ובתגובה לאמר שהוא אינו יכול למשוך כספי פקדונות לקוחות לתשלום משכורות - ״**זה הכסף שלי לא שלך**״ (עמ׳ 4, ש׳ 26).

7.3. בהמשך, עו״ד פוקס: **(א)** <u>מודה</u> בחובות של משרד עורכי הדין שרקון בגין תשלומים שלא שולמו לרשויות המס, ובין היותר לביטוח לאומי, מס הכנסה ומע״מ (עמ׳ 32 ש׳ 21 – עמ׳ 34 ש׳ 27). **(ב)** ״**אני פשוט חושב שרוב האנשים לא יכולים לחיות ככה שב-15 לא משלמים מוסדות וביטוחים לעובדים, לא הרבה יכולים לישון טוב בלילה ... בגלל זה אמרתי לך אני בתקופה האחרונה הרבה יותר עצבני וטרוד והכל**״ (עמ׳ 64 ש׳ 27 – עמ׳ 65 ש׳ 2). **(ג)** ״..**<u>אני יודע בדיוק שזה לא היה נכון לעשות את הפעולה שנעשתה</u>**״ (עמ׳ 51, ש׳ 4). **(ד)** ומותרץ בכך ש: ״..**תזרימית אנחנו במשבר אדיר**״ (עמ׳ 64, ש׳ 10).

תמליל השיחה מיום 23.10.2019 מצורף ומסומן כ**<u>נספח 3</u>**.

7.4. מסמכים של משרד שרקון שנחשפו, לצורך ביצוע המעשים הפסולים: **(א)** במצג שווא מול בנק הפועלים. **(ב)** לצורך הנטילה מחשבון הפקדונות לקוחות – שני אקסלים שנוהלו בשרקון להתחשבנות מחשבון פקדון לקוחות.

העתקי המסמכים שנחשפו מצורפים ומסומנים כ**<u>נספח 4</u>**.

7.5. תמליל שיחות עם הגב' קורן, אשת הכספים הבכירה במשרד שרקון: (א) מיום 18.10.2019 – (1) מאשרת שבוצעו דברים "**לא אזרחיים**". (2) ביחס ל"נטילה" של ה-600,000 ש"ח שנטלו משרד עורכי הדין שרקון מכספי פיקדונות לקוחות: "..**או שהם היו כסף מהבית והיו זורקים ופורעים את ה-600 אלף שקל האלה. לא יודעת את יודעת יכול להיות שהם היו מותרים את זה.** [...] .. **הדבר הזה בשפה של גיא, הוא לא אזרחי וזה מה שמפריע לי ... הדבר הזה, הוא אחר, הוא שונה**" (עמ' 3 ש' 19, 27 – עמ' 4 ש' 4); "**לא, זה בטח לא רואים, אבל אה, לא, אבל רואים נכנס 600 אלף שקל בעובר ושוב, את מבינה? עכשיו שנכנס 600 אלף שקל זה צריך ללכת, תשאלי אם הייתה חש- שאלת אותי אם הייתה חשבונית על זה? מי שילם, מי זה הלקוח הטוב ששילם סכום שכר טרחה כזה גבוה? את יודעת**" (עמ' 5, ש' 5). (3) מסרה שידעה את עו"ד בן-עמי ממשרד שרקון כי התנהלותם פסולה, לשון מאופקת, עד שהיא שקלה לעזוב את עבודתה שם על מנת ששמה לא יופיע "בעיתונים" כמנהלת החשבונות שלהם: "**יש יתרה, קודם כל הם שואבים אותה, הם לא חושבים מה צריך לשלם, מה נכון לשלם. עכשיו הגיע מצב שכבר אמרתי בפנים של שחר 'שחר, זה פלילי, זה פלילי'. לא על ה-600 אלף, על זה שלא משלמים את הדברים של העובדים. הוא הסתכל עליי והוא לא הגיב, הוא לא הגיב ... בעיניים הוא עשה לי אני מבין את זה ובזה זה נשאר ... אבל אני חוזרת הביתה ואני אומרת ליהודה 'תקשיב, אני חייבת לעזוב שמה כי יום אחד יהיה בעיתונים השם שלי בתור מנהלת חשבונות שלהם כי הם לא בסדר**" (עמ' 8 ש' 24 – עמ' 9 ש' 3). (ב) מיום 21.10.2019 - אישרה כי הסכום אותו נטלו המבקשים מחשבון הפיקדונות עומד על סך של כ-810,1000 ש"ח (עמ' 11 ש' 7-12). (ג) מיום 23.10.19 – (1) מסרה על התנהלות פסולה נוספת. כדי למשוך כספים מחשבון הפיקדונות-לקוחות הרשום על שם עו"ד שרקון, נדרשת חתימה כפולה של עו"ד שרקון ושל עו"ד בן עמי, וכך מספרת כי עו"ד שרקון חתם גם בשמו וגם בשם עו"ד בן-עמי על **העברה מחשבון הפיקדונות השייכים ללקוחות, שבוצעה לטובת עו"ד בן-עמי**. (2) ראתה בחומרה את הדברים ואמרה – "יתשאירי לך את זה כנשק יום הדין" (עמ' 5 ש' 6 – עמ' 6 ש' 2).

התמליל מ-18.10.2019 מצ"ב **כנספח 5**; התמליל מ-21.10.2019 מצ"ב **כנספח 6**; התמליל מ-23.10.2019 מצ"ב **כנספח 7**.

8. אני ועו"ד קינן אומדים את הסכומים המגיעים לנו ממשרד עורכי הדין שרקון, והנובעים בין היתר ממעשי התרמית אותם הם ביצעו, במיליוני שקלים רבים.

9. בנוסף, הטענות הקשורות בתרמיות מצד משרד עוה"ד שרקון ואשר מהוות חלק בלתי נפרד מהסכסוך, נוגעות למעשים שנעשו על ידי משרד עוה"ד שרקון, בין היתר, תוך שימוש: (1) במשרד הממוזג ובשמות של שותפות נ.ק. וכן שלי ושל עו"ד קינן (לרבות, נייר מכתבים ממוזג, חשבוניות, אתרים ברשת ועוד). (2) בשמה של שותפות נ.ק וקינן, מול צדדים שלישיים ובהם בנק המפעלים בע"מ.

10. עיקר לקוחותיהם של משרד עוה"ד שרקון הן רשויות מקומיות ובכלל עיריות רבות, וכן רשויות ולקוחות נוספים כגון משרד האוצר, קק"ל, רשות מקרקעי ישראל ועוד; כפי שמאשרים משרד עורכי הדין שרקון באתר האינטרנט שלהם, כי לקוחותיהם: "גופי מדינה, חברות ממשלתיות ורשויות מקומיות מהגדולות והמובילות בישראל וכלה בגופים ציבוריים מרכזיים".

העתק אסמכתא המלמדת על לקוחות ציבוריים שעניינם בוודאי יעלה במסגרת ההתדיינות מצורף **כנספח 8**.

11. משרד עורכי הדין שרקון מעלים, אפוא, טענות (שווא) בעלות אופי תרמיתי כלפיי וכלפי עו"ד קינן, ואנו מבקשים לבררן בפומבי כדי לטהר את שמנו הטוב. בנוסף, הטענות הקשורות בתרמיות מצד משרד שרקון, מהוות חלק בלתי נפרד מהסכסוך, לאור מעשים פליליים לכאורה שנעשו על ידי משרד שרקון כאמור, ובנוסף: (א) תחת שמנו המשותף שלי ושל עו"ד קינן (נייר משרד, חשבוניות ללקוחות, אתרי אינטרנט ועוד). (ב) תוך שימוש בשמי, בשם עו"ד קינן ושותפות נ.ק. מול צדדים שלישיים.

12. משרד עורכי הדין שרקון צירפו את משרד בלטר כצד לבקשה, זאת על אף שההסכם בין ביני ובין עו"ד קינן לבינם הכולל תניית בוררות אינו חל על משרד בלטר היות והם אינם צד להסכם. משרד בלטר גם לא נתן את הסכמתו להצטרף כצד להליך בוררות, ואף דחה את בקשת המבקשים לצרפו כצד להליך שכזה (ר' מכתב בלטר מיום 4.5.2022, נספח 9 לבקשה). בנוסף, בינינו לבין משרד בלטר לא בוצע מיזוג כהגדרתו בחוק החברות, ומדובר בשותפות רשומה.

13. אני ועו"ד קינן סבורים שיש לברר את הדיון עם צדדים שלישיים נוספים, ובין היתר: מנכ"ל המשרד דאז מר אופיר פוקס, עו"ד שרקון, עו"ד בן עמי, עו"ד אשר וייתכן ששותפים נוספים, למשל עוה"ד הברמן. צירוף שותפי משרד שרקון לצורך בירור הסכסוך וההליכים נדרש בין היתר לאור המעשים שבוצעו, ומקל וחומר לשיטת משרד עורכי הדין שרקון לאור שהבקשה מופנית כלפיי וכלפי עו"ד קינן (ולא שותפות נ.ק) וצירוף משרד בלטר.

14. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

גיא טאמן

אישור

אני החי״מ, תומר שקרצי עו״ד, מאשר/ת בזאת כי ביום 19.12.2022 גיא נאמן, אשר הזדהה בפני באמצעות ת.ז שמספרה 032189961, ולאחר שהזהרתיו, כי עליו לומר את האמת וכי יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה.

תומר שקרצי, עו"ד
מ.ר. 38708

תומר שקרצי, עו״ד

<u>ייפוי כח</u>

אנו הח"מ עו"ד גיא נאמן מ.ר 40707 ועו"ד לילך קינן מ.ר 40921 ממנים ומייפים את כוחם של עו"ד בעז בן צור ו/או עו"ד תגי הלוי ו/או עו"ד דקלה סירקיס ו/או עו"ד תומר שקרצי ו/או אלעד פלג ו/או אברהם אברהמוף ו/או אורי שנלר ו/או כרמל בן צור ו/או גיא רוה ו/או אסנת גולדשמידט-שרייר ו/או ענבל בורוש ו/או עדי גרופי וכל עו"ד במשרד עוה"ד "בן צור-קורב" להיות בא כחי הנכון והחוקי בעניין ת.א. 9938-10-22 המתנהל בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, ומבלי לגרוע מכלליות דבר זה לעשות, להוציא לפועל ו/או לחתום על כל או איזה מן הפעולות הדברים, החוזים ו/או המסמכים דלקמן:

1. לבקש, לדרוש, לתבוע במשפט, לקבל, לגבות, להחזיק סכומים של כסף, בטחונות בעד כסף, חובות, מניות, סחורות, דברים וחפצים בין מיטלטלין ובין נכסי דלא-ניידי, השייכים לי עכשיו או אשר יהיו שייכים לי בעתיד או אשר אנשים אחרים חייבים לי בהווה או יהיו חייבים לי בעתיד או העומדים לתשלום לטובתי בהווה או יעמדו לתשלום לטובתי בעתיד, בין בתוקף ניירות ערך ובין בתוקף כל יתרה או חיסול חשבונות ובין בכל דרך אחרת שהיא, לחתום ולהוציא לפועל ולמסור קבלות בנות תוקף, פדיונות, שחרורים וכתבי פיטורין אחרים בנוגע לכל נכסים מכל מין שהוא, בין מסוג חפצי ובין מסוג אישי, בין בהווה ובין בעתיד, לרבות דברים שבתביעה ובנוגע לכל כספים, ניירות ערך, בטחונות לכספים, חובות, סטוק של מניות, סחורות, מיטלטלין, וחפצים השייכים או יהיו שייכים המגיעים או העומדים להגיע לי בין לי עצמי ובין בשותפות עם כל אדם, גוף או התאגדות.
2. בשמי ובמקומי ליישב, לסלק, לגמר, לחסל, למסור לבוררות להתפשר בנוגע לחשבונות, חשובים, תביעות או סכסוכים כל שהם, אשר יש לי בהווה או יהיה לי בכל זמן שהוא בעתיד כל עניין שהוא או כל נגיעה שהיא בקשר לכל אדם שהוא, יהיה מי שיהיה, ולשלם או לקבל כל יתרה של חשבון, חשוב תביעה או סכסוך, הכל כפי שיידרש בעניין.
3. בשמי ובמקומי להתפשר ולעשות ותורים והנחות עם או לכל אדם ביחס לכל חוב עיקול או תביעה כל שהיא, המגיע או העומד לתשלום עכשיו או אשר יגיע או יעמד לתשלום בעתיד לי או לטובתי.
4. להגיש, לנהל, לקיים, להוציא לפועל, לזנוח, לבטל, להגן להתנגד, להגיש תביעה נגדית, לדרוש זקיפת גומלין, להתפשר, ליישב למסור לבוררות, לערער בכל תביעות משפטיות, דיונים משפטיים, בקשות, סכסוכים, תביעות כספיות ודרישות, חשבונות וכל עניינים שהם תלויים ועומדים או המוגשים עכשיו או אשר יהיו תלויים ועומדים או יהיו מוגשים בעתיד ביני ובין כל אדם או אנשים, גוף או התאגדות מכל סוג שהוא, להופיע בשמי ובמקומי, או לייצגני בכל בית משפט (ובכלל זה בתי משפט אזרחיים, פליליים, דתיים וקונסולריים) ובפני כל משרדים משפטיים ואחרים, יהיו אשר יהיו, הכל כפי שבא כח ימצא לנכון וראוי.
5. לייצגני ולהופיע בשמי ובמקומי בפני כל פקיד, קצין מחלקה ממשלתית או רשות מוסמכת, משרד ממשלתי, מיניסטריון, הכנסת או בפני כל עירייה, מועצה מקומית או קצינים אדמיניסטרטיביים אחרים, או בפני כל משרדים שהם לרישום קרקעות, וכל זכות בקרקע או על קרקע, או בפני כל רשות אחרת ככל הדברים הנוגעים או הקשורים לענייני, ולחתם ולהוציא לפועל כל מיני תעודות, מסמכים וחוזים בפני רשויות ומשרדים כאלה ולבצע כל פעולות ודברים אשר ידרשו ע"י רשויות ומשרדים כאלה.
6. לפתוח ולסגור חשבוני בכל בנק או בנקים, ולמשוך, לחתום, להסב כל שיק, המחאה, שטרי חליפין, שטרי משלוח וכל תעודות משלוח בים וכל תעודות אחרות הנתונות העברה ו/או העוברות לסוחר, וכן דיוידנדות או תעודות זכות לרווחים ולחתום בשמי ובמקומי ולהוציא לפועל כל העברות, שטרות, תעודות ומסמכים מכל סוג שהוא.
7. לכל או לכל אחת מן המטרות של יפויי כח זה בשמי ובמקומי לתת, להוציא לפועל ולמסור כל שטרי התחיבות (bonds) ערבויות, גרנטיות, שטרי-פיצוי התחייבויות בכתב התחייבויות כפי שבא כחי ימצא לנכון או לנחוץ.
8. למסור, לחתום, למסור, לקבל, למסור בנאמנות, לעשות, להעביר להסב, לשלם או לפדות כל שטרי חליפין, שטרי חוב, המחאות, שיקים, שטרי משלוח (מכתבי אשראי) כלשהם. וכל התעודות הניתנות להעברה ועוברות לסוחר או תעודות מסחריות אחרות מכל מין 'שהוא, ולהוציא לפועל ולעשות בשמי או באופן אחר כל חוזים, התחייבויות בכתב, הסכמים ודברים שהם כפי שבא כחי ימצא למתאים כדי להוציא מן הכח אל הפועל את הכוחות הנסתרים בייפוי כח זה לבא כחי.
9. בשמי ובמקומי לבקש ולתבוע פשיטת רגל או פרוק של כל אדם או אנשים, גוף או התאגדות ולעשות כל הצהרה בשבועה או להוכיח כל חוב או חובות המגיעים לי או שיגיעו לי או שאני תובעם או עומד לתבעם בכל מהלך דיון בהתאם לכל חוק פשיטת רגל העומד בתקפו בקשר לתרופות או אחרת ביחס לחובות ואינם ניתנים לגביה של פירמות או אנשים או בהתאם לכל חוק של פרוק של חברות ולהשתתף בכל אספות של קרדיטורים בהתאם לכל מהלך דיון כנ"ל ולהצביע בהן.
10. לקבל בשמי ובמקומי כל דואר רשום או אחר, או חבילות דואר ולחתום על קבלות בקשר לכך.
11. להשתתף מתוך הסכמה בעניין כל או איזה מן הפעולות או הדברים הנ"ל יחד עם כל גוף או התאגדות.
12. למנות ולפטר כל ממלא מקום או ממלאי מקום, סוכן או סוכנים שיפעלו לפי הוראות בא-כחי (לרבות עורכי דין) בקשר לכל או איזה מן הפעולות הנ"ל, בכל התנאים כפי שבא כחי ימצא לנכון ולהעביר ייפוי כח זה בשלמותו או באופן חלקי לאחר או לאחרים.

ולראיה באתי על החתום ______________

14/12/2022
תאריך

הריני לאשר בזאת את חתימת מרשי הנ"ל

תומר שקרצי, עו"ד
מ.ר. 38708

תוכן עניינים

נספח 1

העתק העמוד הראשון להסכם מיום 13.3.2017 הכולל את שמות הצדדים

עמ' 14

הסכם לשיתוף פעולה ובחינת מיזוג

שנערך ונחתם בבני ברק ביום 13 בחודש מרץ בשנת 2017

בין:

שרקון, בן עמי, אשר ושות' – חברת עורכי דין
מרחוב בר כוכבא 23 בני ברק
(להלן: "החברה ו/או "המשרד")

מצד אחד;

לבין:

נאמן קינן ושות' – עורכי דין
מרחוב דרך מנחם בגין 154, תל-אביב
(להלן ביחד ולחוד: "NTK")

מצד שני;

הואיל: והמשרד הינו משרד עורכי דין הפועל בתחומי משפט מגוונים;

והואיל: ו - NTK הינו משרד עורכי דין הפועל בעיקר בתחומי המשפט המסחרי, שוק ההון ודיני ניירות ערך, מיזוגים ורכישות, תוכנית תגמול עובדים ובכירים, ליטיגציה כלכלית/מסחרית, נדל"ן ודיני עבודה;

והואיל: והצדדים החליטו על שיתוף פעולה לצורך מיזוג עתידי של פעילות NTK לתוך המשרד;

והואיל: והצדדים מבקשים להסדיר בהסכם זה את היחסים המשפטיים ואת חובותיהם וזכויותיהם ביחס להסכם זה.

הותנה, הוסכם והוצהר בין הצדדים כדלקמן:

א. מבוא

1. המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד הימנו.

2. כותרות הסעיפים בהסכם זה הנן לצורך התמצאות בלבד ואינן מהוות חלק מן ההסכם ולא ישמשו לצרכי פרשנותו.

שרקון, בן עמי, אשר ושות', עו"ד
ח.פ. 51...6780

נספח 2

העתק פרוטוקול הישיבה מיום 25.10.2019

עמ' 16

פרוטוקול ישיבה - CBA

משתתפים: אילן שרקון; אופיר פוקס; ריקי קורן; לילך קינן; גיא נאמן.

מועד ומקום: 25.10.2019 שעה 08:15, במשרדי הנהלת חשבונות CBA, אצל ריקי.

נושא הפגישה: בהמשך לישיבה מיום 23.10.2019 בערב שהתבקשה על-ידי לילך וגיא, בהמשך לנתונים שנמסרו להם בימים האחרונים, על מנת לטפל במס' נושאים שהתגלו, כאשר לבקשת אילן סוכם לוודא פעם נוספת ובאופן סדור את הדברים וכן סוכם להכין נייר עבודה סדור. ביום 25.10.2019 (לילה) שעה 00:32, לילך שלחה סיכום העובדות שקיבלה בימים האחרונים לצורך ייעול וכבסיס לנייר עבודה סופי זה, וכל זאת לצורך טיפול מיידי בדברים.

<u>הערה</u>: הוסכם כי הנתונים של לילך כפי שנכללו בדוא"ל שלה מהערב שקדם לפגישה שהיו בהתבסס על עבודת מטה של ריקי ולילך היו נכונים אך נוספו בבדיקה היום עוד כמה נתונים שטעונים טיפול ולא נכללים בדוא"ל (אי תשלום קופת גמל ספטמבר 2019 וכן ביצוע תשלומי אגרות והוצאות ללקוחות CBA מתוך חשבון הפקדונות של לקוחות אחרים), וכן ולמען הסדר להלן פירוט רחב יותר על בסיס התהליך והבדיקה שבוצעו בישיבה ובמסגרתה בוצע ווידוא של הנתונים כמפורט להלן, וזאת בנוכחות המשתתפים.

1. **חשבון הפקדונות**:

1.1. חשבון הפקדונות של המשרד הינו כללי לכל הלקוחות ואין הפרדה בין הפיקדונות.

1.2. ביום 9.7.2019, נמשך סך של 600,000 ש"ח מחשבון הפיקדונות לחשבון העו"ש של המשרד, ולא הונפקה חשבונית מס. ברישומי הבנק ובמסמכי המשרד הפנימיים - הסכום נמשך עבור לקות קינן או לילך קינן (בהתאמה).

<u>ביאורים</u>:

[*] בהתאם למידע שנמסר מאופיר, המשיכה הנ"ל מהפקדונות הינה לצורך שכ"ט מעיריית אשקלון (ר' סעיף 2 להלן).

[**] נכון ליום 9.7.2019 (מועד משיכת הסכום הנ"ל מחשבון הפקדונות) יתרת חשבונות העסקה הפתוחים של עיריית אשקלון עמדה על 211,258.56 ש"ח (כולל מע"מ והוצאות).

1.3. ביום 8.5.2019, הועבר מחשבון פקדונות לעו"ש של המשרד סך של 140,000 ש"ח. בפרטי העברה נרשם: העברה בגין 150519 (אין כזה לקוח). לא יצאה חשבונית מס בגין הסכום האמור.

<u>ביאור</u>: נפתחו 2 טבלאות אקסל, אחת ע"י אידית ואחרת ע"י ריקי בגין התחשבנות בחשבון פקדונות ("**טבלת התחשבנות פקדונות**"). בטבלאות אלו מתועדים סכומי שכ"ט ואגרה של לקוחות ששולמו לחשבון פקדונות ולא נמשכו ע"י המשרד לצורך שימוש לטובת הלקוח והפקדון - וזאת על מנת לתעד את יתרת החוב של המשרד באותו מועד בסך של 140,000 ש"ח כלפי חשבון הפקדונות עקב המשיכה האמורה.

1.4. ביום 18.6.19, הועבר מחשבון פקדונות ישירות לחשבון של שחר בן-עמי סך של 70,200 ש"ח. לא יצאה חשבונית מס בגין הסכום האמור. בפרטי ההעברה נרשם: לטובת שחר בן עמי. נבדק כי בתום חודש יוני 2019 המשרד קיבל חשבונית מחברת שחר בן-עמי בגין כלל הסכומים שהועברו באותו החודש לטובתו וביניהם הסכום הנ"ל.

ביאור: סכום זה תוסף לטבלת התחשבנות פקדונות כחוב של המשרד לחשבון פקדונות.

1.5. סה"כ המשרד משך מחשבון הפקדונות שלא לצרכי הלקוחות ונרשם כחוב של המשרד לחשבון הפקדונות במסגרת טבלת התחשבנות פקדונות סך של 810,200 ש"ח (מורכב מסך של 140,000 ש"ח מיום 7.5.2019; 70,200 ש"ח מיום 18.6.2019; 600,000 ש"ח מיום 9.7.2019).

1.6. במהלך התקופה שבין מאי לספטמבר 2019, בוצעו פעולות במסגרת טבלת ההתחשבנות פקדונות שהפחיתו (בכמה מנות) סך של 224,690.67 ש"ח מתוך סה"כ החוב של המשרד לחשבון הפקדונות (בסך של 810,200 ש"ח).

1.7. נכון ליום 25.10.19 (מועד בדיקה זו), סה"כ חוב המשרד בגין משיכות מחשבון הפקדונות בהתאם לטבלת התחשבנות פקדונות עומד על 585,509.33 ש"ח.

1.8. נתון חדש שצף בישיבה: (א) המשרד מבצע תשלומים ואגרות והוצאות ללקוחות CBA (שאינם משלמים בגין כך) מתוך חשבון הפקדונות היינו מתוך פקדונות של לקוחות אחרים; (ב) אופיר וריקי אישרו שזה המצב, ולא ידוע בשלב זה היקף הנושא והבעיה - יש לטפל בדחיפות.

2. **נושא עיריית אשקלון:**

2.1. בהתאם למידע שנמסר מאופיר, המשיכה מיום 9.7.2019 בסך של 600,000 ש"ח מחשבון הפקדונות הינה לצורך שכ"ט מעיריית אשקלון (לא יצאה חשבונית מס).

א. <u>יתרת חובות וזכויות של עיריית אשקלון ביחס למשרד</u>

2.2. סה"כ תקבולים שהתקבלו מהעירייה ב-2019 עומד סך של 618,008.04 ש"ח - בוצע במהלך שנת 2019 כולל העברות בנקאיות שבוצעו במאי-יוני-יולי 2019 (הסכום האחרון ששולם מהעירייה היה ביולי 2019).

2.3. ביום 30.6.19 התקבל בחשבון הפקדונות של המשרד מחברת י.ח דמרי סך של 960,300 ש"ח מכות פס"ד שטופל ע"י המשרד לטובת עיריית אשקלון.

2.4. סה"כ סכום חובות שכ"ט פתוחים של עיריית אשקלון:

2.4.1. נכון ליום 9.7.2019 (מועד משיכת הסכום מחשבון הפקדונות) יתרת חשבונות העסקה הפתוחים של עיריית אשקלון עמדה על 211,258.56 ש"ח (כולל מע"מ והוצאות) כאשר סכום זה נכלל ואיננו בנוסף לסכום הכולל האמור לעיל.

2.4.2. נכון למועד זה, קיימים במערכת חשבונות עסקה פתוחים שעל פניו בהתאם למידע שנמסר יצאו על סך של 372,765.26 ש"ח (כולל רכיב המע"מ והוצאות).

2.4.3. בהתאם להסכם שכ"ט שאופיר עיין בו יש זכאות לשכ"ט בתיק של 40,000 שכ"ט (כולל רכיב המע"מ וכן הוצאות) ואולם לא יצא חשבון עסקה ללקוח.

2.4.4. לאור האמור, במצטבר יתרת החוב עומדת על סך של 412,765 ש"ח.

ב. <u>הסדרה מול עיריית אשקלון</u>

2.4.5. ביום 23.10.2019, שחר שלח דוא"ל ליועמ"ש אשקלון, עו"ד הילה רוות, לפיו "חלק ניכר מהחוב בסך כ 600 אלף שתלא משולם משך שנה איננו יכולים לשמש בנק מלווה צעיריה תקופה כל כך ארוכה במשרדנו פקדונות שלכם שנמשכו על חשבון החוב לחשבוני ויועברו לכם אך ורק עם התשלום בפועל. אני מבין שלעיריה גרעון אבל איננו יכולים לממנו ולכן נמשיך להשתמש הכספי הפקדון עד לקבלת הכסף במלואו".

באותו היום עו"ד הילה רווח שלחה בדוא"ל לשחר - "מאשרת".

2.4.6. בהתאם לעמדת אילן בישיבה, יש להוציא מיידית חשבונית מס על סך של 600,000 ש"ח בגין שכ"ט לאשקלון, כאשר לאור כך שאין יתרת חוב קיימת בסך מצטבר של 600,000 ש"ח בהתאם לנתוני המשרד שנמסרו לו (ר' לעיל פירוט של החובות הקיימים), לעמדתו יש להוציא חשבונית אחת בגין החשבונות הקיימים ובגין היתרה יש להוציא חשבונית מס בגין "על חשבון שכ"ט" - וזאת בכפוף לאישור שחר (נמסר כי שחר ביקש אתמול מאידית שלא להוציא חשבון עד שישלים טיפול ובדיקה ויעדכן).

3. **אי ביצוע תשלומים לקופות עובדים וכן לביטוח לאומי ומס הכנסה עובדים:**

3.1. לא שולם סך של 146,875 ש"ח ו-114,725 ש"ח לביטוח לאומי ולמס הכנסה (בהתאמה) בגין חודש אוגוסט 2019. היה צריך להיות משולם ב-15.9.2019, שיקים עבור תשלומים אלה הופקו ביום 26.9.19 אך הם מעוכבים במשרד ולא הועברו לפירעון עקב היעדר כיסוי בחשבון.

3.2. לא שולם סך של 139,660 ש"ח לביטוח לאומי בגין חודש ספטמבר 2019. היה צריך להיות משולם ב-23.10.2019. טרם הופק ציק בגין כך.

ביאור: סך של 102,650 ש"ח בגין מס הכנסה עובדים נדרש להיות משולם עד יום 30.10.2019 בגין ספטמבר 2019, טרם הופק ציק.

3.3. לא שולם סך של 170,000 ש"ח לקופות גמל עובדים בגין חודש ספטמבר 2019. היה צריך להיות משולם ב-15.10.2019.

4. **יתרת תשלומים לביצוע מיידי / טווח קצר:**

4.1. עד 30.10.2019 (חלק מהסכומים הינם עד 30.10.2019): סך של 1.05 מיליון ש"ח (כולל את החובות האמורים בסעיף 3 לרבות מע"מ ספטמבר שהינו על דרך האומדנה וציקים שניתנו

לספקים וזמן פרעונם מיידי; ולא כולל סכומי החוב של המשרד לחשבון הפקדונות כמפורט בטבלת התחשבנות פקדונות, אשר טעונים הסדרה כמפורט).

4.2. עד יום 20.11.2019 (אומדנה/הערכות על הצד הנמוך, ומוגבל לסכומים ידועים לרבות מאושרים ושנמסרו להנהלת החשבונות): סך נוסף של 2.38 מיליון ש"ח (המורכב מסך של: 1.1 מיליון ש"ח בגין תגמולי והפרשות ומיסוי עובדים; סך של 0.5 מיליון ש"ח בגין עובדים שהינם בסטטוס של נותני שירותים (עובדים בחשבונית); 0.1 מיליון ש"ח בגין ספקים שוטף; 0.2 מיליון ש"ח בגין כרטיסי אשראי; 0.2 מיליון ש"ח בגין ציקים דחויים; 0.28 מיליון ש"ח בגין מע"מ חודש אוקטובר 2019, אומדנה בלבד).

4.3. עד יום 30.11.2019 ואילך: טרם חושב.

5. **"אקשן-אייטמס" במיידי**: (א) להסדיר את נושא הפקדונות לרבות כבקשת אילן להסדיר את נושא אשקלון וששחר יתן אישור להוציא חשבוניות מס במיידי ו/או להשלים/להשיב סכומים; (ב) לבצע את כל התשלומים החסרים לרבות באמצעות מימון ככל שנדרש; (ג) להוציא מיידית כל חשבונית מס שלא הוצאה; (ד) לבצע בדיקה ולקבל את מלוא הנתונים של התשלומים והאגרות וההוצאות של לקוחות CBA (שאינם משלמים בגין כך) שמשולמים מתוך חשבון הפקדונות היינו מתוך פקדונות של לקוחות אחרים, ולטפל בכך באופן מיידי ולרבות להשיב כספים.

6. עוד יועד כי מכלול המסמכים והמידע שבבסיס מסמך זה נמצאים באופן סדור בהנהלת החשבונות ויש מיידית לאגד הכל במסגרת תיק טיפול אחד.

נערך ע"י: ריקי קורן, לילך קינן וגיא נאמן.

<u>נספח 3</u>

תמליל השיחה מיום 23.10.2019

עמ' 21

תמלול הקלטות מכל השפות

<u>תמליל שיחה – 1 - שחר_אילן_אופיר_גיא_לילך_23.10 Copy of .m4a</u>

<u>(זמן הקלטה 192:06)</u>

[נתבקשתי ע״י מזמין העבודה לתמלל דקות מסוימות מתוך ההקלטה, דקות אלה מסומנות בגוף התמליל]

<u>שמות הדוברים:</u> שחר, אילן, אופיר, גיא, לילך

[התחלת תמלול דקה 30:00]

גיא: וזה לא קשור לאשקלון וגם אם זה קשור לאשקלון זה חלקי כיוון שהסכום של אשקלון...ואופיר לא חשב אחרת ו-

שחר: אשקלון חייבת פה לפני שנה, תקשיב טוב, אני עם היועצת המשפטית בקשר כמעט יום יומי על הכסף שהם חייבים. אני אמרתי לה ״את לא מקבלת שקל עד שאתם לא משלמים את הכלי״. עירייה שלא משלמת שנה כסף, שנה שאנחנו עובדים לא מקבלים כסף. מה שעיריית אשקלון עושה היא לוקחת מאתנו הלוואה לא חוקית, שיש היום חוב של ספק של עירייה שלא מקבל בזמן, זה נקרא חוק להגינות שאחד הספקים כמונו הם צריכים לשלם ריבית פיגורים 6 אחוזים זה עברה פלילית מה שהם עושים. הם הודיעו פתאום ״אין כסף, הם לא... יש עוד עורך דין שאני חבר שלו, 300 אלף שקל הם חייבים לו, הוא מתכתב איתי ובוכה איתי על הסכומים האלה. אני אמרתי לה ״את לא מקבלת שקל, אני לוקח את הכסף עד שהגזבר שלך לא משחרר לי״. אחרי שהוא עדכן אותי, הוא בא ועדכן אותי בדיעבד, אני אומר לך דוגרי. הוא בא אמר לי ״אני ...״ אמרתי ״אין בעיה, אני אדבר איתה. אתם מחזיקים לי כסף״,

גיא: אופיר אמר לנו אחרת.

שחר: לא, לא.

גיא: הוא פה, אתה יכול לשאול אותו.

שחר: אופיר מה,

גיא: אופיר אמר שהכל באישור שלך.

שחר: בוודאי, אישרתי לו...

גיא: לא.

שחר: אני הלכתי ליועצת המשפטית,

גיא: אבל הוא פה,

שרות כלל ארצי ◄ טלפון: 052-6378862, דוא״ל tamliltech10@gmail.com www.tamliltech.org

שחר: אבל זה לא משנה.

אילן: אבל מה זה משנה? יש לו ... אופיר... מה זה... לא הבנתי.

גיא: אופיר עשית את זה בלי שהוא יידע?

אופיר: עם אישור של כולם.

שחר: אני נתתי לו אישור בדיעבד וזה בסדר גמור.

גיא: לא, מראש, עשית את זה בלי אישור מראש!

שחר: לא, הוא בא אמר לי, אני אפילו לא ידעתי מה הסכום...

גיא: אם הוא אומר?

שחר: אני לא יודע, זה לא מעניין אותי. מה שמעניין אותי שיש פה לקוחות שלא משלמים שנה, לא משלמים שנתיים והם חצופים. העיריות האלה מנצלות את זה שאני לא יכול לתבוע אותן.

גיא: היא לא יכולה,

שחר: רגע, שנייה גיא, לא נהפוך את היוצרות, אני, אנחנו פה הקורבן, אנחנו נתנו פה שירותים, אנחנו לא קיבלנו פה כסף, עיריית אשקלון החליטה שהספקים שלה יהיו המקור... גירעונות שהם לא חוקיים, גירעונות לא חוקיים. עירייה שאישרה תקציב א' ויש לה גירעון של 40 מיליון שקל, הופכת את הספקים שלה ל-

לילך: אז בשביל זה החוב של 367 אלף שקל, לקחת 600?

גיא: לילך, צאי מזה, אנחנו יודעים הכל. לילך,

שחר: את יודעת מה החוב שלה?

לילך: 367 אלף שקל.

שחר: לא, את לא מעודכנת, לא מעודכנת. החוב שלה היום לילך עומד על כמעט 600 אלף שקל אני,

גיא: לילך,

שחר: חזרתי מצהריים היום עם היועצת המשפטית, חזרתי מצהריים יש אצלה תקשיבי טוב, יותר מרבע מיליון שקל,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

גיא: כרגע הדברים כאן הם בחוסר שקיפות, מנסים לטייח...

שחר: ממש לא.

אילן: בוא תסתכל, בוא תסתכל,
שחר: ממש לא.
אילן: גיא, גיא, אני מבקש ממך להגיד לך מה אני מציע, אני מציע בוא תסתכל, אמרתי לך את זה כבר ברמה העקרונית, אוקי? בוא תסתכל, גם... שוב, אני כרגע, אני באמת לא יודע את הנתונים, אוקי? אז אנחנו ...
גיא: בסדר, אז...
אילן: אגב... אני לא צריך... זה מאוד חשוב שבדקת זה,
גיא: ...
אילן: בסדר, אז מה אתה רוצה שנעשה עם זה שמחר בבוקר, מה אתה רוצה שנעשה עם הנתון שבדקת אותם, אתה רוצה שאנחנו נתקן את זה, נכון?
גיא: נכון.
לילך: כן.
אילן: ... לא משנה כרגע, גם אם יש את הבעיה, אתה אומר אתה רוצה לתקן, נכון?
גיא: חד משמעית.
אילן: ואחד אתה אומר,
גיא: ...
שחר: לתקן מה? לא הבנתי.
אילן: בסדר. הוא אומר, הוא אומר שנמשך יותר כאן.
גיא: אז תן לי לדבר,
שחר: ממש לא.
אילן: ואמרתי לך... איך אומרים, תן לי דקה להגיד,
גיא: אילן, איתך אין לי בעיה, הבעיה היא זה שאתה,
אילן: אבל זה לא משנה. לא, אתה לא מבין מה אני מסביר לך. השאלה היא איך אתה אומר ומה אומרים. שוב, אין לנו עוד בור ואנחנו כולנו פה, כולנו אנשים בוגרים, יש כסף באמת של לקוחות שחייבים לנו כסף עם שכר טרחה... אני מבחינתי, לא, מבחינתי אני פאקינג שיט קובר את הכסף,
לילך: אוקי, אבל אתה לא רשאי.
שחר: ... גם עם האישור שלך.

אילן: לילך, לילך, אבל תנו לי להשלים מילה.

לילך: נכון. אבל למה אתה לא נותן לי להוציא מילה מהפה?

אילן: סליחה, צודקת.

לילך: מה זה?

אילן: צודקת.

שחר: מה זאת אומרת? אני אמרתי לה היום "את לא חתמת על רבע מיליון שקל, את בעצמך... מיליון שקל. החוב שלך כבר עובר את ה-600 אלף שקל. אני לא אשחרר לך כלום, תגידי לגזבר שלך שאם אני הבנק שלו שיקפוץ לי".

גיא: סליחה?

שחר: אם אני הגזבר שלי, אם אני הבנק שלך שיקפוץ לי, הוא לא יקבל שקל.

לילך: שחר.

שחר: אני גמרתי עם העיריות האלה, נמאס לי.

לילך: אחלה. ועדיין זה לא ישנה את העובדה, כמה שתרגיש שאתה צודק ושאנחנו הקורבן,

שחר: בטח שאני צודק.

לילך: זה לא משנה את העובדה, זה לא משנה,

גיא: הוא לא צודק, הוא פשוט לא...

לילך: גיא אני רוצה לדבר עכשיו.

שחר: ממש לא גיא.

לילך: אני רוצה לדבר עכשיו.

שחר: אתה לא צודק.

לילך: וזה לא מעניין אותי וזה לא מעניין שאתה חושב שאתה צודק וזה לא מעניין שלפי החוק אתה לא יכול לעשות את מה שעשית,

שחר: ...

לילך: אתה לא יכול למשוך את כספי הפיקדונות של הלקוחות, לא הוצאת חשבונית מס קבלה, אתה לא יכול להשתמש בהם בשביל לשלם משכורות,

שחר: זה הכסף שלי, לא שלך.

לילך: ולא ב-140 אלף שקל של מישהו אחר ולא ב-70 אלף שקל שהלך לחשבון שלך. אתה לא יכול. עכשיו,

גיא: אני יכול בעובדות? המשיכה הראשונה ב-7 למאי.

לילך: לא. עכשיו זה בסדר לבוא ולהגיד,

שחר: אני שנה בלי השכר טרחה, ... אני לא בסדר?

גיא: כן.

שחר: אני לא עובד בחינם.

לילך: זה לא הופך אותם לבסדר, אבל זה לא הופך אותך להיות בסדר בזה שאתה עושה משהו פלילי.

שחר: אני אומר לך מה אמרתי... היא יודעת שיש את הכסף הזה אצלה, גם אם הוא משחרר לה את זה, אמרתי לה "הילה זה אצלי לא אצלך, לא תקבלי שקל, שיהיה לך ברור".

לילך: אתה מעכב? הודעת שאתה מעכב?

שחר: בוודאי.

לילך: אבל אין לך מאיפה לעכב, השתמשת בזה, איפה הכסף?

שחר: מה זה לעכב? אני לוקח את זה אמרתי לה "עד שאתם לא מביאים אני לוקח את זה".

לילך: אוקי, אבל שחר שנינו עורכי דין ואתה לא טיפש,

שחר: ...

לילך: ואתה לא חושב שאני, ואתה לא חושב שאני טיפשה וזה אחלה שאתה לא פראייר ואם זה המשחק שאתה רוצה לשחק, זה אחלה. אבל,

שחר: מה...

לילך: אסור לנו לעשות את זה.

שחר: ... ואני אשתוק? לא.

לילך: אני בינתיים אשתמש בכסף הזה בכיף שלי.

שחר: כן, זה שלי.

לילך: אוקי, 100%.

שחר: מה זה? לא לשלם שנה? יש חוק מפורש, חוק שהם צריכים לשלם מקסימום תוך 60 יום.

גיא: אפשר גם בשיקול...

שחר: אנחנו שנה המתנה, שנה, יש לך לקוות כזה? ...

לילך: כן. אתה חושב שלקחתי לו כסף? חושב שאי פעם לקחתי כסף שהוא לא שלי?

שחר: ... כסף שהוא חייב לך.

גיא: טוב.

לילך: שהוא חייב לי כסף,

שחר: שהגיע הפירעון לפני שנה והוא לא משלם לך.

לילך: כן.

שחר: כן?

לילך: כן.

שחר: למה את עושה את זה?

גיא: שחר זאת עברה פלילית.

שחר: למה?

גיא: גנבה בידי מורשה, הנה עשיתי לך...

שחר: ממש לא גנבה.

גיא: אה באמת?

שחר: אני הודעתי לה, מה זה, אתה חושב אני פראייר?

גיא: יפה, אופיר בוא, שחר, העובדות אופיר – הכסף הראשון, תן לי רגע. הכסף הראשון שנמשך זה ב-7 למאי,

שחר: גיא, מה הקשר?

גיא: הכסף, אני אגיד לך מה הקשר. הכסף השני שנמשך הוא ב-17 ליוני,

לילך: גיא.

גיא: אתה קיבלת כסף ב-30 ליוני, תפסיק לחרטט.

שחר: איזה...

אילן: גיא בוא תקשיב,

גיא: ולמה? אז עצור רגע, בוא תשקף הכל ו... אין בעיה, זה מה שאתה רוצה? מה אתה רוצה?

שחר: ...

גיא: ... עצור רגע,

לילך: גיא ...

גיא: אתה ממשיך לשקר?

שחר: משקר במה?

גיא: אתה משקר?

שחר: ... אין לי כוח אליך.

גיא: אין שום בעיה.

שחר: אני לא אוהב שאתה מדבר ככה, שמעת! אל תתעסק איתי בבאלה דברים, משחקים לא איתי.

גיא: אין בעיה, בכיף ... למה עשית את זה!...אני לא ... בוא כנס פה רגע. מה אמרתי לך! תגיד לי... ומה אמרתי לך! שחר בוא רגע.

שחר: טוב, אתם ה-31 לדצמבר מסדירים את הכל ועפים מפה, אתה לא נשאר איתי שותף. אני עם טיפוס כמוך לא שותף, הבנת!

גיא: יהיה בכיף...

שחר: תקשיב טוב, אני שם עליך שם, שמעת! לך עכשיו למשטרה. עכשיו, אני רוצה לראות אותך עושה את זה.

גיא: אוקי.

שחר: לך תעשה את זה. תראה מה אני עושה לך, לך, אתה תאיים עליי, עליי, למה נראה לך שיש הסכם עם פראייר! פה עד ה-31 לדצמבר אתם סוגרים את הכל ועפים מפה, לא רוצה לראות אתכם. אנחנו סיימנו.

גיא: שחר,

לילך: מעולה. אני שמחה שהבנו את העניינים.

גיא: תודה רבה. אנחנו נ... אם הכסף לא חוזר תוך 48 שעות,

אילן: גיא,

גיא: אנחנו נטפל בזה,

אילן: די גיא.

גיא: ...

אילן: גיא, גיא, גיא בוא שנייה, שב שנייה. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה גיא, אתה עליי אתה לא יכול לאיים.

גיא: אני לא אאיים על אף אחד, אני רוצה לפתור את הבעיה. אילן, אילן...

אילן: תסתכל עליי. אני לא שחר, אני יכול להגיד לך על הזין שלי.... בוא תשמע, בוא תשמע ואני אומר לך מעכשיו, אני גם אומר לך מעכשיו הכל, הכל... גיבוי שלי מלא. אז בוא, שלא ... לא שחר, לא אופיר, אילן – אם יש ... זה על אילן בלבד, אני שם את הדברים על השולחן

– אילן. ... אתה יכול להגדיר את זה גם... פורמלית אילן אשם. עכשיו לכן אני בא ואומר לך מעבר לזה גיא, עשית עכשיו טעות, זאת הייתה טעות עכשיו, הייתה טעות. אני אמרתי לך שנתונים כאלה אתה לא צריך להגיד, בטח לא אומרים... בטח לא הסיטואציה שאני אומר לך שגם אם הייתה טעות, היא תתוקן. למה אתה צריך להיכנס לתוך הרווחים של תוך הדבר הזה על פאקינג שיט לא יודע מה, 100 או 140 אלף שקל? אני לא מבין אותך.

לילך: למה, למה אנחנו צריכים לשבת פה בשקט שמורחים אותנו ואומרים לנו לא את האמת שחר ולהעמיד פנים,

אילן: תסתכלי עליי! תפסיקי לבלבל את המוח. אני...

גיא: אילן, אני מכיר אילן, עזוב נו,

אילן: בסדר וגם אם...

גיא: אילן אתה מספיק גבר,

לילך: אז די.

גיא: כדי לטפל בזה בשקיפות, הערכתי אותך בפגישה הראשונה,

אילן: בוא תסתכל, בוא תסתכל,

גיא: ...

אילן: אבל בוא תסתכל, אני אומר לך,

גיא: אילן עזוב אותי...

אילן: אני אומר לך, אני אומר לך, אני אומר לך, אני אומר לך שכרגע מה אני יכול להגיד לך? אין לי מה להגיד לך מעבר לזה. עשית עכשיו טעות, פשוט עשית טעות.

גיא: בסדר גמור.

אילן: אני ביקשתי ממך ואני ביקשתי ממך שאתה מגיע לישיבה כזאת ואתה מגיע לפגישה כזאת, אתם לא מדברים מתוך אגו, אף אחד לא משקר לך. הוא מדבר איתך מתוך גרונו כי יש לו כוח ענק וכמה לא יודע ... לך כמה לקוחות שראינו מאות אלפי שקלים והוא מדבר איתך על אשקלון, דרך אגב אני עד עכשיו בטוח שזה אשקלון. אז אתה אומר לי אילן בוא תשמע יש עוד.

גיא: אופיר פה, אופיר, זה לא משנה, גם אם יש ...

לילך: אבל, אבל אופיר אולי תפתח את הפה ותגיד משהו עובדתי?

גיא: אופיר בוא תתקדם איתי, אין בעיות.

לילך: עזוב, לא משנה.

גיא: ...

אילן: לא, אתה לא מבין. אבל אתה לא מבין מה אני אומר. אתה לא מבין מה אני אומר לך, לא, אתה לא יכול ... בבעיה, כי הבעיה... לטפל בבעיה,

גיא: אבל אני אסביר לך,

אילן: לכן אתה לא תסביר לי, אתה לא צריך להסביר לי את הבעיה, זאת בעיה שלי, היא לא הבעיה שלך עכשיו, נכון? היא בעיה שלי.

לילך: לא. זה מה שאתה מפספס.

גיא: היא הבעיה שלנו.

לילך: שזה הבעיה שלנו, אנחנו רואים אותה כבעיה שלנו ואנחנו כאן,

גיא: הפירמה הזו עשתה בעיה. עכשיו אנחנו ביחד צריך, צריכים לטפל בבעיה,

אילן: עשה לי טובה,

גיא: כל היתר לא מעניין אותי.

אילן: עשה טובה, עשה טובה, אל תהפוך כל, כל עכבר ל- לא, לא, חכה, לעדר פילים.

[סוף תמלול דקה 40:00]

****

[המשך תמלול דקה 1:20:00]

אילן: על כל ה-600 אלף שקל לא יצאה חשבונית.

לילך: כן.

אילן: אחד. שניים, אנחנו ה-300, כ-300 אלף שקל לא היינו זכאים בכלל למשוך את הכסף,

לילך: כן.

אילן: אבל היום כמה הם חייבים לי, היום היום?

לילך: אם, אם, כלום, כלום.

אילן: איך כלום?

לילך: כלום, בוא תראה, בוא תראה.

אילן: ממתי הכסף, ממתי הכסף הזה?

לילך: הכסף הזה,

אופיר: ממתי הם לא משלמים אשקלון? ריקי פשוט לא זמינה.

לילך: הם שילמו פעם אחרונה ביולי בהעברה בנקאית.

אופיר: לא, זה, שילמו כסף...?

גיא: כן.

לילך: כן.

אופיר: אז למה הם לא סגרו את הכל?

לילך: הם לא סגרו את כל החוב, רוב החוב הפתוח שלהם, רוב החוב הפתוח שלהם הוא לחודשים יוני, יולי, אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר,

אילן: אז מה שאת אומרת לי כרגע,

אופיר: לא מה?

גיא: מה שאת אומרת לי כרגע, עזבי רגע את הכל, מה שאת אומרת לי לכל היותר לגבי אשקלון ספציפית, את אומרת אילן מה, אתה פתוח,

אופיר: ואני עכשיו הבנתי איפה התחיל כל הסיפור, אני אומר לך את האמת. אני עכשיו מבין. קודם כל אני מבין את החשש אבל היא בטוחה,

אילן: מי בטוחה? סליחה.

אופיר: לילך בטוחה,

אילן: כן.

אופיר: שעשינו את זה,

לילך: אני לא בטוחה שעשיתם,

אופיר: אני אומר לכם שזה לא.

אילן: היא יודעת שזה לא נכון, היא יודעת שזה לא נכון.

לילך: אני,

אילן: או שהיא חושבת,

אופיר: זה לא רלוונטי.

אילן: תסתכל עליי, בוא תסתכל עליי, אה בוא תסתכל, אני מנסה דקה להבין, אני גם הסברתי לך את זה אז,

אופיר: אני רוצה רגע לדבר עם עידית.

אילן: אני עוזב רגע דקה, אני אומר לך אף אחד לא התכוון באיזשהו מקום לרשום את השם שלך והדבר הזה,

גיא: ...
אילן: לא, לא, אני אגיד לך מה העניין. תסתכל עליי, אני רק רוצה להגיד שני דברים. אשקלון, הכסף הזה הוא של אשקלון. עכשיו מה שאת אומרת לי כרגע, אנחנו חייבים לאשקלון נגיד, נגיד שזה נכון ושאני אין לי כרגע משהו, אני חייב לאשקלון 300 אלף שקל, נכון? יפה, יפה. זאת אומרת בהתחשבנות הכללית מול אשקלון, מה שצריך לקרות כרגע בסיטואציה הזו, לא, זה 600 לא 300.
גיא: בהנחה שאתה מקבל אישור זה 300.
לילך: אם אתה מקבל,
אילן: זה 600.
לילך: אם אתה מקבל אישור, אתה מוציא חשבונית,
אופיר: נו זה 289, יאללה אל תתעסק, יאללה.
אילן: מה?
אופיר: אם אתה מקבל אישור על ה-311 זה 289.
אילן: יאללה. אבל זה יותר.
גיא: לא, ויש עוד כסף ש- על דברים אחרים. הוא צודק, הוא צודק.
אילן: ... יש בחשבון הפיקדון 960 אלף שקל,
אופיר: כן.
אילן: נכון?
אופיר: חסר לי כסף. אה אתה טוען,
אילן: תסתכלי עליי, לא, תסתכלי עליי.
אופיר: זה מה שהם מנסים להסביר לך,
אילן: אני שומע,
אופיר: ה-140 וה-72 זה לפני אשקלון.
אילן: אבל אתה לא מבין, אני עוזב. אני לא מדבר רגע על ה- על אשקלון. יש 960 אלף שקל שהגיע לחשבון שהורשאו לאשקלון?
אופיר: כן.
אילן: יפה. הייתי צריך תכלס להעביר להם 930 אלף שקל.
לילך: נכון.

אופיר: נכון.

אילן: לא העברתי להם.

לילך: אתה צודק, היתר בחשבון פיקדונות.

אילן: נכון, זאת אומרת, אז אני מנסה להבין. אני מנסה רגע להבין מה אני עוד חייב להם, זאת אומרת מה שאת אומרת לי כרגע,

גיא: חייב להם 360 ועוד 289.

אילן: נכון, יפה. זאת אומרת אני חייב להם את כל ה-600 אלף שקל, נכון?

גיא: כן.

אילן: יפה. כמה יש, נכנסו לפיקדונות?

אופיר: טוטאל? מיליון ומשהו אבל הוא מעורבב.

אילן: הבנתי. זאת אומרת תסתכל, אז אני עוזב רגע דקה את זה. מה שאני כרגע אומר זה רק שני דברים. אחד, אני צריך להחזיר להם את ה-300 ומשהו אלף שקל, צריך להחזיר להם מחר בבוקר, נכון?

לילך: אתה לא חייב להחזיר להם יותר.

אופיר: so called אתה חייב להחזיר להם, כן.

לילך: אתה חייב להחזיר לחשבון פיקדונות.

אופיר: אתה חייב להחזיר לחשבון פיקדונות, היא צודקת.

אילן: תעשי לי טובה לילך, אני גם קצת מבין, בסדר? כשמסבירים לי אני בסוף מבין. יש 960 אלף שקל בחשבון, נכון?

לילך: הממ.

אילן: אני כרגע משכתי שכר טרחה, מתוך זה משכתי שכר טרחה 311 אלף שקל, נכון? משכתי. נגיד שאני זכאי לקבל אותו, נכון? יפה. עוד חוב שאתם טוענים שיש לי חוב כלפי אשקלון של 300, כ-300 אלף שקל, נכון?

לילך: כן.

אילן: ויש לי עוד סכום של עוד כ-360 אלף שקל, נכון? לחשבון. זאת אומרת אני, מה שאת אומרת כן? ומה שאני אומר, אני אומר שאת ה-360 אלף שקל ברור לחלוטין שאני צריך להחזיר לאשקלון. יש לי עוד חוב שלהם שאני כאילו חייב להם 300 אלף שקל. עכשיו השאלה היא איך אני מחזיר את הכסף הזה, את ה-300 אלף שקל? נכון?

לילך: נכון.

אילן: יפה. נכון? זה הטענה. את זה החזרתי. את ה-360 אלף שקל החזרתי, הנה עכשיו קחו את הכסף, נכון?

אופיר: לא יכולת לעשות את זה.

אילן: כרגע אני יכול.

אופיר: לא, אתה לא יכול. אשקלון לא יכולים לקבל את הכסף הזה בקיזוז כי זה בא מחשבונות נפרדים. אתה לא מבין מה אני אומר, הם צריכים לקבל את כל ה-960, לכן אתה לא יכול להחזיר להם גם חלק. הם לא רוצים את זה. אסור להם.

אילן: מה זאת אומרת?

גיא: כי הם לא יכולים לקבל את זה.

אילן: בסדר.

גיא: הם כרגע אמרו את זה כי תסגור לך את הפינה, אבל אני לא יכול,

אילן: אז מצוין לי, מצוין לי.

גיא: לכן הם יודעים...

אילן: אז מצוין לי. זאת אומרת אם הם יודעים לילך,

אופיר: דרך אגב זה לא 960 כי יש לך פה שכר טרחה...

אילן: לא משנה, אני בא ואומר שני דברים אם כרגע אני לא יכול להעביר להם את ה-300 אלף שקל, לא יכול להעביר להם,

אופיר: אתה צריך להשלים אותם בחשבון פיקדונות, זה מה שלילך אמרה.

אילן: איזה חשבון פיקדון? בתוך חשבון פיקדון.

לילך: ה-360 כן.

גיא: ה-360 נמצאים בתוך,

אופיר: כן, ה-289 תעביר מחר לחשבון פיקדונות.

אילן: אבל אין חשבון פיקדונות, יש 360, יש כ-360 אלף שקל בחשבון פיקדונות,

אופיר: כן.

אילן: נכון? שזה היתרה מ-600 ו-960, נכון?

אופיר: כן.

אילן: שאני צריך להעביר לה את הכסף מחר בבוקר.

אופיר: כן.

אילן: נכון. אני צריך להעביר לה את זה, נכון? ויש לי את הכסף, אני צריך להעביר להם, אבל אתה אומר לי הם לא יכולים לקבל, נכון?

אופיר: נכון.

אילן: זאת אומרת אני לא יכול להעביר, אני מאוד רוצה להעביר לך, אני לא יכול להעביר, נכון?

אופיר: נכון.

אילן: יפה. זאת אומרת הם אומרים לי אל תעביר לנו כרגע את הכסף.

אופיר: כן.

אילן: איך הם אומרים לי אל תעביר? כי כבר משכתי 311 אלף שקל, נכון?

גיא: נכון.

אילן: זאת אומרת אם יש לי הסכמה שאני צריך למשוך 311 אלף שקל והם יודעים, הם יודעים שהם לא יכולים לקבל את כל הכסף, מה אני אמור לעשות בסיטואציה הזאת? הם יודעים, אני לא יכול להעביר לכם את כל ה-960, מה אני אמור לעשות? מה שאני אמור לעשות זה דבר כזה חבריה, יש לי 300 ועוד 360 נכון? נכון? זה 600 ומשהו אלף שקל,

גיא: כן.

אילן: ... נכון? אני מגיע לי שכר טרחה מכם, אל תשלמו לי, אל תעבירו לי שכר טרחה.

גיא: ... כבר את השכר טרחה, את ה-300... אי אפשר לקזז. אילן בוא אני אסביר לך מה יהיה פרוצדורלי כי יהיה לך קל. הם ישלמו לך את ה-311 ואז מיד תצטרך להעביר להם,

אילן: מתי?

גיא: את ה-960.

אילן: מתי?

אופיר: כשיאושר להם תקציבים. אז בואו נעשה,

אילן: הם לא חייבים להם, הם לא חייבים.

אופיר: אבל הנה עכשיו עשיתי לך את זה קל.

אילן: הם לא חייבים לנו.

אופיר: אבל הם חייבים לך. והם לא ישלמו לך את ה-311, ה-311 איך שיכנסו יכנסו ישר לחשבון פיקדונות ואיך שהם ייכנסו לעו"ש נעביר אותם לחשבון פיקדונות.

גיא: בדיוק.

אופיר: אז עכשיו יש לך 360 ויש לך 311, עכשיו חסר לך אלה לאחרונה של 289 שזה הפער בין ה-600 ל-311. מה שגיא ולילך אומרים לך עכשיו תעביר מחר בבוקר את ה-200, בהנחה שיש לך אישור על ה-311 הזמני הזה, תוציא מחר חשבונית, תעביר 289 שזה הדלתא בין 600 ל-311 וכשיגיע היום שהם יעבירו לך את ה-311, תעביר אותם לחשבונות פיקדונות ותעביר להם את כל ה-960. פתרנו עכשיו את ה-960 האלה? כי בוא נעבור לבאים. הבנת אותי פה?

אילן: לא.

אופיר: למה?

אילן: ... אני אסביר לך, אני אסביר לך בדרך מאוד פשוטה, אוקי? בוא אני אעשה לך את זה יותר פשוט.

אופיר: מה אתה,

אילן: אחד, 311 אלף שקל הם לא יעבירו לך, למה שהם יעבירו לך ...

אופיר: כי הם חייבים לך, כי הם מכירים את זה, לכן הם אמרו בינתיים נמשוך אותם, אבל אתה לא יכול להעביר לי אותם,

גיא: מי אמר? אתה לא... ולא פורמלי, נו.

לילך: לא משנה. גם נניח,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

גיא: יאללה שקט.

אילן: נו, ... נו ו-? אני רוצה להבין, 311 אלף שקל כרגע אני רוצה להבין, 311 אלף שקל אתה אומר לי שוב אני חוזר,

אופיר: מחר בבוקר ראש העיר יתעורר ויש אישור להעביר את הכספים לכל הספקים.

אילן: ואז מה?

אופיר: אז אשקלון תעביר לך את ה-311. בסדר? היא תעביר אותו לעו"ש ואז כאילו היא סוגרת לך את החוב. אתה תצטרך כי לקחת כבר את ה-311 האלה להעביר אותם מעו"ש לפיקדונות ויישאר דלתא של 289 כי 360 יושב שם, 311 הכנסת ויש 289.

גיא: נכון.

אופיר: בהנחה שכל זה נכון, אז לילך אומרת לך בוא, מחר בבוקר עד שתקבל את ה-311 מהבנק, אני מקבלת את זה שהוצאת, תוציא על זה חשבונית על ה-311, תביא את האישור בכתב

ותעביר 289 אלף שקל ממך לחשבון פיקדונות, תכסה את זה. אחר כך תבדוק את הסיפור הזה שלה ה-140 וה-72 אלף שקל ואם לא מצאת לזה סיבה שזה אמור להיות בעו״ש שלך אז תכסה גם אותם,

גיא: וגם לשם אין חשבוניות, תשקף לו הכל.

אופיר: גם שמה אין חשבוניות?

לילך: אין חשבוניות.

אופיר: אוקי. אבל רגע אין חשבוניות גם איפה?

גיא: בגין ה-100 ...

לילך: יש, יש שלושה אירועים – האירוע האחד זה אשקלון, הבנת אותו עכשיו לעומק, נכון?

אופיר: אבל אני לא מצליח להבין כי מה שאני יודע,

גיא: אשקלון הוא...

לילך: לא משנה, הבנת אותו עכשיו, נכון?

אילן: כן, בגדול כן.

לילך: אוקי.

אילן: מה זאת אומרת הבנתי אותו?

לילך: לא משנה, הבנת את הסיפור, את הפרטים.

אילן: הבנתי הכל, אבל צריך לפתור את זה.

לילך: נכון. חד משמעית.

אילן: אבל אני לא מכיר ... את כל הפרטים...אני לא יודע איך לפתור את זה כרגע. הוא כרגע אומר 311 זה, אני לא, לא הצלחתי להבין.

לילך: מה שהוא אומר,

אילן: הם ישלמו לי את ה-311,

לילך: מה שהוא אומר זה נכון,

אילן: ומאוד יכול להיות שהם יהיו חייבים לי עוד כסף עד סוף שנה, נכון?

לילך: נכון.

אילן: והם חייבים לי כסף,

אופיר: אם ייתנו אישור אין בעיה.

לילך: ולכן אתה תעכב להם,

אילן: אני אעכב להם עוד 300 אלף שקל, נכון.

לילך: בפיקדונות אתה תעכב להם, כן.

אילן: עוד כ-300 אלף שקל, נכון?

לילך: כן.

אילן: זאת אומרת, זאת אומרת שלכל היותר כשאני אצטרך להעביר להם את הכסף, אני לא מעביר להם 960 אלף שקל, אין שום סיכוי לזה... הם מעבירים... ואני מעביר להם 960 אלף שקל? לא הבנתי.

לילך: מה שהוא ניסה אופיר להגיד לך שאני מבינה את זה, לא הכרתי את זה אבל אני מבינה את זה, זה שיש להם תקציבים שונים ולכן הם מבקשים ממך שלא תקזז ביניהם, אלא שהם יעשו העברה ואתה תעשה העברה נגדית.

אילן: אני אגיד לך מה אני מציע, אני אגיד לך מה,

גיא: והוא צודק.

אילן: יש לי 960 אלף שקל, אוקי? אני,

גיא: זה ...

אילן: ... זה החשבון. אני כרגע מקזז מתוך הסכום הזה את השכר טרחה, אתה תהיה חייב לי 960 אלף שקל? באיזשהו שלב בחיים שלך, נכון? אופיר, אתה תהיה חייב לי 960 אלף שקל באיזשהו שלב של החיים שלך?

אופיר: נו.

אילן: תעביר לי 960 אלף שקל ואני אחזיר לך אותו.

אופיר: אבל הם לא יכולים.

גיא: הם לא יכולים אילן.

אופיר: זה תקציב מסוים וזה בא מתקציב אחר. יש את הבררים, יש תקציב משפטי, יש תקציב ... יש תקציב פסקי דין,

אילן: תסתכל,

אופיר: אני אומר לך זה מחולק.

אילן: יש חשבון פיקדון שהגיע ל-960 אלף שקל, אני צריך להחזיר להם 960 אלף שקל, נכון? מדין פסק דין,

אופיר: נו.

אילן: מתוך דין פסק דין. בשלב כזה או אחר, בשלב כזה או אחר, באמצע שנה הבאה. באמצע שנה הבאה הם יהיו חייבים לי 960 אלף שקל?

אופיר: מה? כן נו, אז מה אתה רוצה? הלוואה ...?

אילן: זה לא הלוואה, זה החשבון, הסכום הזה... חשבון.

אופיר: אסור, אסור להם, עזוב נו, הם לא יכולים לעשות, זה עירייה. עזוב את זה אילן, כל הקונסטרוקציות, אלא אם כן תוציא אישור אבל אני אומר לך אסור להם לעשות דבר כזה, הם לא יכולים להביא לך דבר כזה.

גיא: אפשר רגע לעבור נושא?

אופיר: הם יכולים בגלל שהם חייבים לך את הכסף לתת לך אישור להוציא כרגע את הכסף אליך.

אילן: זה הדבר וזה הכל, אתה לא מבין כי כיוון שאתה, אז אני אומר לך נגיד בעוד 3 חודשים הם יהיו חייבים לי עוד 300 אלף שקל, נכון?

אופיר: נכון.

אילן: יפה, אז אני אומר עוד 3 חודשים אני משכתי פה עוד 300 אלף שקל, נכון? ואני לא צריך להחזיר את הכסף.

אופיר: אתה צריך אישור, אישור, אישור.

אילן: מה זה אישור? איזה אישור?

אופיר: אישור מהם.

אילן: אישור, כמו שקיבלתי את האישור ל-311 אלף שקל. מה זאת אומרת? לא הבנתי.

גיא: אילן,

אילן: כמו שקיבלתי את האישור ל-300 אלף שקל,

גיא: אילן, שנייה תהיה איתי.

אופיר: ... בוא, בוא נדבר רגע אופרטיבי, מה שהם ביקשו ממך בפגישה ואחרי זה נחשוב על הקונסטרוקציות של ה-

אילן: אבל הקונסטרוקציה פה, אני לא צריך להחזיר שקל, זה הקונסטרוקציה.

אופיר: לפה? לחשבון פיקדונות?

אילן: אתה לא מבין מה אני אומר. על אשקלון ספציפית, אם אני צריך להחזיר ... של 960 אלף שקל.

אופיר: נו.

אילן: והם אומרים לי אילן תשמע, אני לא יכול, אל תעביר לי שום שקל עכשיו, אני לא יכול להעביר להם את ה-360,

אופיר: אז אתה לוקח את ה-960 אלף שקל על החשבון?

אילן: אני כבר, זה 600 אלף שקל על החשבון, לא 900 אלף שקל... 300 אלף שקל כבר משכתי, יש עוד 600 אלף שקל וה-600 אלף שקל שיש לי כרגע על החשבון אני כרגע משאיר אותם אצלי, בסיכום איתם, כן? בתיאום איתם, יש לי עוד 600 אלף שקל שאתם תהיו חייבים את הזה, תעבירו לי, אני אעביר לכם, אחזיר לכם את כל ה-960 אלף שקל.

גיא: אילן הם לא יוכלו...

לילך: לא משנה, בוא נניח שהם יכולים,

אילן: מה?

לילך: בוא נניח רגע שהם יכולים,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אופיר: נגיד ייתנו לך אישור על ה-600, אז אתה לא צריך להחזיר את ה-600, בסדר? אז בוא נלך צעד,

אילן: חבריה בוא, בוא, זה בוא,

גיא: אני יכול להעביר...

אילן: תסתכל עליי, בוא, כל עוד שאני מקבל אישור שהם יודעים שהכסף הזה נמשך מתוך החשבון לצורך שכר טרחה כרגע, כן? נקודה. אין פה שום עברה.

אופיר: דרך אגב אני חושבת שהיועצת המשפטית ...

אילן: אז אני מסביר עוד פעם, אין פה שום עברה, יכול להיות,

אופיר: אני לא יודע אם כל ה-600,

אילן: העבירה הגדולה פה זה עברת המס, לא עבירת ... שאנחנו חייבים. בסדר, אז בוא נעזוב כרגע את העניין הזה וזה פתיר מולם בקונסטלציה כזאת או אחרת.

לילך: אוקי.

אילן: זה מה שאני רוצה להגיד.

לילך: אפשר, אז בוא נשים את זה רגע בצד.

אילן: זה לגבי אשקלון.

לילך: בוא נשים את זה רגע בצד.

אילן: יש עוד 140 ועוד 58 אלף שקל,

אופיר: 72.

אילן: לא משנה כרגע סכום.

גיא: 70200.

אילן: שנמשכו לפני כן נכון? ... 220 אלף שקל, 250 אלף שקל, לא משנה כמה הסכום. נכון? 250 אלף שקל צריך לבדוק אותם, שריקי תבדוק. עכשיו אני אומר,

לילך: אתה יכול להשיג אותה?

גיא: היא לא זמינה, לדעתי... או משהו.

אילן: מה הסכום, תסתכל ... מה הסכום, אחד. שניים, הדבר היותר מפחיד אותי, לילך?

לילך: מה.

אילן: יותר ... הנושא של הוצאת החשבוניות. לי, אותי זה יותר מדאיג מאשר לא יודע, משהו מול אה, אני לא אומר ... הרגולטור זה בכלל מדאיג אותי, אוקי? אני אומר פה לא מדאיג אותי, לא מדאיג אותי.

גיא: אבל אילן זה לא מול אשקלון מכיוון שזה ב... תהיה איתי כרגע. אתה ב... של פיקדונות.

אילן: אני הבנתי, הבנתי,

גיא: אילן...

אילן: אני הבנתי את הדבר הזה, כרגע זה ב... מכיוון שזה סכום אחד שצריך להחזיר אותו, זה לא איזה עסקה שנעשתה. סכום שהגיע... סכום שהגיע והוא היה אמור להגיע לפיקדונות, היה אמור לצאת לשם, היה אמור להיכנס 960... 960 אלף שקל ולכן זה אמור להיות בחשבון פיקדונות ולא אמור להיות בחשבון נאמנות נפרד. זה הסכום, זה היה צריך להיכנס ולצאת נכון? באותה שנייה, אבל הוא נכנס,

גיא: משום מה הוא לא יצא.

אילן: אבל בסדר, אבל כרגע יש סכום של בערך כ-150, לא יודע איזה 40 אלף שקל שצריך לבדוק אותם וצריך להוציא שוב, לבדוק אותם על מי זה קרה?

אופיר: אבל מעבר לזה,

אילן: מה קרה ואם יש בעיה, אם יש בעיה כמו שלילך אומרת אז אנחנו חייבים לחשבון הזה ... 220- 230 אלף שקל.

אופיר: 210 אלף שקל.

אילן: נכון, חייבים...

אופיר: חוץ מזה מה-210?

אילן: חוץ מה-210 יש עוד משהו? וזה לא פיקדון?

אופיר: לא, לחשבון פיקדון,

אילן: לא, עזוב חשבון פיקדון כבר.

אופיר: (הדובר מבטא צליל המביע שלילה)

אילן: אוקי. זאת אומרת אני כרגע חייב, אני שוב ה-210 אלף שקל תבדקי, בואי נגיד אופרטיבית – אחד, 360 אלף שקל צריך, סליחה 311 אלף שקל צריך להוציא חשבונית עכשיו, עכשיו, עכשיו להוציא חשבונית, עכשיו, מיד. שניים, לגבי ה-600 אלף שקל, היתרה של ה-600 אלף שקל אני אומר, אני אומר לך, אני אומר לך לעכב את הסכום, לעכב,

אופיר: היא לא זמינה כבר...

אילן: לעכב כרגע את הסכום עד שאנחנו מקבלים אישורים ממה שקורה איתם. הם יודעים שהכסף אצלי, הם יודעים שאני לא מחזיר להם את הכסף, הם מודעים לדבר הזה, הם מודעים שאני עומד לקזז להם את השכר טרחה מתוך החשבון הזה, תסתכל עליי הם יודעים את זה ובסופו של דבר תעבירו את ה-960 אלף שקל שאתם חייבים לי, אתה איתי?

גיא: עניין תעבור ...

אילן: אז יש בעיה. איך אני יכול להוציא חשבוניות?

גיא: הו. תודה.

אילן: לא בגלל מה שאתה אומר, איך אני יכול,

גיא: לא, בגלל מה שאתה אומר.

אילן: איך אני יכול להוציא חשבוניות עכשיו?

גיא: אם זה ... אתה לא יכול להוציא, יש לך ...

אילן: איך אני יכול להוציא חשבונית? לא, אז הם יכולים, אתה איתי? הם יעבירו לי את זה ואני אחזיר להם. אני אומר זה טעות חבר'ה, כבר משכתי את הכסף, אתה איתי?

גיא: ... כסף בקופה,

אילן: אתה לא מבין מה אני אומר,

גיא: אני מבין מה שאתה אומר.

אילן: כשהם יעבירו את הכסף אני אגיד חברים, חברים סליחה, קחו, אני מחזיר לכם את הכסף. אני כרגע מה מדאיג זה להוציא חשבוניות, לא מעניין אותי כרגע... את התחת שלי. קודם כל להוציא חשבוניות. יש, אופיר,

לילך: שחר שלח לי כרגע מייל,

גיא: כן.

לילך: הוא יצא מפה והוא שלח מייל להילה מעיריית אשקלון,

גיא: כן.

לילך: שאמר לה "בהמשך לשיחות הרבות בנושא אני חוזר ומעביר חלק ניכר מהחוב בסך כ-600 אלף שלא משולם במשך שנה, איננו יכולים לשמש ... מלווה משהו תקופה ארוכה, במשרדנו פיקדונות שלכם שנמשכו לחשבון החוב לחשבוני ויועברו אליכם אך ורק אם התשלום ... אני מבין שלעירייה גירעון, אבל העניין... ולכן אמשיך להשתמש בכספי הפיקדון עד לקבלת הכסף במלואו",

גיא: כן, אבל הבעיה זה שאין לנו ... 600.

אילן: תסתכלי עליי,

גיא: קודם כל למי הוא שלח את זה?

לילך: להילה.

גיא: קודם כל זה טוב, התקדמנו

לילך: קודם כל התקדמנו מאוד, היא כתבה לו "מאשרת" ואז,

אילן: זה עכשיו?

לילך: עכשיו, הרגע, ברגע זה.

אופיר: והיא כתבה לו מאשרת?

לילך: כן. והוא כתב לו "תודה רבה על האישור בכתב, מאחר שזה פיקדון לא יכול להסתמך על בעל פה".

אופיר: אוקי.

לילך: עכשיו זה התקדמות משמעותית וזה מצוין, רק בואו נראה רגע,

אילן: מצוין, מצוין, מצוין, אבל זה מה זה מסובך, אני אגיד לכם מה, אני אגיד לכם מה קרה, כן? אתם יכולים להבעיר את השדה ואז להגיד עכשיו "מצוין" הבנתם מה הפתרון? כשאני אומר לך, אני מסביר לכם שיש דברים שאני אומר לך, את רואה מה שקורה? הוא חשב

שמדובר רק על זה, למה הוא שלח לך את זה עכשיו? למה הוא שלח לך את זה? למה הוא שלח את זה? כי הוא חשב שהוא אומר לו שקרן על 600 פאקינג אלף שקל כי זה מה שהוא חשב והוא כתב 600 אלף שקל, נכון? כי זה מה ששחר חשב.

אופיר: כמה הוא רשם לה?

אילן: 600 אלף שקל.

אופיר: והיא אישרה?

גיא: כן...

אילן: את מבינה מה שקרה? תסתכלי עליי ולכן זה מה שקרה. אני מסביר לך עוד פעם וזה מה שהיה בפועל ואני, כשאת דיברת איתי משהו על פיקדון, הוא דיבר איתי על אשקלון ואני לא חשבתי שמדובר... כי זכרתי רשום אשקלון, אוקי? זה מה שזכרתי, אוקי? ולכן אני אומר לכם כרגע את כל ה-960, את כל ה-960 אלף שקל כרגע לא מחזירים, לא מחזירים. עכשיו בואו, אנחנו צריכים,

אופיר: הם שילמו לנו במהלך השנה כסף? יולי.

אילן: מה...

אופיר: אני שואל כי אני מבין ש- מה זה תשלום אחד? אני מבין שביולי הם שילמו לנו כסף.

לילך: וביוני...

אופיר: 4 ביולי.

אילן: 4 ביולי.

לילך: יולי, יוני ומאי.

אופיר: יוני, יולי ומאי.

אילן: כן.

אופיר: לילך אמרה שהם שילמו כסף.

אילן: ... הכל בסדר.

אופיר: (הדובר מדבר בטלפון - אז אה טוב תבדקי מחר ותיידעי אותי, תבדקי מחר בבוקר ותיידעי אותי בסדר? כשאת באה, בסדר? ותגידי חשבוניות על מה שהם הכניסו הוצאתם? על כסף שכן הם שילמו. טוב, בסדר. בסדר, תעדכני אותי מחר. ועל הסכום הגדול)

לילך: ...

אופיר: (קבלת פיקדון?)

אילן: על קבלת פיקדון ברור שמוציאים קבלה, לא חשבונית.

לילך: ששששש.

אופיר: (אז, אבל הוצאת שמה הוצאת על 960, לא על 600. טוב)

גיא: אופיר, יש מספיק אה זה, אתה איתי? צריך לטפל בזה נו, הלאה, נטפל בזה...

אילן: מה, באמת מה... קחו בחשבון שאף אחד לא עושה פה איזה משהו שהוא לא זה, באמת. נו באמת, אתם,

אופיר: מחר היא תבדוק, היא אומרת שלדעתה מתחילת השנה היא לא זוכרת משהו ב-3 חודשים האחרונים ששולם הכסף.

אילן: אשקלון, בוא נצא מנקודת הנחה ממשהו, קחי בחשבון אשקלון זה בעיה ... זה לא בעיה... לקוחות, אני לא מכיר את זה בתור בעיה של פיקדון. בואו נעזוב את זה כרגע, אני רק שמדאיג אותי זה כרגע זה בעיית מס, אשקלון כרגע מתחייבים לי לשכר טרחה, אני מבחינתי כרגע לא מחזיר כל ה-960 אלף שקל האלה מבחינתי כרגע לא חוזר, לא הולך, יש כרגע כסף אני צריך לדעת מה, איך אני רק צובע אותו מבחינה, מבחינה חשבונאית ובא לציון גואל. זה הכל. לא, מה זה... מה פתאום שאני אחזיר כסף...

גיא: אילן הוא לא דיבר על זה בכלל.

אילן: בוא נדבר כרגע 210 אלף שקל, לילך מתבדק, נבדוק את זה ואם צריך להחזיר את הכסף נחזיר את הכסף.

לילך: אוקי.

אילן: אוקי? אני לא יודע על מה זה ומה שיותר מדאיג אותי זה החשבונית.

לילך: אחלה, אני יכולה להגיד כמה דברים?

אילן: ברור.

לילך: באמת הרי אתם לא יודעת למה חושבים אבל כשאני מגלה כזה דבר השאלות הראשונות ששאלתי זה שאלות בניסיון שזה יהיה בסדר. זאת אומרת שאלתי "האם יש שכר טרחה כנגד זה?" כל השאלות כדי שזה יהיה בסדר. עכשיו שאמר לי אופיר את מה,

אילן: אבל ... לילך,

לילך: שנייה,

אילן: את רואה שזה מורכב, אף אחד לא, תסתכלי עליי, אף אחד לא,

לילך: אילן 100%,

אילן: ... אנשים כדי שבסופו של דבר יצא לפועל... באשקלון. אתה יודע מה? אני כאילו, זה לדעתי וועדת חקירה צריך לעשות בשביל הדבר הזה.

לילך: אבל אילן אתה יודע רק עכשיו ודיברנו על הנושא וההנחות שלך ברמה ה... היא מדהימה אבל רק עכשיו הסכמת פעם ראשונה כאילו להקשיב לפרטים האלה שבסופו של יום הם מהווים את העובדות של הדבר הזה, אוקי? כדי להבין את המורכבות של זה. ולכן כשאופיר אמר לי אתמול "יכול להיות שנסגרו חשבונות כנגד שכר טרחה הקודם" אז אמרתי הלוואי שזה נכון והלכתי לבדוק, לא בשביל לחפש אף אחד אלא בשביל לבדוק שזה, הלוואי שזה נכון. וגיליתי שבכל אחד מהחשבונות האחרים שנסגרו במאי וביוני וביולי ועשיתי את זה ביחד עם ריקי כי אני לא נכנסתי לחשבון, אלא התקשרתי לריקי וביקשתי ממנה להיכנס,

אילן: כן.

לילך: היו העברות בנקאיות מאשקלון, אוקי? אז כשסוגרים את זה וצריך לטפל בזה אני מסכימה איתך, צריך לטפל בפרטים. והפרטים האלה לצערי מחר בבוקר אופיר לא כאן בפרטים,

אילן: הוא יהיה פה, הוא יהיה פה, להסכם הזה הוא יהיה פה.

לילך: אתה, אתה לא פה בפרטים וזה בסדר גמור כי דיברנו כל אחד על מה שהוא טוב בו,

אילן: כן.

לילך: ואני כן בפרטים, אוקי? אני כן בדקתי ואני יכולה להגיד לך שחיפשתי ביחד עם ריקי גם על ה-140 וגם על ה-70200 וזה 100% שצריך לבדוק עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם והכל.

אילן: חד משמעית.

לילך: אבל צריך גם להגיע מתישהו לרגע, בסדר? כי אני בודקת את זה כבר נגיד 5 ימים, אוקי? וצריך מתישהו להגיע לרגע,

אופיר: אז אם יש לנו 140 ועל ה-70 על מה ...? הרי יש מכתבים על הכל מן הסתם את אומרת.

לילך: אז, אז על ה-70 העבירו אותם לפקודת שחר בן עמי, לטובת שחר בן עמי.

אופיר: ישירות?

לילך: ישירות. ישירות 70200.

גיא: ...

לילך: וה-140 כתוב בגין אחד, כאילו ה-15.5.19 כאילו מספר 15059. אין כאילו לזה תיק מקביל למשהו, לא מצאתי לזה הסבר, אוקי? ניסיתי למצוא. עכשיו זה אתה צודק, מישהו צריך לחפש את זה ... שהוא מכיר את הפרטים.

אופיר: ומה הסכום?

גיא: 150 ויכול להיות שזה השכר טרחה 15059 זה וועד הנאמנים?

אופיר: לא, אין תיק כזה.

לילך: וועד הנאמנים זה 10007.

גיא: ונכנס, נכנס 150, 150 יצא?

אופיר: כן.

גיא: 150 נכנס, 150 יצא לו?

אופיר: 140 יצא.

לילך: 140 יצא לראש ללא חשבונית.

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

לילך: ללא חשבונית.

אופיר: שלושת המקרים האלה את אומרת אין חשבונית.

לילך: נכון.

אופיר: אוקי בסדר.

לילך: עכשיו, זה בדיוק העניין, כל מה שרציתי להגיע זה אוקי, זה לא בסדר, זה לא טוב, בואו נטפל בזה. זה זה ועוד זה ועוד זה שווה זה.

אילן: בסדר, בסדר, נטפל בזה, הלאה, בסדר.

גיא: אנחנו עושים כרגע, איך עושים בסוף שנה עושים בקרת נו, ... נכון?

אופיר: כן.

גיא: עושים...

אופיר: אלה שלושת העברות שראית לעו"ש?

לילך: לא, 70200 זה לא לעו"ש זה לשחר.

אופיר: לשחר, לא משנה, אלה שלושת העברות?

לילך: כן.

אופיר: כל שאר העברות הן לצדדי ג'?

לילך: יש להם הסבר נורא ברור, כתוב בגין זה וזה לקוח וזה וזה, תיק זה וזה, כאילו הכל כנגד זה, נכנס יוצא.

אילן: יש שלושה סכומים שצריך לבדוק אותם ואם יש בעיה איתם, אם יש בעיה איתם הם יטופלו.

גיא: מצוין. זה כל מה שביקשתי רבאק.

אילן: אבל זה ברור כאילו,

גיא: אילן, אילן ... אילן תסתכל לי בגובה העיניים כשאתה אומר לי גיא... עצור שנייה, בוא נשקף,

לילך: זה בגובה העיניים.

אילן: זה לא בגובה העיניים, זה לא בגובה העיניים, זה לא בגובה עיניים כי אתה אמרת לשחר....

גיא: אתה באת אליי בגובה עיניים.

לילך: אילן אני,

אילן: אני לא אבא שלך, אמרת לי,

לילך: אילן אבל אתה,

אילן: ועכשיו תסתכל עליי, מה לעשות, מה לעשות, מה לעשות? אני אומר לך דוגרי עכשיו הסיטואציה הזאתי מה שאנחנו יודעים שזה, אני אומר לך זה מה שיודעים, זה מה שיודעים, הוא הבין דרך אגב שמדובר אך ורק ב-600 אלף שקל האלה. אני אומר לך זה מה שהוא הבין, כן? אני אומר לך הוא הבין, כן? כי זה גם מה שאני הבנתי, אז אתה אומר לו שקרן בסיטואציה שבה הוא נכנס לפה, הוא לא היה בקיא בכל הדברים,

לילך: הוא נכנס לפה בהתקפה מראש,

אילן: לא, את לא מבינה,

לילך: לא, על מילה שהתחלנו להוציא מהפה,

אילן: אני לא דיברתי איתך אף מילה, אני לא דיברתי איתך אף מילה. שאני נכנסתי, נכנסנו לפה, פה אולי הייתה טעות שלי, לא דיברתי גם עם שחר מילה, אני דיברתי אתכם ודיברתי עם אופיר, שחר לא בקיא עד כדי כך בכל השיחות. ... אני בכוונה לקחתי את המושכות, ניסיתי דקה ליישר את הקו כדי שגם שחר יהיה מודע למה שקרה ואת מה לעשות? אתם, אתה בעיקר, אתה בעיקר, יש לך את הסגנון שלך, בסדר, הבנתי את ה-

הבנתי את הנסיבות שלך. אבל אתה לא חייב להגיד, אמרתי לך אתה לא אומר למישהו שקרן בפרצוף.

לילך: תראה,

אילן: אין דבר כזה, אתה לא יכול להגיד למישהו שקרן בפרצוף,

לילך: אילן, אף אחד מאתנו,

אילן: נו.

לילך: אף אחד מאתנו,

אילן: נו.

לילך: לא אתה, אולי אתה יותר,

אילן: נו.

לילך: לא אני, לא גיא ולא שחר נצטיין בלדבר עם בני אדם וגם אופיר בדרך כלל לא, אוקי? לא מצטיינים.

אופיר: למה...

לילך: לא מצטיינים בלדבר יפה, בסדר? אפשר לעוף פה, לצרוח, להשתולל, לטרוק, אפשר לעשות הכל, אבל וזה בסדר ואני יכולה גם לשמוע את זה ולהעשיר את זה.

אילן: אוקי.

לילך: אבל, אבל, אבל בסוף היום צריך להתמודד.

אילן: לילך, אני עוזב רגע דקה הכל, ... כל היתר בסוף. אני חושב, כרגע, אני אגיד לכם מה הבעיה. הרי אני חשבתי בסוף שאנחנו נבוא לפה ונגיד תשמעו, יש לה 3-4 בעיות שאנחנו צריכים לטפל בהן, נכון? אוקי, את איתי? נכון? אחד, בואי נחליט ביחד שזה לא ישנה בעתיד, אנחנו לא רוצים שזה ישנה בעתיד. אם היו משיכות מפיקדון, אנחנו לא רוצים שזה ימשך בעתיד, אוקי? לגבי המקרה הזה ספציפי אבל אם זה קרה בעתיד, אם זה קורה, ברור לחלוטין שזה לא יקרה, נכון? זה מה שאנחנו רצינו קודם כל להגיד, נכון? שניים, אם יש בעיה, אנחנו רוצים שהיא תטופל,

אופיר: קצת מפחיד הסיפור הזה.

אילן: מה?

אופיר: היא מחמש ועשרים לא זמי- כאילו הייתה פעם אחרונה בוואטס אפ והיא אפילו לא,

אילן: נו אז מה? נו אז מה?

אופיר: לא יודע. זה מוזר.

אילן: בחמש ועשרים בבוקר?

אופיר: לא, בצהריים, מה זה שעתיים היא לא, לא זמינה כאילו בוואטס אפ? והיא, תסתכל, אני מתקשר אליה,

גיא: עזוב אותה.

אילן: אופיר, תעשה לי טובה תסתכל מתי ... זמין בוואטס אפ, אתה יכול להסתכל?

אופיר: כן.

לילך: לא, היא גם בוי אתד.

אילן: אתה יכול להסתכל מתי אני זמין בוואטס אפ? מה קורה לך? אני לפעמים,

אופיר: מוזר.

גיא: ... גם 4-5 שעות לא פותח את הוואטס אפ.

אופיר: הטלפון שלה אפילו לא מתייג.

אילן: בסדר.

לילך: אולי נגמרה לה הבטרייה.

גיא: מה זה משנה כרגע? אילן, בוא, בוא, אילן,

אילן: אבל בוא תסתכל, אז אני רוצה לדבר כרגע אופרטיבית. אני אומר לך מה, בוא נדבר דקה עכשיו אני מצטער שאני צריך ... אחד בצד ההוא ובצד השני. יש כרגע סכום שאנחנו צריכים לבדוק אותו שהוא סכום שצריך לבדוק האם אנחנו צריכים להחזיר כ-200 אלף שקל לחשבונות פיקדונות.

גיא: X לא יודעים.

אילן: כ-200 אלף שקל... 200 ומשהו אלף שקל,

גיא: לא, ... אבל עזוב את זה רגע, זה לא מעניין.

אילן: לא, לא, זה מעניין.

לילך: אז אם זה מעניין צריך, אני מאוד שמחה על קבלת האישור הזה, צריך להבין איך אנחנו מוציאים חשבונית או נשארים עם חשיפה ... שתיים,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: אני אמרתי מראש שצריך להוציא חשבונית, חשבוניות, זה,

לילך: אוקי. מה עוד?

אילן: אני זה מדאיג אותי יותר.

גיא: דרך אגב לפי מה שאת אומרת עכשיו אני לא צריך להחזיר שקל לחשבון פיקדונות עכשיו שאני חושב על זה.

אילן: למה?

גיא: נכון, כי החזרתי כספים וה-600 יש לך אישור עכשיו רמסי מהרשות שאת לא צריכה להחזיר אותו.

לילך: אם תיאורטית אתה מסתכל על זה ככה, יש לך 68 אלף שקל להחזיר, אבל אני שנייה,

אופיר: ... 68, 360 אלף שקל.

גיא: לא, לא, החזרתם חלק.

לילך: כי החזרתם חלק מהכסף בדרכים אחרות. נגיד הכניס לקוח פיקדון, הכניס 10 אלפים שקל לפיקדונות, שילמנו, שילמנו בעו״ש והשארנו בפיקדון.

גיא: בסדר, אז לא צריך לעשות בירור.

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: אבל כרגע עזוב את זה, יבדקו את זה, צריך מישהו שיבדוק את הנתונים האלה.

גיא: לא משנה, עזוב.

לילך: אבל מי יבדוק את הנתונים? לא, בוא רק נהיה אופרטיביים, סבבה, אני איתך. תבדקו, אתה יודע מה? תבדקו את הנתונים. מה השלב שבו אתה אומר אוקי, זה הנתונים, בדקתם אותם, זאת המציאות?

גיא: נכון, זה אחד.

אופיר: אני לא פה, אני מחר לא פה, אני מתחיל לעבוד.

גיא: עושים נייר עבודה מסודר, ... 1,2,3,4,

אילן: אתה יכול ... מה אתה רוצה ביום שישי, אבל אני לא פה.

גיא: ...

אילן: ... הנה אני אעשה לך את זה הפתעה, אני, אני לא הולך הביתה...

אופיר: אתה מאמין לסיפור הזה ש- אני אומר לך ש-800 אלף שקל נכנס לעו״ש ולא יצאה חשבונית? זה יותר מדאיג.

אילן: איך 800 אלף שקל?

אופיר: כי תעשה 600 ועוד 140 ועוד 72.

גיא: נכון.

אופיר: 810.

לילך: 810, כן.

גיא: נכון, נכון.

לילך: עכשיו,

גיא: רק התחלנו.

לילך: אני עדיין רוצה להגיד עוד משהו,

אילן: ... שם.

אופיר: לא, זה מה שחשבנו ...

אילן: זאת הפאקינג הכנסה ...

לילך: אני כן רוצה להגיד רגע,

אילן: ... זה פשוט טמטום,

לילך: אני כן רוצה להגיד עוד משהו על אשקלון, אוקי? כי שחר,

גיא: אני אאחל שהיא תגיד לי משהו ש-...

אילן: לא, לא על הטעות... צריך להוציא חשבוניות, הכי חשוב זה להוציא את החשבוניות.

גיא: אתה לא יכול, אתה צריך לקוח ויש לך בעיה עם מע"מ, סיפור מהתחת, נו, זה לא כזה פש- בואו, תנו לנו, אתם רוצים שנעשה עבודה... יאללה בכיף, הנה אני על הזמן שלי, לא בורח הביתה, הכל טוב. ביחד נפתור את הפאקינג בעיה.

אילן: טוב, תכף נדבר על זה. אני מה שאני אומר כרגע, מה שאני מציע כרגע,

לילך: רגע. אני רוצה להגיד עוד מילה אחת על אשקלון, אוקי? שחר הוציא אימייל שהיא את ה-600 אלף בסדר? אנחנו יודעים שזה לא נכון, אנחנו מבינים ששחר חושב שזה נכון, זה בסדר, אני מבינה עכשיו, לקח זמן בתהליך, שחר חושב שזה 600 אלף שקל. זה לא 600 אלף, אוקי?

גיא: ...

לילך: והשאלה, השאלה שצריך גם אותה לבדוק זה איך אנחנו,

גיא: צובעים את זה.

לילך: בדיוק צובעים וסוגרים גם את המעגל הזה. זה מצחיק?

אופיר: לא, ממש לא מצחיק, חשבתי על משהו אחר.

גיא: לילך זה יותר מסובך, צריך לבדוק שאלות פתוחות, צריך, צריך לחשוב מה עושים עם החשבוניות.

אופיר: אבל אופרטיבית, אבל אני אגיד לך משהו אופרטיבית בוא נגיד שהתגברנו על החשבונות פיקדונות ובוא נגיד שמחר בבוקר יוצא, אתה איתי?

גיא: מה אתה זה?

(דקה 1:50:00)

אופיר: עכשיו תהיה איתי רגע. ונגיד הצלחת להתגבר על הרישום של החשבוניות של ה-800 ומשהו. אילן תקשיב, הם מדברים איתך על מצב שבערך לדעתי, כמה אמרת? עוד 400 אלף שקל שצריך להעמיד עד ה-30 לחודש.

אילן: איזה 400 אלף שקל?

גיא: אז בוא נדבר דקה על הכספים שצריך להעמיד.

אופיר: יש 200 אה, 240 אלף שקל פחות או יותר של שיקים שחתומים אבל לא הורדנו אותם.

אילן: כי אין מאיפה להיפרע.

אופיר: כן. ויש את ה-30 לחודש. לא, חתמת עליהם, מה זה אתה לא זה? אבל,

גיא: לא, אילן אני פתרתי לך את הבעיה...

אילן: תסתכל, אני עוזב רגע דקה את הפיקדונות.

לילך: לא, אין פיקדונות, הוא מדבר על משהו אחר, זה שיחה אחרת.

אילן: בואו נדבר דקה ... על השוטף, אנחנו כאן... רשימת תזרים בסדר? אנחנו ... תזרים מזומנים, בסדר? אתה איתי, נכון?

גיא: נו.

אילן: אתה איתי. כמה אני חייב בחוץ?

אופיר: חייב בחוץ?

גיא: לא, לא, לא, אל תלך אחורה.

אילן: עד ה-30 אחורה.

גיא: לא אילן, אל תעשה את זה, תלך יותר פשוט. כמה אתה חייב למוסדות שלא שילמת.

אופיר: מוסדות אתה חייב.

גיא: מוסדות, ביטוח לאומי.

אופיר: אחד 246 שכבר קיימים מאוגוסט.

אילן: אוגוסט, שזה ביטוח לאומי?

אופיר: כן.

לילך: ביטוח לאומי ומס הכנסה.

אילן: זה ביחד?

לילך: כן.

אופיר: 114 ו-100,

לילך: זה סך הכל 246.

אילן: זה החוב 246 אלף שקל.

אופיר: כן.

אילן: אוקי.

אופיר: עכשיו ב-30 לחודש אתה צריך לשלם על ספטמבר ועל תחילת,

לילך: לא, רגע שנייה, ביטוח לאומי כבר היית צריך לשלם ב-22, ב-23 היום, ביטוח לאומי של ספטמבר.

אופיר: אבל זה חלק מהשני שיקים, זה מה ש...

לילך: לא, זה עבור אוגוסט אמרת אתה בעצמך, נכון?

אופיר: נכון, ספטמבר עכשיו אני צריך לשלם ב-30 וב-23 את הביטוח לאומי.

לילך: ב-23.

אופיר: לא משנה, אני כאילו מסתכל על זה עד ה-30. אוקי, זה הסכום של ספטמבר. אני צריך לשלם מע"מ, ביטוח לאומי, ניכויים, מס הכנסה. כמה הסכום שמה היה חישבת עם ריקי? טוטאל כולל?

לילך: היא חישבה 280 אלף שקל מע"מ ועוד קופות ועוד 350 אלף שקל שזה ביטוח לאומי, מס הכנסה וקופות.

אופיר: כמה הסכום כולל? 600 אלף שקל?

גיא: 620.

אופיר: איך 620?

גיא: 380...

אילן: 246 אלף שקל ...

לילך: ועוד 246,

אילן: כמה זה יוצא?
לילך: 620,
אילן: 620 כולל כל הסכומים האלה.
לילך: מה זה פה?
אילן: שזה ביטוח לאומי.
לילך: זה בסדר, אז תעשה את זה ביחד.
אילן: הבנתי.
לילך: ו-246.
אילן: זאת אומרת יצא לך סך הכל כ-800, כ-900 אלף שקל.
אופיר: 860.
אילן: זה 900 אלף שקל.
לילך: בנוסף יש עוד כמה שיקים ש-
אופיר: עכשיו אני סתם אומר, כאילו בוא, בוא נלך למצב הזה סתם. נגיד לקחת סתם אני זורק, לקחת עוד ... של 900, סגרת את כל הפינה הזאת, אנחנו מתקרבים לעשירי כבר ובעשירי אני לא רואה אותך כרגע, אין שום תזרים באופק,
גיא: 2.4 מינוס. בעשירי...
אופיר: לא, אבל ה-2.4 אתה לוקח את המשיכות שלהם, עזוב רגע את המשיכות.
לילך: אז 2.1.
גיא: אבל זה הסכום, יש שיקים בחוץ.
אופיר: אבל יש 1.9 זה ה-break even.
לילך: 2.83.
אופיר: כולל, כולל אה, לא כולל אותנו ולא כולל אתכם 2 נקודה,
לילך: 83.
גיא: 2.083.
אופיר: לא, זה כבר התקדמות מה-2.7 של אתמול.
גיא: לא, אתמול זה היה 2.3 נראה לי. זה אומר שאתה בעוד בור ... מיליון ועד העשירי,
אופיר: לא, ביחד עם זה 3 מיליון, ביחד עם פה.

גיא: לא, לא, אמרתי נגיד, לקחתי בול אה, בגלל זה אני אומר שבפתרונות אתם פשוט נכנסים ללופ חדש.

אילן: ...

לילך: חד משמעית.

אילן: גרוסו ... פה 3 מיליון שקל?

אופיר: כן.

אילן: כמה כסף אמור להגיע עד העשירי?

אופיר: לא שאני יודע.

אילן: כמה?

אופיר: אני לא יודע, רק עכשיו יש איתו,

אילן: כמה כסף צריך להגיע עד כך וכך?

אופיר: אני מאמין שאם תגיע למיליון שקל זה יהיה פנטסטי.

אילן: נס.

אופיר: לא נס, יהיה פנטסטי.

גיא: עזוב זה הישג מטורף.

לילך: זה הישג מטורף ביחס לזמנים שיש לגבות את זה.

אופיר: אבל הם יגיעו כי יש גם סכומים גדולים שעכשיו השתחררו.

אילן: זאת אומרת אני פתוח בסדר גודל של,

גיא: 2 וחצי.

אילן: 2 וחצי מיליון שקל.

לילך: אבל שנייה רגע,

אילן: ... מעבירים את הכסף או לא?

אופיר: 300 רק.

אילן: מה?

אופיר: 300.

לילך: אני רק רוצה, רגע, אני רוצה,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

לילך: אני רוצה להגיד עוד משהו,

אילן: רגע, אני רוצה להגיד לך משהו...

גיא: ...

לילך: אני רוצה להגיד עוד משהו. בחודש הבא, אם הבנתי נכון וזה אני לא מכירה לעומק, יש איזה הלוואות בלון, הלוואות גישור, אז הן יבואו לפרקן גם בחודש הבא.

אופיר: לא, אבל זה אין לך בעיה כי יש לך מראש ... הסדר, זה שאמרתי לך...

אילן: לא, אין לך מסגרת.

אופיר: יש, זה לא כולל החח״ד.

לילך: איפה המסגרת הזאת?

גיא: המסגרת ... אתה יכול לפתוח את זה ... אני לא מכיר את זה... 1.3.

אופיר: לא, יש לי אשראי שמאושר על ידי הבנק טנטטיבית 3 מיליון, זה היה בהתחלה 5 מיליון, צמצמתי את זה ל-3 מיליון.

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: אחי, זה ריבית משוגע, אתה לא מבין.

אופיר: הם יודעים את זה, הם יודעים את זה.

אילן: תגיד לי מה הכסף שלו הוא זונה?

אופיר: הם יודעים את זה. הם יודעים מה, הבאתי, עשינו שווי ערך לפני שנה,

אילן: מה יש לך?

אופיר: היה להם תנאים יותר טובים.

אילן: מה, אני צריך ... שהכסף שלך עם הפסיכי הזה? מה, מה הקטע? מה הקטע כאילו? מה ולא ימכור בתים? מה הקטע שלך?

גיא: בואו נדבר רגע דקה, בואו ננסה,

אילן: אחי זה ריבית של שוק אפור. אתה לא מבין בריבית בכלל, נו אתה גנוב.

אופיר: נכון.

אילן: ... נו.

אופיר: בואו נדבר רגע דקה... בסדר? בואו רגע נפתור,

אילן: ... הכסף שהוא מדבר. הבנתי. בואו נדבר על הכף כרגע עשירי לחודש, בסדר? העשירי לחודש, אני רוצה תזרימית לדעת איך,

גיא: אתה לא יכול, אתה צריך... 20 לחודש.

לילך: אחד, אתה חייב ... עד ה-20 לחודש, שתיים,

גיא: כי יש לך ... עשירי 15-20.

אופיר: כן, אבל הוא בונה על זה ב-15 יש לו כניסות יותר גדולות של כסף.

לילך: רגע שנייה, אבל שנייה שאלה, שאתה מדבר על מיליון, אתה מדבר על מיליון כולל מע״מ?

אופיר: ברור.

לילך: אז תיקח בחשבון ב-15 גם מע״מ.

אופיר: ברור.

לילך: זאת אומרת זה לא מיליון.

אופיר: ברור.

גיא: 300-400.

אופיר: לא, 400 לא נגיע.

גיא: 300, סליחה 300, מה זה משנה? עוד בור.

לילך: ריקי אומרת שהממוצע מע״מ זה 280, ממוצע מע״מ החודשי.

גיא: עצרו רגע, אני יכול רגע לעצור שנייה? אני יכול להגיד משהו, שנייה אילן,... דברים טובים אז אל...

אילן: ...

גיא: שתוק רגע, רבאק. התחלתי בזה שיש ... של יום ראשון ואני ממשיך... שאני שמח ואפילו גאה, לא ... אבל חסמו אותנו ואין לנו פרטים. לי מעניין אותי רק דבר אחד, כי זה כסף risk down שמטפל ... בעיית בגרות. זה לא בשיחה אחת. הבנו את הבעיה, זה חתיכת עומק ולא נפתור את הכל ... רק צריך לבוא ולטפל בזה, זה הכל.

אילן: אני אגיד לך מה העניין, תסתכל, אני אגיד לך מה. תשמע, ... אני אסביר לך משהו כזה, אתה איתי? זה בוקס... לא רק... זה גם האופן שבו אתה מתנהג, אתה איתי? אתה לא יכול...

גיא: ...

לילך: זה תגיד לשותף שלך.

אילן: ... אתה לא יכול לעשות דבר כזה, תבין, יש משהו שקשור גם בסגנון בחיים, לכן,

לילך: ויש מה שקשור במעשים ובמעשים אנחנו 5 ימים עובדים בחרא הזה כדי להבין אותו ולנסות לנקות אותו.

גיא: אילן אפשר רגע לדבר, אילן אפשר רגע,

אילן: הבנתי, אני מבין אבל יש דברים,

גיא: אני ביום חמישי ... אני רק... אני יום שישי אשב פה רק בשבילך, לא בשביל אף אחד אחר.

אילן: הסגנון בסוף הוא חלק מתוך המהות.

לילך: והסגנון הזה זה בסדר?

אילן: אני לא ... שלך או שלך או שלך. ואני מכיר את שחר, בוא יש לו גבול שאומרים למישהו שקרן, אני לא יודע איך אני הייתי מגיב, אמרתם לו שקרן, ראיתם הוא איזה יומיים נעלב ובצדק דרך אגב. ואם היית אומר לי שקרן, אני לא יודע איך אני הייתי מגיב בסיטואציות מסוימות, אני אומר לך דוגרי, אני לא יודע, אני לא יודע, לא יודע להגיד לך. אני יודע איכשהו להחליק את זה, אני לא יודע איך להגיב לך, אני לא יודע איך הייתי מגיב, כן? עכשיו שחר יש לו, גם לו אגו, הוא חזק, הוא היה עצבני על כל השיחה עם אופיר, העליתם אותו אז בזמנו על הרמקול, הוא לא הבין על מה מדובר, את, הוא, הוא, את רואה אמרתי לך אתם דיברתם בשני... מקבילים. עכשיו אני הייתי מציע, לא משנה מה יקרה, שוב חזרתי, בכוונה אני אומר לך – לא משנה מה יקרה, אנחנו נצליח לחצות, נצליח... הכל יהיה בסדר, אני בטוח דרך אגב הכל יהיה בסדר. אבל הסגנון זה חלק מתוך המהות של העניין. אני לא מנסה לעשות איזשהו משהו לא כדין,

גיא: אילן, אילן,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אופיר: אבל לא הבנתי ...

אילן: שתוק, שתוק רגע, שתוק.

לילך: הוא רוצה שגיא יתקשר יתנצל.

גיא: ....

אילן: נכון.

גיא: ...

אילן: נכון.

גיא: ...

אילן: אז אתה,

גיא: אבל שתוק רגע, אני מבין את התשובה שאתה רוצה להגיד.

אילן: כן.

גיא: לא את השאלה.

אילן: כן.

גיא: אתה מעדכן את שחר בפרטי השיחה עם ... כדי שיבין את התוכן, שתוק רגע.

אילן: כן.

גיא: ואני מתקשר ו...

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אופיר: לא, לא, לא, תגיד לי רגע, עם איזה פתרון אתה רצית לבוא?

גיא: מה?

אופיר: עם איזה פתרון אתה רצית לבוא?

גיא: ... אה הבאתי לך את הפתרון.

אופיר: ומה הפתרון?

גיא: בסוף ה- יש, אני עושה רגע תזרימית...

אופיר: לא, לא, התזרימית, למה הפתרון שלך...

גיא: אני עונה, אני עונה לך. התשובה, קודם כל צריך... אבל צריך להתרכז בעובדות אבל בבגדול יש פה שתי... צריך הלוואת גישור קצרה כדי לטפל בזה ... בלחץ ואז אנחנו צריכים לעשות רה ארגון בכל ה... כי הוא סאקר שלא ברא השטן, סליחה, אני אומר את זה בחברות, באמת עם כל הלב.

אופיר: הוא לא סאקר, הוא יודע את זה, הלאה. אני אומר לך,

גיא: ואם הוא יודע את זה אז הוא לא סאקר? זה יותר גרוע, אם הוא לא יודע זה ...

אופיר: זה הבחירות שלו.

גיא: אז אני חושב אחרת.

אילן: אבל תסתכל עליי,

גיא: אילן, אילן,

אילן: אבל תסתכל עליי, אתה לא מבין,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: אתה לא מבין, בזה שאני מודע,

גיא: זה לא אומר שהוא לא סאקר.

אילן: זה לא אומר שאני לא אידיוט, נכון?

אופיר: בסדר, אבל ידעת את זה שאתה אידיוט.

אילן: אז אני אידיוט.

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

גיא: אם הוא לא יודע זיינו אותו, אם הוא יודע הוא סאקר.

אופיר: בוא, מה זה משנה? עזוב אותי... גיא בוא תהיה אופרטיבי.

גיא: אני יודע ש... לכן הוא גם סאקר. הלוואת גישור קצרה של כמה, לכסות ספציפית את העד עשירי לנובמבר ואז יש לי שבועיים. עכשיו, בשבועיים האלה אנחנו,

אופיר: למה עד העשירי בנובמבר אתה רוצה...

גיא: אתה יכול לשתוק רגע?

אופיר: כן, אבל אני שואל אותך.

גיא: דיברת מיליון שקל, צריך מיליון שקל, לא יותר מזה.

לילך: שני מיליון אם צריך.

גיא: כמה שצריך.

אופיר: שני מיליון.

גיא: כמה שצריך, עזוב אותי רגע, כמה שצריך, לא שני מיליון, אוקי?

אופיר: לקחת נו.

גיא: יופי. ואז אנחנו מוכנים לטפל באילן, אם שחר לא יעצבן אותי גם בשחר וגם הוא קצת עיצבן אותי אבל אני משחרר, אני לא לוקח את זה אישי ואנחנו נעשה לו רה ארגון בפאקינג ארגון כדי שלא ימשיכו לזיין אותו, לפחות לסדר את הבלגאן הזה.

אופיר: אבל מה זה פאקינג רה ארגון? מה? תיקח הלוואה אחת,

גיא: אני עושה פירעון של החובות ואני צריך לבדוק מה ה- מה ... שלי של הפדיונות,

אופיר: הוא צודק.

גיא: ואני עושה לא בולט,

אופיר: סיימתי, רציתי רק,

גיא: לא ... מכיוון ש... מייקר,

אופיר: הלוואה אחת גדולה ואתה מחזיר אותה.

גיא: ... מייקר ברמה את הריביות ומזיינים אותו אני אומר לך את זה, ... אני אגיד לך את זה.

אופיר: תשמע, פעם אחת, פעם אחת, הנה אני עוזב רגע, פעם אחת תן לי על אופיר, לפני שנתיים אמרתי את זה, צדקת.

גיא: אתה ילד!

אופיר: אתה צדקת.

אילן: ... מה אתה רוצה?

אופיר: אני רק רציתי לדעת על...

גיא: תקשיב אני לא טוב בנתונים, אבל אם אני אוריד לך חצי מהריביות, ... איך אני איתך?

אופיר: תוריד יותר מחצי.

גיא: עזוב הורדתי חצי מהריביות ... סבבה? לך.

אופיר: ... יותר מחצי, גם דיסקונט וגם ...

גיא: עכשיו תבין, אני כרגע, סליחה אני מדבר חופשי, ... אני מדבר חופשי, למרות זה אני אומר אני אקח אחריות ואטפל בזה.

אופיר: בוא הנה היום היה לי,

גיא: למה? כי אנחנו ב...

אופיר: הייתי חייב להעביר ליום הזה...

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אופיר: טוב, אפשר לסיים עם זה?

אילן: תסתכל עליי, קודם כל תסתכל עליי, שני דברים שסיכמנו, אופיר?

אופיר: כן.

אילן: תעדכן את שחר,

גיא: לא, לא,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: דבר שני, אתה מדבר עם שחר,

גיא: רק אחרי שאתה משקף לו את הסיטואציה בצורה מלאה.

אילן: בסדר.

גיא: תקשיב לי, כולל, סליחה שאני אומר את זה, אני אומר לך את זה מראש, אני לא לוקח אף אחד בשעת עצבים. גם אחרי ש- למרות שכעסתי,

אילן: בסדר.

גיא: אני אומר ... הנה, אני מדבר איתך חופשי.
אילן: בסדר, בסדר.
גיא: ...
אילן: תסתכל עליי, בשיחה הזאת לא צריך להגיד את כל הדברים, צריך רק להגיד,
גיא: אילן, תשקף בבקשה את מלוא השיחה שהייתה היום ואז אני אגיד לו,
אילן: אבל מה זה לשקף? אני אומר, מסביר לך שהוא בפגישה אנחנו נשקף את מה שהיה היום,
גיא: יופי.
אילן: אני רק אומר לך אבל, אבל אמרתי לך,
גיא: אין לי בעיה, אני אטפל בזה.
אילן: ... על שחר היה פה,
גיא: אילן,
אילן: רבע שעה...
גיא: אילן תטפל בזה עד הסוף ואני מטפל בזה, בסדר?
אילן: רגע מה ... מעבר לזה מה שדיברנו?
גיא: מה?
אילן: רגע דקה מה, ...
גיא: בוא אילן,
אופיר: מה אתה רוצה לעשות?
גיא: אילן יש לנו,
אופיר: קודם כל צריך להרגיע את שחר, אחרי שהרגעת את שחר,
גיא: לא, שנייה, זה יותר מורכב. קודם כל אנחנו צריכים לעשות ... אנחנו נכין, הכל בסדר. אחרי זה צריך אתה תגיד לשחר, הוא יגיד לשחר, זה פחות חשוב. קודם כל נפתור את הבעיות, גם אם מחר אני אלך, אני ... עד פה בסדר? מה אני יכול לעשות?
אילן: לא, תשמע, ... אופיר הנושא של החשבוניות מדאיג אותי.
גיא: תודה.
[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]
אילן: הנושא של החשבוניות באמת מדאיג אותי, אני אומר לך,
גיא: אחרי ש- חברים,

אילן: 600-800 אלף שקל, מיליון שקל שלא הוצאתם חשבוניות, תגידו לי אתם נורמליים? כאילו זה משהו פה, משהו פה,
גיא: אילן, אילן, זה בתוכו אילן, זה בתוכו.
אילן: עזוב.
גיא: אילן זה בתוך הטיפול, עזוב את זה.
אילן: מה?
גיא: אילן, אילן זה בתוך הטיפול.
לילך: אילן ...
גיא: אילן זה בתוך הטיפול, אילן תסכל עליי רגע, זה בתוך הטיפול, תרד מזה נו.
אילן: בסדר, אבל יש פה מיליון שקל,
גיא: אבל זה חלק מהטיפול, תעזוב את זה, אני לא מבין את הבעיה, אני הסברתי לך מה הבעיה.
אילן: זה מה שמדאיג אותי.
גיא: אבל אילן תסתכל עליי, תסתכל עליי רגע, תסתכל עליי שנייה, אחד צריך לטפל בבגרות ושתיים אנחנו נדבר על כל מה שאתה רוצה – כן ... אני מטפל בזה, הכל בסדר, לא בורח מאחריות, ככה אני, מה לעשות? לטוב ולרע.
אילן: טוב, אוקי. בסדר.
גיא: אבל,
אילן: עצור,
[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]
גיא: אבל דבר איתו, סגור את הדלת בבקשה, סגור את הדלת. ועכשיו תגיד את זה בנעימות כי אתה יותר, להפסיק לקחת כסף מהקופה כי אני לא יכול להשתלט...
אילן: אתה לא צריך להגיד ככה, אתה צריך להגיד תספיקו לגנוב מהקופה.
גיא: תעזוב אותי, תשחרר אותי.
אילן: זה מה שאתה צריך להגיד. אם אתה תגיד את זה...
גיא: אתה יכול... כסף? ...
אילן: תסתכל עליי,
גיא: לא, מהעובר ושב, עזוב אותי מפיקדונות.

אילן: אה מהעובר ושב,

גיא: כן, עזוב... היום כל שקל שיש בעובר ושב לוקחים אותו, אני יודע את זה התשובה. לעצור, אני לא יכול לטפל בזה אחרת, אני לא קוסם. מה... מה אתה רוצה ממני?

אילן: ...

גיא: ברור אחי. חברים אנחנו נוציא סיכום למתווה, אחרי זה צריך לחשוב על,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

גיא: אני רוצה פתרונות.

לילך: אם אתה מדבר, הדלת סגורה.

גיא: אחרי שנגבש מתווה...

אילן: הבנתי.

גיא: אחרי זה צריך לחשוב איך...

אילן: העבודה החדשה שלך מעניינת את הזין שלי...

אופיר: ... הנה תראה, אני אעשה בדיוק את מה שדיברנו עליו לפני שנתיים בחדר הזה,

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

אילן: אופיר הבטיח לי שהוא יעשה שני דברים, אתה איתי? אחד, שהוא יסדיר את הנושא של ההסכם, אתה מטומטם שלא העברת לפני הסכם,

אופיר: לא עבר.

אילן: הרבה זמן, לא יודע למה התעכבת עם זה. זה אחד. שתיים,

גיא: אני ידעתי... הייתה לי תחושה שזה מה שיקרה.

אופיר: מה הדבר השני שהבטחתי?

אילן: והדבר השני שהבטחת,

גיא: ...

אילן: והדבר השני שהבטחת אותו זה הנושא של המנכ"ל וגם סוף, אתה יודע, מאחורי ... המנכ"ל,

אופיר: מה אתה רוצה?!...

אילן: אתה עוד חודשיים תתייאש...

גיא: אילן בכוונה דיברתי על הנושא השני אבל אני מחבר עכשיו לקראת את הסוף את הנושא שהעלית. ככל שאני יודע שאתה מעוניין... אני יודע, אבל אני לא משחק משחקים ואין לי בעיה איתך, צריך מתאם ציפיות ענייני, ליגאלי ומוסרי,

אילן: אמרתי לך זה סגנון אבל.

גיא: לא, זה לא סגנון, זה דברים,

אילן: קודם כל הכל,

גיא: אילן, אבל יש דברים,

אילן: הסגנון הוא חלק,

לילך: סבבה אבל אילן,

אילן: הסגנון זה חלק ממהות.

לילך: אבל אני מסכימה.

גיא: אבל יש דברים...

אילן: ... את המשפט... תמיד תזכור את המשפט שאמרתי לך עכשיו, תמיד תזכור את המשפט, תמיד תזכור.

גיא: אילן,

אילן: ...

גיא: תקשיב לי, תקשיב לי, רותי... אמרה לי תשמע אין לי מזכירות, האם ...? אמרתי אני לא פה, האם אני יכולה להשתמש במטבחים...? אמרתי לה – גששש, ששותפים יתחילו לרשום ביד, תעשו טיק טוק, לא מעניין אותי, את לא עושה... תתקדמי.

אילן: שמה? שמה?

גיא: לא משנה, רצתה לעשות...

אילן: איזה...

גיא: מה זה משנה? נו.

לילך: details, details. אבל לגבי הסגנון, אני מנסה להגיד לך משהו. אני לא חושבת שלגיא יש סגנון מהמם ובטח גם לא לי ובטח גם לא לא,

אילן: בסדר,

לילך: ולכן אני אומרת במלחמת הסגנונות, אני לא בטוחה אם יש אות הצטיינות.

גיא: ועכשיו השאלה מהות ... דה פקטור.

אופיר: תגיד לי הכל בסדר?

גיא: ובגלל זה אני... בערכים אני לא.

לילך: אילן, ... אם זה מעניין אותך.

אופיר: (הדובר מדבר בטלפון – אה, סליחה הכל בסדר... תגידי שאלה לי אליך, אני פשוט פה עם אילן, גיא ולילך... אני מבין שסכומים של 600 אלף שקל, ה-140 אלף שקל וה-72 אלף שקל, לא יצא בגינם חשבוניות? איך יכול להיות דבר כזה? אנחנו פה כולם בחדר, אבל איך יכול להיות דבר כזה? למה אבל? איך יכול להיות? גם אם מקזזים, איך יכול להיות? כסף נכנס. ועכשיו אני רוצה לתקן את זה ולהוציא חשבוניות, מה הפרוצדורה? מה זה ספטמבר? אבל הכסף נכנס ב- זה סדר גודל של איזה 800 אלף שקל ריקי.)

אילן: זהו, שהיא צריכה לטפל בזה... היה צריך לטפל בזה... נגמר הסיפור, זה לא רלוונטי... יאללה אחי, תסתכל עליי רגע,

אופיר: (הדובר ממשיך את השיחה עם ריקי – את חייבת מחר להוציא, לטפל בזה דחוף. גם אם זה 660, גם אם זה 800,)

לילך: היא לא יכולה.

אופיר: אני לא יודע מה, צריך לטפל. לא יודע איך, היא יכולה לעשות את זה.

לילך: היא לא יכולה.

אופיר: ...

לילך: לפני שהיא עושה את זה, דקה תנשמו.

גיא: אל תייצרו בעיה עם בעיה.

אופיר: (הדובר ממשיך את השיחה – תעשי לי מחר טלפון, את בעבודה מחר? בסדר אוקי, אוקי)

גיא: די תצאו. חדר ישיבות, קפה...

אופיר: (הדובר ממשיך את השיחה - לפני זה בואו נעשה שיחה עם שמחה, אני רוצה להיות בשיחת וועידה. שאת יכולה, אין לחץ בסדר. אוקי, אז אני מחר אעשה טלפון).

גיא: תנתק, תנתק. אני אומר לך, תסתכל עליי רגע.

אופיר: (הדובר מסיים את השיחה)

גיא: אחי תסתכל עליי שנייה,

אופיר: נו.

גיא: בלי התנשאות.

אופיר: נו.

גיא: עשית את הדבר הנכון, אני לא עשיתי שום דבר כדי לפגוע בשחר... אלא הייתי חייב לנער את העץ כדי שמישהו יתעורר.

אופיר: במה עשיתי דבר נכון?

גיא: עכשיו לקחת על עצמך את האחריות והתמודדת בצורה עניינית. וזה כמו שאמרתי לשחר היום,... אילן, אמרתי לו "לפעמים אני חייב לעשות רעש כדי לנער עץ" ואני מבסוט ומעריך,

אופיר: גיא.

גיא: שהתאוששת.

אופיר: ... יכולת לעשות את אותו דבר, הייתי בודק את אותו עניין אם היית אומר לי,

גיא: הבנתי...

אופיר: אבל זה לא קשור למילה טובה, אתה לא יכול לבוא ולהגיד לי בפנים, שני דברים – אחד, גנב, שניים שעשיתי בכוונה ויש מסמך שאני חתום עליו, לרשום את הדבר הלא יפה הזה על שם לילך קינן.

לילך: גם אתה לא יכול להגיד בפנים את מה שאמרת לי היום ואמרת, אז מה?

אופיר: לא יכול להיות, כי אין לך מסמך כזה.

לילך: לא, אתה לא יכול להגיד לי את כל החרא שאמרת,

אופיר: נו.

לילך: ואמרת.

אופיר: אמרתי,

לילך: אז מה, אתה נותן זה? אז לא הבנתי, אז הוא לא יכול ואתה כן יכול?

אופיר: אבל תראי מה זה, אבל אחרי, אחרי שאת אומרת את הדבר הזה שאני שותק? אחרי את חושבת... רגע לעצמך שאת מסתכלת ביום שבת כשהוא דיבר בצורה שהוא דיבר, את ישבת ושתקת, את כאילו נתת לו את הגושפנקא הזאת לדבר בצורה שהוא דיבר ושנינו יודעים שאת חושבת שהוא דיבר בצורה לא נכונה.

לילך: אחד, אני חושבת שהוא היה מאוד קשה,

אופיר: זה לא קשור לקשה, זה קשור למילים, אין לי בעיה עם,

לילך: והוא בחר,

אילן: ... אז בוא נדבר,

אופיר: אתה צריך לדבר איתו.

אילן: בסדר... אני אומר לך שוב, אנחנו צריכים לדבר,

אופיר: והיא לא זה, היא צוד- היא לא הוציאה, אני לא יודע, מחר היא תעלה את זה,

אילן: ... זה חמור יותר מכל דבר.

אופיר: זה לא חמור, היא אומרת שידענו את זה, זה יותר חמור, היא אומרת שידענו את זה.

אילן: אתה יודע מה? ידעת, מה זה מעניין כרגע? אני רוצה אשמתי? אני אשם.

אופיר: לא, זה לא משנה.

אילן: ... חשבונית, מה זה רלוונטי? ידעתי, מה זה ידעתי? ... היא לא הוציאה חשבונית?... זה טוב לי שהיא לא הוציאה חשבונית? ידעתי? נו באמת. זה נשמע לך הגיוני?

גיא: די כבר זה לא מעניין, אילן, אילן,

אופיר: לא, אני בטוח שלא, אבל אני אומר,

אילן: כרגע ידעתי, מה זה משנה?

גיא: אילן, זה לא מעניין, די כבר.

אילן: אני רוצה רק שתוציא חשבונית,

גיא: אילן,

אילן: זה הכי חשוב.

גיא: מחר נטפל בזה.

אילן: זה יותר חשוב לי אחי, זה לא, לא צריך...

אופיר: נו.

גיא: שורה תחתונה... ולפעמים צריך לנער את העץ באגרסיביות, אני מבין שזה היה קשה אחי, זה לא אישי, זה לא מעניין אותי אחי, אני מחר יכול לעזוב ואני עדיין אשאר ואתקן את הבלגאן.

אופיר: נו....

גיא: מה?

אופיר: בוא נעשה שיח.

[מדברים ביחד – לא ניתן לתמלל]

גיא: אחי נקודתית יכול להיות שאני יוצא ואז אני אקום ואצא, לא מעניין אותי.

אופיר: תשמע, יכול להיות, הוא לא מקשיב לי לדברים. היום הוא ... בך.

גיא: אחי אבל כרגע עשיתי מספיק ... בכדי שתקשיבו.

אופיר: ...

גיא: בסדר גמור.

אופיר: הבנקים הוא יודע שמזייננים אותו, הבנקים יש לו הצעות כתובות משני בנקים עם הצעות הרבה יותר טובות ויותר מחצי חתכו לו.

לילך: אופיר,

אופיר: אבל הוא ילד מספיק גדול לעשות את ההחלטות שלו.

לילך: אני גם רוצה להגיד על זה משהו. אני ... ואילן אמר מילים מאוד קשות, אוקי?

אופיר: באיזה, היום או ביום שבת?

לילך: לא, ביום שבת. אוקי? ואני שתקתי ועניינית אני חושבת שהוא יכול היה להגיד אותם בצורה יותר נעימה, אבל מהותית אני חושבת שמה שהוא אמר ואני לא חושבת שהוא אמר שאתה גנב, אני יודעת שזה מה ששמעת,

גיא: את יודעת מה, את יודעת כמה קיבלתי את העצבים על מה שהוא עשה פה עכשיו?

לילך: שקט רגע.

גיא: סליחה, אני אומר את האמת. מה זה? מה מאשימים אותו? מה זה הדבר הזה?

לילך: אני רוצה,

גיא: זה נראה לך הגיוני?

לילך: עוד פעם ...

אופיר: כוס אמק עזבו אותי.

לילך: אני חושבת ש-

אופיר: אני בדקתי את המסמכים גם אין לי זכות חתימה.

לילך: אנחנו יודעים,

אופיר: הם לא יכולים שאני יכול לעשות משהו...

לילך: אופיר, אנחנו יודעים שאין לך זכות חתימה, מה אתה חושב? שאנחנו מטומטמים? אתה חושב שאנחנו לא מבינים? אבל מה שהוא ניסה להגיד לך ואני יודעת שזה מה ששמעת וכבר אי אפשר היה לעצור את הברדק הזה כי זה מה ששמעת,

גיא: שמורידים נזקים.

לילך: אבל מהותית אופיר זה עבר דרך הידיים שלך. אני מבינה שהפעילו עליך לחץ,
אופיר: הממ.
לילך: אני, הכל בסדר, אבל עדיין זה עבר דרך הידיים שלך וזה משהו שידעת מקיומו וידעת שהוא לא בסדר וישבת ו- לא יכולת להתמודד עם זה אולי בגלל הסגנון של גיא,
אופיר: לא, התמודדתי עם זה בדרך שלי.
לילך: או ברמה מהותית כאילו, אבל בסופו של יום,
אופיר: אה...
לילך: לא, בגלל זה,
אופיר: לא חשבתי עם הפעולה.
לילך: אני מדברת על השיחה הזאתי שהתפוצצה, אוקי? ו- אבל מהותית, אופיר בוא כאילו,
גיא: אני אגיד לך מה הכי מעצבן אותי לילך? שמה,
לילך: הכי מעצבן אותך ש- הכי מעצבן אותי שאתה לא נותן לי להשלים משפט.
גיא: טוב.
אופיר: אבל מה בוא? לא הבנתי מה, מה חשבת, מה, כאילו חוץ ממה שעשיתי בסוף ובסוף עשיתי, מה עוד יכולתי לעשות את חושבת?
לילך: אני חושבת שיכולת להגיד לנו, אני חושבת,
אופיר: חשבתי להגיד עוד דברים.
לילך: אני יכולתי, אני חושבת שיכולת להגיד לא.
אופיר: למי?
לילך: להם.
גיא: כמו שאני אומר לא.
אופיר: אוקי.
לילך: אני חושבת שיכולת להגיד לא, אני חושבת שזה לא הגון ולא הוגן שהם הביאו אותך למצב הזה. זה מצחיק אותה שאתה מסוגל לשבת ולהגיד לגיא את מה שאתה אומר ולהגיד לאנשים שזורקים אותך לכלבים אחרי 5 דקות נותנים לך לעשות את כל הדברים האלה ומכריחים אותך לעשות את כל הדברים האלה, זה עניין שלך.
גיא: ואז אומרים שזה בדיעבד.
אופיר: אני לא פה.

לילך: זה עניין שלך.
אופיר: אם תשימי לב חודש לאחר מכן התחילו החיפושים הקדחתניים. אני לא פה, אני יודע בדיוק מה היה כאן צריך להיות ולא יכול להיות, אני יודע בדיוק למה אני יכול להגיד כן ומה אני יכול להגיד לא ואני יודע בדיוק שזה לא היה נכון לעשות את הפעולה שנעשתה.
לילך: באותה מידה שנפגעת שחשבת שגיא קורא לך גנב ונגיד שהוא הכי תרא בעולם,
אופיר: נו.
לילך: אתה יכול להבין שגם אנחנו נפגענו מהסיטואציה?
אופיר: אחרי זה הוא בא אמר לי, יכול, אני יכול להבין את זה ועדיין לא הייתי אומר לכם, את יודעת מה? בגלל ההיסטוריה שלנו והיינו, ידענו עליות ומורדות, בחיים לא הייתי בא מול הפנים שלך ואומר לך שאת גנבת, בחיים לא הייתי אומר לו שהוא גנב, לא הייתי חושב שהוא רוצה לגנוב אותי. אני חושב שלפעמים הוא הפעיל מניפולציות, אני חושב שלפעמים הוא עשה טקטיקות, אני חושב גם אמרתי לו את זה. אבל לא הייתי חושב פעם אחת שהייתי רושם לילך קינן בהוראה שלי,
לילך: אוקי.
אופיר: תקשיבי טוב, גם אם ידעתי שזה לא בסדר, לא הייתי מפיל צד שלישי, לא הייתי מפיל צד שלישי, הייתי רושם את זה על אילן או על שחר. אם זו הייתה ההוראה שלי, אם זו הייתה ההוראה שלי.
לילך: אתה מסכים רגע שעובדתית כאילו בתוך הסיטואציה, בסדר? ובסוף היום אתה יודע יש מישהו שיכול להיות שהוא מתלהם יותר מדי ומאשים, בסוף היום בסיטואציה,
אופיר: נו.
לילך: אתה מסכים איתי ואתה כן אדם שמסוגל להיכנס ל-details,
אופיר: נו.
לילך: אתה מסכים איתי שבסופו של יום תחת הידיים של ריקי, שירלי, אופיר, שחר ואילן,
אופיר: הממ.
לילך: יצאה בקשה להעברה, יצאה דרישה על שם לקוח, יצא ההוראה שאומרת קינן ובספרים של עידית כתוב לטובת לילך קינן?
אופיר: דה פקטור אם זה מה שאת אומרת, כן.
לילך: אוקי. אז אתה, בוא נחליף צדדים,

אופיר: מה זה ספרים של עידית? איזה ספר יש לעידית? פנקס.

לילך: בתיעודי, תיעודי העברה לחשבון פיקדונות שלה.

גיא: פנקסים.

אופיר: באקסל.

לילך: באקסל שלה, כן. לטובת שרקון.

גיא: הפנקסים.

אופיר: אין לי פנקסים, זה אקסל שאני ביקשתי.

לילך: לטובת לילך קינן. עכשיו בוא נחליף.

גיא: ... אני יכול משפט?

אופיר: הייתי בא ואומר לך.

גיא: ...

אופיר: הייתי בא ואומר לך...

גיא: משפט, אני חייב ללכת.

אופיר: נו.

גיא: אחי יכול להיות שהייתי קשה איתך ואני אמשיך להיות קשה איתך כשאתה יוצא דביל, אבל אני לא אזרוק אותך בחיים לכלבים,

אופיר: נו.

גיא: ואני בחיים לא אגיד שאני בזמן אמת לא אשרתי לך משהו גם אם טעיתי. תעשה מפה אחי מה שאתה רוצה, לך תזדיין אחי, תצא פראייר, מה אתה רוצה ממני? אחי, שידור חי אחי, שידור חי. הייתי פה לפני 5 דקות.

אופיר: בסדר. בסדר.

גיא: עכשיו תבחר אם אתה מעדיף מילים קשות שמעמידות אותך במקום ...

אופיר: אני אגיד לך משהו,

גיא: או,

לילך: שקט.

אופיר: אני אומר לך אבל משהו, כן? כסופי? לא את זה ולא את זה הייתי מעדיף, הייתי מתנהל במצב של שניכם אחרת.

גיא: אבל אם אתה צריך לבחור, מה אתה מעדיף?

לילך: עזוב גיא נו.

אופיר: לא להיות בשני המצבים.

גיא: ואם אתה צריך לבחור?

אופיר: שידברו אליי כמו שאתה דיברת.

גיא: אתה מעדיף את זה או את זה?

אופיר: לא, אמרתי, אמרתי מה אני מעדיף.

גיא: מה?

אופיר: שלא יזרקו אותי לכלבים.

גיא: אוקי. אחי, תודה ... אותי...

אופיר: בסדר. זה לא אומר כלום גיא.

גיא: יאללה אחי, סליחה על האיחור.

אופיר: לא משנה אבל אני אומר לך, כל מה שחשבתם שקרה לא קרה. היו פה טעויות, כן! אני לא אמרתי שלא היו טעויות, אבל אין פה שום דבר מכוון, לא היה פה שום דבר מכוון. לא מ-אי, מ-אי ועד תי. ואני מוכן שתשימי את ריקי ואני מוכן ללכת אני, את יודעת מה? למכונת אמת ולבדוק אם אני ידעתי שזה הולך, אי אם אני ידעתי, את יודעת מה? לפני זה. אי אם אני נתתי את ההוראה, בי אם ידעתי על אף שלא נתתי את ההוראה שזה הלך ללקוח בשם קינן. ו-גי שעידית רשמה את זה ללילך קינן. איך אני איתך? מוכן ללכת למכונת אמת, מוכן ללכת עם ריקי, מוכן ללכת גם את כל הטענות שסיפרת לי שקרן וכל השטויות האלה שהיא סיפרה לך וסיפרה לך, מוכן ללכת עם כל אלה. יש דבר אחד שאני יכול להגיד לך, וואלה לא חירטטתי אותך דבר אחד. הדבר היחיד שאת יכולה קצת להגיד את זה וגם להבין את הצד שלי, זה עידן אשר. ועד שהוא באמת לא אישר את כל מה שנתתי לכם ואמרתי לכם, כל הזמן שמרתי עליו, כל הזמן שמרתי עליו כי אם היית מסתכלת על הזה ב-2016, הוא היה אמור לעזוב לפני 2017. זה היה הסכם לדבר עליו.

לילך: אוקי.

אופיר: ודרך אגב היום אורי נכנס אליי ואמר לי "תדע לך שאם לא היית עוזב, לא הייתי מבקש לראות מייל או הסכם חתום איתך". שרשמתי לך "אל תדאגי, יש כאלה שסומכים על המילה" תשאלי את אורי, לא אותי. הוא בא ואמר לי "נשבע לך שאם אתה לא עוזב, אני לא מבקש שתאשר לריקי במייל את ה-".

לילך: יש בחוברת חפיפה שלך טעות לטובת אבי סביצקי,

אופיר: למה?

לילך: גמר חישוב.

אופיר: לטובת? לרעת, טעיתי לו בחישוב.

לילך: לא יודעת.

אופיר: הוא טוען שאני חייב לו יותר כסף.

לילך: ב- סתם ברובריקה כאילו של ריקי אז הרווח כאילו אז הרובריקה שלה לא ... של הרווח. זה קטן, זה 3000 שקל, לא מעניין.

אופיר: לא הרווח הוא לא מקבל מזה, הוא מקבל רק מהאחוזים שהוא הפריש לכם. אין עלייה ברווח.

לילך: תראה,

אופיר: הוא טוען שטעיתי בכלל בחישוב, אבל לא נראה.

לילך: תראה רגע,

אופיר: הממ.

לילך: אני לא אכנס ל-details של אה, כאילו של כל מיני אנשים קטנים כי בתפיסה שלי, בסדר?

אופיר: נו.

לילך: אני אומרת את זה להרבה אנשים. כאילו אם מישהו בא ואומר לך דע לך ש-123456789, אז סביר להניח שהוא הולך ואומר הפוך עליך 123456789.

אופיר: אני לא בטוח שהיא אמרה לי עליי תמיד הפו- עליך תמיד הפוך. היא אמרה שהיה לה סיטואציות מסוימות שזה שיחק לטובתה כשאני ארצה אותה לידי או כשאת עצבנת אותה באותו יום אז היא באה ואמרה. אני מכיר את קרן.

לילך: אבל,

אופיר: ריקי מאוד מפתיע אותי מה שאת אומרת.

לילך: שמה?

אופיר: שהיא אמרה לך דברים כאלה שהיא אמרה לי בפירוש "אני נשבעת לך שלא אמרתי כלום ואני אמרתי לה שאתה ידעת על כל העברות, אבל לא אמרתי שזה הוראות שלך ולא אמרתי שאתה אמרת לי ... ".

לילד: היא אחר כך, אגב על הלילך קינן, אחר כך, הרבה אחרי הפיצוץ, אחרי ה- הרבה אחרי הבלגאן, היא אמרה לי, היא קראה לי ואמרה לי "אני רוצה לדייק משהו שאמרתי".

אופיר: שמה?

לילך: לגבי ... את קינן, היא אמרה "אני רוצה לדייק את זה כי חשוב לי לישון טוב בלילה ואני רוצה לדייק את זה, לא הייתי מדויקת קודם לכן. והיא אמרה כדלקמן "ביקשו ממני לעשות את ההעברה הזאתי, היה צריך שם לקוח, לא היה שם לקוח, אופיר אמר תפתרו את זה. שירלי, אני, אני לא זוכרת מי. הגענו ל-18185 קינן, זה עבר לאופיר לאישורו, אופיר, שירלי הלכה לאופיר לאשר את זה, אופיר הלך לשחר לאשר את זה, שחר, ואז הלכו שאילן יחתום על זה". אוקי? זה מה שנאמר לי בצורה, זה מה שנאמר לי. והיא אמרה לי "אופיר לא יזם את ה- כן, אני רוצה לדייק בדבר הזה כי ממה שאמרתי קודם, השתמע משהו אחר, אז אני רוצה לדייק בדבר הזה".

אופיר: עד היום בכל מכתב העברות אפילו לא עובר אליי כי ברגע שאני מאשר העברה לא משנה לאיזה לקוח, לא עובר אליי מכתב. זה מוזר שזה גם עבר אליי ה-לי קינן אבל אני אומר לך זה, אני לא רוצה להגיד שהיא משקרת, יכול להיות שהיא צודקת והזיכרון שלי אידיוטי. אני בחיים לא אמרתי לרשום את זה על לילך קינן, או על קינן או שאפילו זכור לי שראיתי את זה בעיניים שלי שזה עובר על קינן. ואני אגיד לך יותר מזה, כשבדקתי את הבנק, בדקתי את העו"ש, לא בדקתי את ה- לא בדקתי את הפיקדונות ולא ראיתי פעם אחת שזה עלה לילך קינן.

לילך: יש לי שני מסמכים, אני מראה לך אותם, אני לא מסתירה,

אופיר: שאני חתום עליהם?

לילך: לא, אתה לא חתום עליהם, זה מה גם שניסיתי כל הזמן להגיד,

אופיר: שאני מאשר?

לילך: לא,

אופיר: אם אני רואה מסמך אני רושם מאשר.

לילך: אתה גם לא מאשר אותו.

אופיר: אז מה?

לילך: אופיר, זה שני מסמכים של הביצוע של הפעולות, אוקי? של הביצוע של הפעולות שכתוב עבור קינן במסמך, יש את הטבלה של עידית שזה כתוב עבור לילך קינן במסמך. אני מעולם לא אמרתי, לא אמרתי שיש מסמך שלך כזה ולא אמרתי שזה אתה חתמת.

אופיר: מה זה ביצוע של פעולות אבל?

לילך: של הביצוע של הפעולות, הוראה שניתנה לבנק עבור לקוח קינן.

אופיר: נו וזה היה אקסל שלה?

לילך: וגם על זה האקסל של עידית שכתוב לטובת לילך קינן. והאמירה הראשונה של ריקי זה שהיא לא יודעת למה זה קינן וזה עבר דרכך ואחרי זה היא ביקשה לדייק את זה, היא אמרה "לא זכרתי נכון, אני רוצה לדייק את זה" והיא אמרה, אז היא אמרה "חשבנו על זה, זה עבר לאופיר, מאופיר זה עבר לשחר ואחרי זה הלכו לאילן שיחתום. וכשאמרו לאילן שיחתום הוא שאל למה ולמה הוא צריך,"

אופיר: יש מכתב העברה של ה-600 האלה? ראית מכתב העברה?

לילך: של ה-600? ראיתי את ה- כן, את הביצוע כאילו.

אופיר: מכתב העברה, הרי הם צריכים לחתום לבנק שניהם.

לילך: לא ראיתי את המכתב הזה, לא ראיתי את המכתב הזה. ראיתי מכתבים אחרים על הסכומים האחרים.

אופיר: על ה-70 ועל ה-140?

לילך: כן. את זה לא ראיתי את המכתב הזה, ראיתי רק את ה- את הפעולה שבוצעה כי ביקשתי לראות אותה אחרי שראיתי שזה,

אופיר: אין מצב, היא שומרת את כל המכתבים. צריך לראות את הזה, לדעתי גם אין שם מכתב. זה היא יצרה אולי לקוח במערכת.

לילך: אבל אין מע- אין לקוח כזה במערכת.

אופיר: בגלל זה אני אומר שהיא יצרה. אני אומר לך שלבנק לא עבר עם שם של מישהו.

לילך: אבל אופיר מה אתה אומר? שהיא על דעת עצמה יצרה לקוח פיקטיבי שקוראים לו קינן?

אופיר: בפוקס הייתה קינן, כאילו ראתה באמת אולי את ה-1815 הזה ויצרה סתם קינן, או שעצבנת אותה באותו יום ועלה לה קינן לראש. אין מצב, גם שחר לא יגיד לה את זה, גם אילן לא יגיד לה את זה כי אני אגיד לך למה. כמוני, הם לא מודעים לפרט שכשעובר כסף מפיקדונות לעו"ש אני צריך לתת שם של לקוח. אין סרט בעולם.

לילך: תראה,

אופיר: ובדרך כלל דרך אגב כשזה קרה, היא רשמה שכר טרחה. למה היא רשמה עכשיו לקוח? איך יכול להיות שלקוח יקבל את זה לתוך חשבון המשרד?

לילך: זה מה שהיא אמרה שכשהיה צריך לעשות העברה לבנק,

אופיר: מחר, אה היא לא פה, שירלי פה.

לילך: הבנק,

אופיר: תבקשי ממנה מחר את המכתב הזה. הן שומרות את המכתבים, אין מצב. תבקשי משירלי, מחר היא לא פה. תבקשי, תראי את המכתב. אני אומר לך שרשום שכר טרחה.

לילך: אני אומרת לך שהיא אמרה שהיא לא מוצאת את המכתב הזה. אני לא יודעת לאתר אותו וגם אני לא רוצה, הרי זה לא העניין.

אופיר: בשורה של הבנק רשום לי קינן?

לילך: כן. ואני גם לא רוצה, אני לא, אני באתי,

אופיר: אבל תראי איזה סיפור זה נעשה מהדבר הזה. אני אומר לך שבוודאות למרות שהוא זרק אותי לכלבים, למרות שהוא לא יודע כלום, אף אחד מהם, בטח שלא נתן הוראה של לי קינן. הם לא יודעים שצריך לעשות את זה. אפילו אני, אני אומר לך דוגרי, עד שבאת ואמרת לי, אני לא יודע את זה.

לילך: אני חושבת שזה היה כאילו מתוך כלל,

אופיר: מה על ה-140 רשום? יש לך מכתב.

לילך: כן, כתוב בגין אה,

אופיר: שכר טרחה.

לילך: לא.

אופיר: בגין מה?

לילך: בגין מספר, בגין 150519.

אופיר: זה אבל היא רשמה קינן...

לילך: זה ה-140, אני לא, אופיר מאיפה אני יודעת, מאיפה אני יודעת? עכשיו ברור לך שזה לא נעים לראות את זה,

אופיר: דרך אגב לשחר אם היא משכה את זה צמוד לשחר?

לילך: כן.

אופיר: זה עוד יותר גרוע מלמשוך את זה למשרד.

לילך: נכון.

אופיר: (הדובר עונה לשיחת טלפון – אני כבר חוזר אליך אילן. ביי) זה עוד יותר גרוע מלמשוך את זה למשרד.

לילך: נכון, נכון, נכון זה יותר גרוע. אבל כאילו באמת מה שניסיתי להגיד כל הזמן שזה לא כל כך משנה, אפשר להמשיך לבדוק את הנתונים, אבל זה לא כל כך משנה כי ... שאם אין לזה הסבר ואין לזה הצדקה אז או בחזרה או חשבונית. זה הכל. עכשיו כש-

אופיר: שהסתכלת ב-2015,16,17 היה משיכות שמחשבון פיקדונות לחשבון עו״ש?

לילך: אני לא ראיתי משהו חריג.

אופיר: כי לא היה, לא שאני זוכר, אני...

לילך: תראה, אחד הדברים שכאילו היו הכי קשים בתהליך הזה זה ה- בגלל שאנחנו כן בפרטים, אז הדבר הכי קשה בתהליך הזה זה התירוצים, בסדר? בינינו, בסדר? אפשר לתפוס את זה איך שרוצים אבל בסוף היום זה תירוצים. כי להגיד זה עיריית אשקלון, היא חייבת לי 600 אלף שקל כשאני אחראית במה שאני אומרת, אני לא, אני בודקת ואני אומרת אוקי, היא לא חייבת, היא חייבת 300, והשאלה הראשונה ששאלתי כאילו כשראיתי את ה-600 האלה, שאלתי את ריקי ״ריקי, יש כנגד זה חוב שכר טרחה שלא שולם?״. ניסיתי למצוא פתרונות, אני לא באתי לחפש אף אחד. אבל אז זורקים לך תשובות, אתה מבין? ולכל תשובה יש הסבר,

אופיר: מי זורק תשובות?

לילך: נגיד אמרתם, אתה אמרת, אחרי זה שחר פה בהתלהמות,

אופיר: שמה הוא אמר?

לילך: עיריית אשקלון.

אופיר: זה גם מה שאני אמרתי.

לילך: ״עיריית אשקלון חייבת לי 600 אלף שקל״ – אבל זה לא נכון, זה לא נכון.

אופיר: זה מפתיע אותי שאת אומרת,

לילך: ״עיריית אשקלון לא שילמה לי שנה״ – זה לא נכון.

אופיר: זה מה ש- דרך אגב עידית אמרה מהרגע הראשון ואז אני אומר לה ״אבל לילך אמרה ששילמו לך במאי, יולי, אוגוסט״.

לילך: לא אוגוסט, יוני, מאי,

אופיר: היא אמרה לי "אני צריכה לבדוק את זה". בסדר לא משנה, אמרתי לה 3 חודשים.

לילך: תראה אז מה שקרה אז היא יצאה מהפגישה איתך ואתה אמרת "תבדקו את זה, יכול להיות שסגרו חשבונות שכר טרחה".

אופיר: נכון.

לילך: אמרתי יופי, הלוואי. הלכתי לעודכנית, ראיתי שבאמת נסגרו חשבונות שכר טרחה במאי, יוני ויולי. ביקשתי,

אופיר: שמתי בוצעה העברה?

לילך: מה?

אופיר: מתי בוצעה העברה?

לילך: ב-9 ביולי.

אופיר: אז מאי ויוני אין מצב.

לילך: אמרתי לא הגיוני, אבל עדיין אני בודקת אחורה. בדקתי עד מאי אחורה כדי להרגיע את עצ- כאילו מה זה להרגיע? הלוואי שהייתי מוצאת תשובה אחרת, אבל,

אופיר: חשבונית המס יצאה במאי, יוני, יולי?

לילך: כן. ואז הלכתי אמרתי לריקי "אני רוצה שתבדקי, בתאריך הזה והזה שיצאה חשבונית, את רואה סכום כזה וכזה העברה מהבנק?" היא אומרת לי "כן" היא אמרה לי "לא" אמרתי לה "לכי אחד אחורה" כי לפעמים אתה לא מוציא באותו יום את החשבונית. "לכי יום, יומיים אחורה". על כל סכום כזה, מצאנו את הסכום המדויק שהועבר ובשורה זה כתוב אשקלון. עבר כאילו בהעברה בנקאית מעיריית אשקלון. אז כשאני באה לשקף מצב ואני אגב לא חושבת גם, שוב ברור לי ששחר ידע מזה וברור לי הכל, אבל אני לא חושבת שהוא מצוי בכל הפרטים כדי להגיד לה ש-600, 300 כאילו וכל ה-details וזה. אבל לפחות לכבד את המידע המינימלי שכאילו שבדקתי את זה, שהנתונים לא תואמים ואם זאת הפירמה שלך והנתונים לא תואמים אתה אמור לרצות לתקן את זה.

(דקה 2:30:00)

אופיר: הממ.

לילך: או עשית את זה ולא ידעת מזה ועכשיו הנתונים צפים ואתה עדיין צריך לתקן את זה. כאילו ה- באיזשהו מקום כאילו ה- אולי זה כתוצאה מאיך שגיא פנה אליך ויכול להיות שהפנייה לא נכונה ו-

אופיר: לא, הוא בא עצבני, אני ראיתי שהוא בא עצבני, אני לא יודע אם זה מהשיחה של יום שבת, או שהוא היה עצבני היום. הוא בא עצבני.

לילך: כן, הוא בא עצבני, כולו בזה, הוא בא למלחמה, הוא בא כולו זה. עכשיו לא, עם כל הכבוד כאילו שחר לא ישב פה וידרוך עלינו, כאילו אתה אומר "לא דיברתם ככה לשחר, לא דיברתם ככה לאילן", זה לא נכון, זה לא נכון, זה רק עניין של כאילו מתי כאילו אתה יודע, הפיוז הזה. עכשיו נכון שאיתך הרגשתי שיחסי אמון יותר גבוהים בינינו, בסדר? מאשר,

אופיר: אבל תבדקי את זה לאורך כל הדרך ולא תוכלי למצוא. גם, חוץ מהסיפור של עידן שאת צודקת ואני אומר שוב פעם שגם בדיעבד אני לא הייתי אומר לך. הוא שמר על זה ברמות הכי גבוהות. אני לא חושב שהברמן שאלו את זה אף פעם ופעם אחת דנו בזה, באמת אני אומר לך. אני אומר לך הכי דוגרי בעולם. ועידן אני מכיר אותו, אני מכיר את הנפש שלו, אני מכיר מה חשוב לו ומה לא חשוב לו וזה בבת עינו. עובדה שהוא לא רצה להראות את השם שלו, כשדיברו על כל הנספת הזה, כן? הוא אמר "עד שאני לא יוצא ...".

לילך: תראה,

אופיר: אני מכיר את עידן.

לילך: אני מבינה אבל תראה רגע את ה- את הדבר הזה כאילו. אתה מכיר אותו ואתה יודע שזה חשוב לו,

אופיר: וברשם החברות דרך אגב אם תוציאי,

לילך: עידן נמצא. אז,

אופיר: וזה בהחלטת עידן, לא תגידי, כי הוא אמר "אני יוצא ואין אפילו עליי אחריות". אני דיברתי איתו, כל שנה שאני אומר לו "אתה רוצה לחזור?" אני אומר לו "אז למחוק את ה- את הרישום שלך במניות? מה זה משנה שיש מסמך, יש לך רישום, אתה לא רוצה שאני אמחוק?". הוא לא מחק פעם אחת.

לילך: תגיד רגע אבל נגיד אתה מצליח להבין שכשאני רואה דבר כזה נגיד שנעשה ואני אומרת אוקי, אבל בסוף השם שלי ושל גיא על הדלת הזאת,

אופיר: נו.

לילך: אוקי? בסופו של יום ההברמנים יתמזגו לדבר הזה, אף אחד לא יודע מזה, עידן לא יודע מזה, אף אחד לא יודע מזה, כאילו וכולם נמצאים בתוך הדבר הזה. מחר בבוקר,

אופיר: מהמשיכה את מתכוונת?

לילך: כן. מחר בבוקר או העובדים או כל דבר אחר שהוא, שהוא יותר בעייתי, אני לא מתכוונת על ההתנהלות וזה, כאילו כן ברור שהפתיע אותנו לגלות שיש 6 וחצי מיליון חובות, אבל לא טענו שהסתירו את זה מאתנו כי אני מבינה שלא סופרים את כל החובות באותו אופן שאני סופרת את כל החובות, אוקי? ששחר מסתכל על החובות, הוא מסתכל על החובות כלפי הבנק, בסדר? וכשאני מסתכלת לקח לי עם אילן כמה ימים כדי שיסכים איתי שיש 6 מיליון ומשהו שקל חובות ולא פחות מ-3. אבל לגבי הדברים האלה שאני אומרת אוקי, בסוף היום זה חושף גם אותם, זה חושף אותם, זה חושף את הבית שלנו, זה חושף את השם שלנו.

אופיר: למה? למה זה חושף אותך?

לילך: כי אחד, מבחינת העובדים הם עובדים שלי ביחד ולחוד וזה לא רלוונטי מי חותם להם על התלוש.

אופיר: זה את צודקת.

לילך: גם מבחינת הלקוחות, החשבונות שיוצאים יוצאים על שרקון, בינם יש היום... קינן, החשבוניות מס יוצאות על שרקון ולא משנה ... קינן והקונסטלציה מאחורה בסופו של יום לא מעניינת אף אחד.

אופיר: צודקת.

לילך: ויכולתי להיכנס לדבר הזה וגם יכולתי בקלות לא לראות את הפיקדונות, אוקי? יכולתי לבדוק הלוואות, יכולתי זה, יכולתי זה, יכולתי בקלות לא לראות את הפיקדונות. ויכולתי להיכנס לדבר הזה בלי לדעת מזה שאתה יודע מזה ואתה לא אומר לי את זה, אוקי?

אופיר: הממ.

לילך: עכשיו אתה יכול להגיד הרבה דברים, בת זונה, לא יודעת מה, כל מה שהוצאת פה מהפה,

אופיר: אני אמרתי לך בת זונה?

לילך: לא יודעת, זה נחשה... מסכסכים...

אופיר: אני אמרתי נחשה?

לילך: כן. וישבת פה וצעקת את זה – אמרת ככה, קונה ככה בשביל לעשות ככה.

אופיר: אבל אני לא אמרתי לך לא נחשה ולא בת זונה, לא אמרתי את שני הדברים.

לילך: אבל זה מה משתמע מזה, עזוב אותך, קונה בשביל אינטרס, כל מיני דברים שהם זרים לי כאילו ברמת ה- אני לא יכולה להבין את זה וכל מה שיש לי לחשוב זה שאם מישהו חושב ככה, כנראה הוא פועל ככה כי,

אופיר: לא... לאף אחד כלום. נו. נו.

לילך: אבל, אבל בסוף היום במבחן המציאות, בחיים לא פתחתי שום דבר שאתה אמרת לי מול אף אחד מהם, הסוד שלך שאתה מחפש פה עבודה כבר חצי שנה, אני שמרתי בסוד.

אופיר: פחות מתצי שנה, אמרתי לך,

לילך: לא יודעת, מה שזה לא יהיה, לא משנה. כשבאת עם הזה וזה וזה הסתכלתי בכנות רגע כדי להסתכל עליך. אז להאשים אותי בכל מיני דברים רעים זה קל, אני מבינה שזה יותר קל, אני מבינה שזה יותר קל להאשים את זה ולשמוע כל מיני סיפורים של קרן.

אופיר: לא, לא נכון, עזבי אותי מסיפורים. נגיד סתם ביני לבין עצמי חשבתי את זה בימים האחרונים. אני חושב ש- אני לא אומר את זה ... אל תביאי את זה... אני חושב שזה הדבר הכי טוב שאני הולך לכם, אני חושב שזה הדבר הכי טוב. אני חושב שלארגון בכלל אני, בהנחה שאני מקווה שהדברים האלה יסתדרו וההזיה הזאת תגשרו עליה, כן? אני חושב שזה הדבר הכי נכון.

לילך: אני לא בטוחה שאנחנו, שאני רוצה את זה, אני אומרת לך את האמת. אני, יש לי מלא מחשבות, אני בכלל לא בטוחה שאני רוצה את זה. אחרי ששחר דיבר פה והתנהג פה איים, אני בכלל לא בטוחה שאני רוצה את זה. כי מה יקרה בפעם הבאה שתהיה בעיה? אם אי אפשר להציף אותה, מה יקרה בפעם הבעיה שתהיה בעיה?

אופיר: לא יודע אם תהיה בעיה.

לילך: אבל אם תהיה, בדרך כלל יש מתישהו בעיה, אין אנשים שלא עושים טעויות, אין, אין, אין אנשים שלא עושים טעויות.

אופיר: תלוי איזה טעויות. תלוי איזה טעויות.

לילך: תחושה ה- entitlement הזאתי, אני לא יודעת אם אני מסוגלת להכיל אותה.

אופיר: זה אומר שאת צריכה לקחת בחשבון...

לילך: נכון, מסכימה. אבל גם בגלל זה,

אופיר: גם לטוב ולרע שלו, של אילן.

לילך: חד משמעית.

אופיר: ואת הטוב ואת הרע אני אומר לך של כל אחד מה-

לילך: ושלי ושל גיא, ברור, בוודאי. אבל אתה יודע יש דברים,

אופיר: אתם דווקא ב- בתרכיב, אתם ... טוב, בהתנהגות אתם בעייתיים כי חוץ מאילן כולכם יותר מדי דעתניים. הוא היחיד שיכול לחבר אתכם אבל כי הוא נוח.

לילך: כן, אני לא אומרת שאני מעדיפה את זה על פני זה ולא אכפת לי ששחר מדבר חרא, בסדר? זה לא הבעיה שלי איתו.

אופיר: קופץ לו הקוף אחד לחצי שנה.

לילך: לא אכפת לי שיצעק פה ושיעשה מה שהוא רוצה, זה לא מעניין אותי, גם גיא יכול לצרוח וגם אני יכולה לצרוח וכולם יכולים לדבר שיא מגעיל, כאילו.

אופיר: נו.

לילך: אני אוכל לנשום את זה, מה שאני לא יכולה לנשום וזה לא הופך אותי לטובה יותר, זה פשוט הופך אותי לשונה מזה – זה לעשות משהו כזה ולעמוד מאחוריו ולא להגיד אוקי, עשיתי משהו דפוק כאילו ובואו נתקן. לא לחשוב שהוא דפוק,

אופיר: הממ.

לילך: עם זה יש לי בעיה, עם זה יש לי בעיה.

אופיר: אבל זה רוב האנשים שבעמדה שלו זה רוב האנשים, אחרת הם לא היו מגיעים למה שהם מגיעים.

לילך: בסדר.

אופיר: יש לו ביצים כאלה גדולות ולהגיד טעיתי, זה לא משהו שהוא יודע לעשות. ואת צריכה גם להבין מה עומד מאחוריהם, כאילו הם לא יכולים להיות נרקומנים של הלוואות, הם הקימו פה אופרציה מטורפת, בחרו סוג לקוחות פחות טוב וזה יוצא שכל היום הם מממנים אותו, זה מתסכל, זה מתסכל ואני מבין את זה.

לילך: אני מאוד מבינה את זה גם.

אופיר: אז את יודעת, לפעמים מקבלים החלטות פחות נכונות ופחות טובות, אני לא מצדיק את זה, אני לא בטוח אני אומר לך דוגרי, שבאותה העת התקבלה החלטה מישהו חשב שהיא עד כדי כך הרת גורל, אז טעויות התבצעו.

לילך: נכון וזה גם ההתחלה של כל בסוף כתב אישום כאילו, זה התחלה. שאתה אומר טוב אני אחזיר את זה עוד שבועיים, אני אחזיר את זה עוד שבועיים,

אופיר: המצב פה היה הרבה יותר קטסטוני. בגלל זה גם אילן, אתם לחוצים והוא צוחק כי המצב פה היה בעבר בעבר בעבר הרבה יותר קטסטוני. כאילו היום הדברים מתנהלים, זה נכון שנכנסנו למשבר של 3 חודשים אחרונים, לא, אני לא אומר לך שלא, אני אומר לך דוגרי זה לא משהו שצפינו אותו בכלל. וזה משבר מה שקורה פה ב-3 חודשים האחרונים, תזרימית אנחנו במשבר אדיר. אבל את, קרה והם צריכים לחשוב מה הם מוציאים ממנו.

לילך: אני מבינה, אבל שאלתי את זה גם בכנות כאילו,

אופיר: אם הוא ימשוך פחות?

לילך: לא על זה אפילו שאלתי אותו. שאלתי אותו בכנות כאילו אם הוא חושב שזה הגיוני,

אופיר: שמה?

לילך: שבסיטואציה הזאתי לא, עזוב עכשיו את הפדיון שאפשר, לאנשים נורא קשה להודות בהם, אבל בוא נשים את הדברים שאי אפשר ללכת ימינה ושמאלה. אם הוא חושב שזה הגיוני שהשכירות של המשרד משולמת להם בפעם ברבעון מראש והכסף שלנו נלקח no matter what כשמס הכנסה וביטוח לאומי של העובדים לא משולמים.

אופיר: ומה הוא אמר?

לילך: שאולי הסדר עדיפויות פחות נכון.

אופיר: ו-?

לילך: מה יהיה הלאה עוד כמה שזה, רק אלוהים יודע. אבל אני יודעת בוודאות שאנחנו לא יודעים להיות חלק מזה כי ותראה,

אופיר: מה זה אנשים לא יודעים להיות חלק מזה?

לילך: תראה, אני לא באה גם עם איזה, אתה חושב כל הזמן כאילו שאני באה מאיזה עולם אוטופי שהתזרים שלנו חיובי ואני לא יודעת, זה נס כזה גדול,

אופיר: לא, אני פשוט חושב שרוב האנשים לא יכולים לחיות ככה שב-15 לא משלמים מוסדות וביטוחים לעובדים, לא הרבה יכולים לישון טוב בלילה.

לילך: אני מסכימה איתך.

אופיר: בגלל זה אמרתי לך אני בתקופה האחרונה הרבה יותר עצבני וטרוד והכל, הרבה הרבה יותר מהכל, כאילו וואלה אני אומר לך דוגרי, איך שלא תסובבי את זה אני לא משלם אפילו לעצמי.

לילך: אתה לא משכת משכורת?

אופיר: לא מושך לעצמי אפילו את הפנסיות, לא מושך את הפנסיות ויודע שהם מושכים אבל כמה מטומטם אני עוד יכול להיות? אז מה את חושבת שלא היה לנו על זה הרבה שיחות ולא היה פיצוצים כאלה? פעם אחת גם היה פיצוצים איתי על זה, אבל מה לעשות? אנשים נכנסים אליי לחדר לא אליך, עזוב אותי ניחא. אז בסדר, אז אני אומר לך אה, שנייה. זה סדר עדיפויות נכון ולכן צריך פה בן אדם ש- שיטפל בזה. אני לא התשובה. אני ממש לא התשובה.

לילך: אני לא חושבת שאף מנכ״ל הוא התשובה, אני אומרת את זה אמת, אני לא אומרת שלא צריך מנכ״ל, ברור שצריך מנכ״ל, אבל אני לא חושבת שהמנכ״ל הוא זה שיכול לעמוד בסכר.

אופיר: זה לא קשור ללעמוד בסכר. במשרד עורכי דין אין דלת מנכ״ל בוא ו... מבפנים והם חיים את הזה והם המנכ״ל. הוא סוג של איזה ייצור כלאיים בתחום הזה ו- זה בעיה. זה בעיה, הוא לא מבין את זה אילן, אני כל הזמן ניסיתי להסביר לו שהסברתי לו למה אני עוזב, הוא לא מבין. אז מה אני אגיד לו? את זוכרת את אותו יום שרבנו? שאמרת אתה ככה וככה וככה? מה אני אגיד לו?

לילך: כן.

אופיר: בעיניו אפשר לחיות עם זה, הוא עשה דברים יותר גרועים מזה.

לילך: כן, אבל למה אז הם הכניסו שותפים? למה הם נכנסו לכל הדבר הזה? למה כאילו?

אופיר: כדי לשנות.

לילך: הרי שהברמן ישמע את זה הוא יחטוף חום.

אופיר: כדי לשנות. אני אומר לך. כדי לשנות.

לילך: אבל איך לשנות? איך, איך לשנות? נכנס כסף, יוצא כסף באותה השנייה, על הקצה של המסגרת של המיליון של האשראי.

אופיר: אל תשכחי שגם להם יש התחייבויות.

לילך: כמה?

אופיר: ואני לא יודע מהם.

לילך: כמה? מה? כמה?

אופיר: אף פעם לא הבנתי, אל תשאלי אותי כי אני לא יודע, אני באמת לא יודע. אני באמת לא יודע. אין לי מושג מה הם עושים עם הכסף, אני לא יודע מה קורה בחברות שלהם, אני לא יודע מה קורה בחשבונות האישיים שלהם – אני לא יודע.

לילך: תראה אני אספר לך משהו. העסק של ניר נמצא במצב מאוד מאוד קשה.

אופיר: כן, אמרת לי.

לילך: מאוד קשה, חובות וזה גם אותו עסק חרא עם תזרים שלילי ועוד יותר גרוע כי הוא מוציא חשבוניות מס כאילו וממנן את המע"מ כי הוא לא עובד על בסיס מזומן, זה חרא של עסק ומלא ציוד ופחות וברדק ונמצא בחובות.

אופיר: הממ.

לילך: זה אומר שאני נמצאת בחובות כי הוא נמצא בחובות. אני לא, משהו שאני לא מכירה, לא איזה עולם זר לי, אני לא גרה בתוך קופסת תרסינה.

אופיר: נו.

לילך: וזה גם לא פעם ראשונה שהעסק שלו בחובות בגלל שכל פעם היה מלחמה אז קרה משהו כזה והיה זה אז קרה משהו כזה והיה זה,

אופיר: תקשיבי אני חייב להגיד לך משהו. את באידיליה פה, את לא מבינה מה היה פה לפני 4 שנים, את פשוט לא מבינה. אני לא יכול להגיד לך יותר מזה אבל את לא מבינה איפה, מה, מה, איפה המקום הזה היה. לא בגללי הוא היה, אבל אני אומר לך שהם היו במקום אחר לגמרי עם הרבה יותר חובות והרבה פחות משיכות ועם הרבה פחות אנשים ו- ושרדו את האירוע ההוא והם ישרדו גם את האירוע הזה.

לילך: הם הצליחו למשוך פחות?

אופיר: מה?

לילך: הם הצליחו למשוך פחות כדי לשנות את זה? עזוב את זה שנגיד מישהו יסדר, יעזור ויסדר ויעשה וזה וזה, הם יצליחו למשוך פחות?

אופיר: לדעתי לא כי יש להם התחייבויות, אני לא יודע מהן. כי תכלס הדבר הזה ממומן על ידי השכירות, בגלל זה הבנק דורש את השיקים, זה לא שהם ביקשו אותם מראש, הבנק דרש את השיקים מראש, הוא מקבל סרייה של שנתיים קדימה.

לילך: תראה אתה הנחית, הם הנחו עוד מהשכירות לטובת הבנק?

אופיר: כן. זה ממנן להם את המשכנתא, לכן אני לא כל כך מצליח להבין את אה, את גיא, כי לפני 4 שנים המשיכות היו אחרות לגמרי. אבל דה פקטור זה מה שקורה.

לילך: בסדר, אבל תראה שוב, לא נכנסת להם לכיס וזה לא העניין ואם יש שיעשו מה שהם רוצים, יקנו מה שהם רוצים וכו׳ וכו׳, אבל אם אין, לכל אחד מהם יש נכנסים ולכל אחד מהם יש דברים.

אופיר: איזה נכסים?

לילך: דירות, זה, לא יודעת מה, כל מיני דברים כאלה.

אופיר: אני לא יודע, אולי את יודעת משהו יותר טוב ממני.

לילך: זה מה שאני מבינה מהדיבורים שלהם, יכול להיות שזה לא נכון אבל ממה ששמעתי בשנתיים וחצי האחרונות ומהדיבורים שלהם אני מבינה ש- לא יודעת, לזה יש דירה פה, לו יש דירה כאן – כל מיני דברים כאלה.

אופיר: איך זה יכול להיות? אני לא יודע, אני לא יודע מזה. אני יודע שאילן מכר איזה דירה באיזה פרויקט שהוא עשה.

לילך: לא יודעת, אני גם לא יודעת, יכול להיות שאני לא צודקת אבל בהנחה שאני, שכן,

אופיר: כן.

לילך: זה הזמן כאילו מה שנקרא. תסתכל על ה- אני יודעת שאתה יודע את הנתונים, אני רואה אותם, כאילו שמעתי איך דיברת, אתה יודע טוב מאוד את הנתונים וכל חודש אתה מתמודד עם הנתונים האלה, כבר לא יודעת כמה שנים.

אופיר: נו.

לילך: מה במצב רגיל היה קורה עכשיו? נניח כאילו, בוא עזוב רה ארגון, עזוב חארטה ... וכל הדבר הזה.

אופיר: מה זה מצב רגיל?

לילך: מצב רגיל, אתה נשאר פה, אתה עובד, בראשון לנובמבר אתה עובד ובעשירי וב-20, מה אתה עושה?

אופיר: עושה משהו בניגוד למה שרציתי, לוקח הלוואה.

לילך: לוקח הלוואה כזאתי עוד אחת כזאתי?

אופיר: הם לא מוכנים שאני אקח משהו אחר. אני אמרתי לעשות משהו אחר,

לילך: למחזר,

אופיר: בגלל זה רציתי לשמוע מה גיא הציע, חשבתי שאולי הפתרון שלי באמת לא טוב. לא, ממש לא למחזר. לקחת את כל ההלוואות, ללכת לגוף אחד שנותן לי בתנאים טובים, לפרוס אותם על פני 3 או 5 שנים, לראות מה יכולת ההחזר ולסיים עם זה, להפסיק להיות ג'אנקי של הלוואות. אבל לקחת יותר כדי להיות עם מימון עצמי, הבעיה היא ש- וזה כל היועצים שהיו פה המליצו לי, אמרו לי ש- "אם תיקח יותר זה פשוט יעלה מאוד מהר ואז תיכנס עוד פעם לאותו בור".

לילך: כן, כי זה ימשך. אבל בעולם מתוקן סתם כי אנחנו כאילו,

אופיר: בעולם מתוקן בחצי שנה האחרונה אני אמרתי להם ... אנחנו עשינו הרבה כסף, לכן אמרתי לגיא 30% וגיא יכול להעיד על זה שעד מאי הוא התחיל לעשות עם המחשבון שלו וראינו מעל 30%. את זה הוא לא יכול להגיד, עד אפריל מאי. ואני אמרתי בואו נשאיר את עתודות בצד. אני פחדתי מאפריל אבל באפריל גביתי, אמרתי לך, במאי גביתי הרבה כסף עבור אפריל בגלל עבר, אז צלחנו את זה. אז הם המשיכו אבל בלי העתודות ואז הגעתי לתקופה הזאת של יולי, אוגוסט, ספטמבר, אמרו לי "יהיה בסדר" והתרסקתי. עכשיו מה זה התרסקתי? זה אני התרסקתי, הם לא יגידו לך שזה משהו שלהם, זה אני לא תכננתי את זה נכון.

לילך: כן, אני הבנתי. אני הבנתי.

אופיר: בסדר, אני אין לי בעיה עם זה.

לילך: ריקי טעתה ואופיר עשה ואת זה שמעתי את זה כבר.

אופיר: מה שכן אני אומר לך דוגרי עכשיו, אני מתפלא על ריקי על העניין הזה של החשבונית. אין מצב שאילן ושחר אומרים לה לא להוציא חשבונית, אין מצב שאני אמרתי לה לא להוציא חשבונית,

לילך: תקשיב היא לא יכולה. עזוב עכשיו רגע, אני אסביר לך את זה,

אופיר: היא הייתה צריכה להוציא חשבונית.

לילך: היא לא יכולה.

אופיר: למה?

לילך: כי מקום שאומרים לה "תמשכי כסף מפיקדון",

אופיר: נו.

לילך: ואין לה לקוח,

אופיר: אבל היה לה לקוח, היא ידעה שזה כל הזמן מאשקלון.

לילך: אז למה כתוב קינן?

אופיר: זה מה שאני אומר לך. זה הזוי,

לילך: יכול להיות ש-

אופיר: אבל ידעת שזה אשקלון כי זה היה 5 או 6 ימים אחרי שהכסף נכנס מאשקלון.

לילך: כן, אבל אם אמרו לה נגיד "תמשכי את הכסף הזה",

אופיר: למה קינן ולא סתם איזה לקוח שיושב שם כבר בפנים?

לילך: אני לא יודעת, הלוואי שהייתי מוצאת הסבר לקינן שזה יעשה הרגשה יותר טובה, אבל זה, זה לא. אולי בגלל שהם חשבו שסכומי כסף כאלה רק עוברים בינינו לבינכם, אולי, לא יודעת מה, אני עושה מלא ספקולציות כאילו.

אופיר: יש לך כרטסת, אבל לך יש כרטיס של הכסף שאת מעבירה.

לילך: כן, אבל לא בכרטסת שלי.

אופיר: הוא במספר דומה?

לילך: (הדוברת מביעה צליל המבטא משמעות שלילה). עזוב, זה לא כל כך חשוב.

אופיר: סתם תבדקי מחר עם שירלי בשביל הספורט. תנסי לראות את ההעברות ותראי אם כתוב שם לקוח.

לילך: אוקי.

אופיר: יכול להיות שזה סתם תושייה שלה. לא מרוע.

לילך: לא מרוע.

אופיר: אני לא יודע מה, אבל יכול להיות שזה סתם תושייה שלה כי בזה היא רשמה מספר או שהיא רשמה שכר טרחה.

לילך: תגיד אבל נגיד כשהוצאתם את ה-600, קיוויתם להחזיר אותם חזרה, נכון?

אופיר: ברור, תוך שבועיים, בגלל זה עשיתי את האקסל.

לילך: עכשיו איך היא הייתה מוציאה אז חשבונית אופיר? תחשוב רגע עוד דקה.

אופיר: אבל בשבועיים, גם בשבועיים,

לילך: אבל,

אופיר: ייפול עליי מס הכנסה בשבועיים האלה, מה תגידי להם?

לילך: אבל איך היא יכולה להוציא אם אתה רוצה להחזיר? איך, על מה היא תוציא? תשלם על זה מע"מ?

אופיר: הייתי מבטל.

לילך: תשלם מס הכנסה?

אופיר: הייתי מבטל. איך נכנס סכום כזה ולא להוציא? את מבינה באיזה סיכון? את יודעת מה? את צודקת, אבל אחרי שבועיים לא הצלחתי להחזיר, תבואי אליי תגידי לי תשמע, אתה מסכן את עצמך, אתה מסכן את עצמך. כאילו לפחות אתה מודע לזה שאתה מסכן את עצמך? ה-600 אלף שקל יושבים כבר 3-4 חודשים בתוך ה- לא משנה שהם יצאו, אבל הם נכנסו לתוך העו"ש כאילו אין זכר להם?

לילך: כן.

אופיר: נו, איך זה יכול להסתדר?

לילך: זה בדיוק הבעיה, זה בדיוק הבעיה, אבל היא לא, אבל איך היא תעשה את זה? כאילו חשבונית היא לא יכולה, אם אתם אומרים לה, נניח אני לא יודעת מה אומרים,

אופיר: היא אומרת שה- מה שהחזרנו אין שום בעיה.

לילך: כן כי לקחתם והחזרתם.

אופיר: כן, אז היא אומרת לי "אתה צריך לקחת 600 פחות ה-200 ומשהו שהחזרתי" זה מה שהיא אומרת.

לילך: אה זה 810 פחות ה-200 ומשהו שהחזרת.

אופיר: 810 נכון, פחות ה-200 ומשהו שהעברתי.

לילך: נכון, יש לך בעיה עם 668 אלף שקל שאפשר להחזיר אותם,

אופיר: אבל זה הזוי אני אומר לך, אני לא הבנתי את זה שהיא לא הוציאה חשבונית.

לילך: כן, אבל היא יכולה. כאילו עצם הפעולה הזאתי היא פעולה שאין לה איך להוציא כאילו,

אופיר: אז איך היא חשבה לרשום,

לילך: אז מה אז עיריית אשקלון הייתה מקבלת חשבונית פתאום? על מה?

אופיר: אז אני זורם אותך. היא המציאה לקוח פיקטיבי,

לילך: היא? הומצא, הומצא, אני לא יודעת מי המציא, זה לא כל כך משנה.

אופיר: הומצא לקוח פיקטיבי,

לילך: כן.

אופיר: למה לא יצאה לו חשבונית? ואם זה לילך קינן למה לא יצאה על הח.פ שלך?

לילך: כי אין כזה דבר, זה רק אמירה לבנק כדי שייתנו לך את הכסף. זה, זה,

אופיר: אבל הבנק קיבל ממנו על ה-140 15158 נראה לך שהבנק יודע את מספר הלקוחות שלי.

לילך: אין לי מושג, יכול להיות שמעל סכומים מסוימים יש בקרה,

אופיר: נו 140 ו-600 זה הבדלים של מה?.

לילך: לא, זה הבדלים, נגיד אני יודעת שכשאני מעבירה סכומים מסוימים, נגיד אם אני מעבירה 100 וזה, לדעתי אני לא יודעת מה כללי בנק או תקן בסכומים האלה, אבל אני כן יודעת שמעל סכום מסוים אז הם מתעקשים שהראל ידבר איתם.

אופיר: את ה-70 אלף שקל מצאת, את ה-140 אלף שקל מצאת את המכתבים, את ה-600 לא מצאת?

לילך: כן. כן.

אופיר: הוא נמצא בקלסר, שימצאו אותו מחר. אין דבר כזה, הן שומרות הכל. אין דבר כזה. אין סרט כזה.

לילך: עכשיו אתה יודע גם כאילו נגיד האמירה הזאתי זה בגין שכר טרחה של אשקלון.

אופיר: נו.

לילך: אבל רצית להחזיר את זה, אז ידעת שאתה לא צריך לקחת את זה כי רצית להחזיר את זה, אז למה בתור שכר טרחה? אתה מבין כאילו? זה התפתלויות ש- שהן לא,

אופיר: בסדר, אבל את צריכה להכיר את הבן אדם, זה לא משקר, שחר הוא כזה, הוא מצדיק את הפעולות שלו גם אם הוא טועה, לא מתוך שקר.

לילך: אז מתוך מה? אגו?

אופיר: זה האופי שלו.

לילך: אבל בינו לבין עצמו, זה מה שמעניין אותי בעיקר,

אופיר: לא יודע, אני לא מכיר. לא מכיר. זה כמו שאמרתי לך היה איזה יום שהוא התפוצץ עליי על איזה מכרז שהייתי צריך להכין. עכשיו אני מכרז? מה קשור אליי? זה מכרז שלירן כנראה לא רצה לעשות כי הלקוח ואני לא יודע מה. את יודעת זה השטח האפור הזה?

לילך: כן.

אופיר: אז אופיר תכין. אוקי, סבבה, הבאת את הנתונים, הכנתי לך. התפוצץ עליי שאיזה משהו לא היה במכרז. עכשיו אני אומר לו ייבן זונה, לא אמרתי לו בן זונה, אבל אני אומר ייבן זונה, אתה נתת לי את הנתונים, אני גם בחיים שלי לא הכנתי מכרז. איך אתה בא אליי בטענות? אבל זה התפיסה שלו. תכי שנייה, זה כבר פעם שנייה. (הדובר עונה לשיחת טלפון – אילן אני חוזר אליך. אני פה, אני חוזר). בקיצור, זה לא מתוך מקום של אה, שקר, זה מתוך מקום כזה של זה שחר. זה שחר. זה שחר. זה האופי שלו.

לילך: תראה זה, יש דברים כאילו ב- באופי של אנשים נגיד, שקשה ללמוד אותם.

אופיר: הוא לא בן אדם קל.

לילך: לא,

אופיר: הוא יגיד את זה על עצמו שהוא רגוע ולא בדופק שהוא היה היום, הוא גם יודע על עצמו,

לילך: כן.

אופיר: הוא יודע את זה.

לילך: בסדר, גם, גם אני אגיד על עצמי שאני לא בן אדם קל ועל זה שכאילו הראייה המסוימת הזאת שלי של הדברים, יכולה להגיד שהיא טובה, יכולה להגיד שהיא רעה, שהיא חמורה מדי, שהיא פלצנית מדי, לא יודעת, מה שלא תבחרו, איזה טייטל לשים על זה,

אופיר: הממ.

לילך: אבל אין לי דרך אחרת לראות את המציאות, זה ככה אני רואה אותה.

אופיר: אבל תראי כמה זה יותר חזק ממה שאני אומר לך. בשנייה שאמרתם את זה וכאילו עשיתם לו את יודעת, ... אותו, אז הוא יודע שאסור לו לרשום את זה אבל הוא רשם במייל כדי שיתיישב חיובי, כדי שיהיה ... שם. הוא אמר לך ״דיברתי איתה והיא יודעת שמשכתי 600״. שתביני שהמילה שלו זה כאילו מה שהיה. וזה שחר, בגלל זה אני אומר לך מבחינתו הוא אומר לה יש לי חוב של 600 כנראה, היא אמרה לו טוב, תמשוך בעל פה וכשדחקת אותו לפינה אז הוא סיכן את עצמו, כן? וגם היא הסתכנה פה.

לילך: היא מאוד הסתכנה עכשיו.

אופיר: כן.

לילך: בעיקר היא סיכנה את עצמה. הוא סיכן את עצמו אם היא לא הייתה כותבת מאשרת, אבל אני מניחה שהוא טרח להגיד לה בטלפון שהיא תעשה את זה קודם.

אופיר: כנראה, כנראה, כנראה כי אני אומר לך הוא לא היה עושה את זה אם לא היה לו אישור. הוא לא, יש לו ביצים גדולות אבל הוא לא ילך על הפלילי, הוא מאוד נזהר בפלילי.

לילך: אבל, אז איך אתה מסביר את ה-70?

אופיר: את ה-70?

לילך: כן.

אופיר: לא יודע. יכול להיות שבאמת היה לו לחץ מטורף איפשהו בבנק ולא יכולתי להעביר מהעו"ש, לא יודע.

לילך: הוא ידע שלא העברת לו מהעו"ש?

אופיר: מה זה ידע? אני לא יכול לעשות את זה הצעד גם אם הוא לא חותם.

לילך: לא, ברור, אבל אני מנסה להבין איפה, כאילו הרי בסנריו שאני רואה לנגד עיניי, בסדר?

אופיר: נו.

לילך: אתה אומר לא, אומרים לך נעשה את זה וזהו. זה הסנריו שאני רואה לנגד עיניי ויכול להיות שתגיד לי שהוא ילדותי, שהוא וורוד מדי, ש-

אופיר: לא, עובדה שלא עשיתי לו את זה כי אם הוא היה אומר לי החלטתי וזהו, תעשה את זה מהעו"ש, הייתי צריך לעשות את זה. אבל אמרתי לו "אני לא יכול, אין, אין לי יכולת". אני גם לא אתקשר לבנק ואגיד לו שאני אפילו מהחח"ד שלי אני עולה עליו, אין.

לילך: נכון, אבל השאלה אם באותו רגע הוא אמר לך אז תעביר מהפיקדונות, או שכל המערכת מנסה למצוא לשחר פתרון כדי לקבל את הכסף שלו.

אופיר: אני חושב שכל המערכת ניסתה למצוא לו פתרון. אני לא חושב שזה בא אפילו ממנו. אני לא חושב שזה בא ממנו כי עובדה שבמהלך הזמן הוא לא עשה העברות כאלה.

לילך: כי מה? כי פוחדים ממנו כל כך כדי לא להגיד לו לשלם?

אופיר: לא, לפעמים זה לא הוא מקבל. היו פה הרבה אנשים את הטלפונים מהבנק, הוא לא מקבל טלפונים מהבנק.

לילך: את הטלפון של, שהוא צריך להעביר 70 אלף לבנק?

אופיר: כן, ברור. תקבל אותו או מריקי או תקבל אותו ממיטל. לא התקשרו אליו. בגלל זה אני אומר לך הרבה פעמים שהוא מבצע משיכות אני יודע בדיעבד. כי אני לא מקבל את הטלפונים, אני לא יודע את הלחץ, אני לא מכיר את הלחץ. אז אם אני במשרד או לא בפגישה יכנסו ויגידו לי תשמע, הוא צריך. אבל אני לא יודע למה הוא צריך, אין לי חשיפה

לחשבונות שלו, אין לי לזה. אין לי. זה כמו הכרטיס אשראי השני, ה- שאמרת לי שיש 200 אלף שקל, אני רואה 73 אלף שקל.

לילך: אני ראיתי כאילו מה ש- שוב, זה הכל נתונים ש- שקיבלתי.

אופיר: אבל זה לא יכול להיות כי לריקי אין גישה לכרטיס הזה.

לילך: לא, אבל היא,

אופיר: היא צריכה ללכת לשבת אצל שחר,

לילך: לא, אבל היא רואה אותו כאילו בדיעבד.

אופיר: היא לא רואה אותו.

לילך: לא, בדיעבד היא מקבלת דפים שלו, נכון? אז היא מסתכלת,

אופיר: כמה היה אחורה?

לילך: כמה היה אחורה כדי לראות כמה קדימה.

אופיר: אין בו כמעט פעולות רציניות, אם אני מדבר על פעולות שנגיד שחר או אילן יעשו 10-12 אלף שקל, מעבר לזה שאם תהיה פעולה של 200 אלף שקל, זה יהיה בגלל שאני אגיד לה תשלמי ביטוח לאומי בכרטיס אשראי. אני אחסום לו את כל המסגרת כי הוא לא צריך, זה כרטיס שאני שומר אותו כאקסטרה. אז לא יכולים להיות בו הוראות כאלה ולא נתתי לה הוראה לשלם מהכרטיס הזה עכשיו.

לילך: לא, לא יודעת, אז יכול להיות שהיא טועה, זה לא, אתה יודע. היא עשתה ממוצע כדי להבין צפי עתידי.

אופיר: זה לא נכון אז, הבנתי. שאת נותנת נתונים, לכי תבדקי אותם עד הסוף. מה הקטע שלה? אבל בסדר, אני לא רואה אותו אצלי, היא יכולה ללכת לראות אותו רק במחשב של שחר. את החוץ בנקאי.

לילך: לא יודעת מה להגיד לך. אני לא,

אופיר: דווקא לא הייתי שואל אותי כאילו גם אם הכל יסתדר וזה, לא הייתי שואל אותו למה אתה צריך סכום שאתה מושך.

לילך: שוב,

אופיר: אף פעם לא שאלתי.

לילך: גם אני לא הייתי שואלת אותו אף פעם למה אתה צריך משהו שאתה צריך, זה לא כל כך מעניין אותי. כמו שאני לא מספרת לו את הצרות שלי בבית כאילו זה לא כל כך מעניין

אותי. מה שמעניין אותי זה אם אי אפשר תמשוך, אם אין לי כסף למשכורת לעובדים שלי אל תמשוך, תמצא פתרון אחר, אתה איש בוגר.

אופיר: לא יודע מה להגיד לך. אצל אילן הוא לא מבצע משיכות של השיקים מראש. נכון? לאילן עד כמה שאני זוכר.

לילך: כן, יש אותם בשתל״פ.

אופיר: הוא ... איזה 50-60 אבל יש לו,

לילך: לא, 140.

אופיר: שתי משיכות ב-15 וב-

לילך: 140.

אופיר: זה שיקים.

לילך: שיקים 70 ו-70, כן.

אופיר: אבל הוא עושה עוד משיכה באמצע החודש.

לילך: מתישהו כן. צריך פה, צריך שם, לא?

אופיר: אז יש לו 70 ו-70.

לילך: כן.

אופיר: ב-15 ו-30.

לילך: מה זה 15 ו-30?

אופיר: 15 שיקים ... 30,

לילך: אה לא יודעת, לא זוכרת את התאריכים. כן, אני ראיתי בשתל״פ שהוא לוקח אותם מראש.

אופיר: כן.

לילך: בסדר כל, תראה באופן עקרוני זה הדרך הנכונה להתנהל אגב – שתיקח את ה- משיכות מסוימות נמוכות יותר ממה שאתה לוקח.

אופיר: אילן לא לוקח משיכות נמוכות, אילן משך יותר משחר אם תעשי ממוצע של השנה. קחי את שתי הכרטסות הוא משך יותר מ-100.

לילך: בסדר, כי זה על ה- כל ה- אני צריך פה ואני צריך שם. אני אומרת ברמה הגלובלית כאילו, להגיד אוקי אתה X וזה מה שאתה מקבל X ואם יש אז נקבל פלוס Y.

אופיר: אני אין לי מושג, בגלל זה אמרתי לך לדעתי השיקים זה בגלל שיש לו את ההתחייבויות, מה שמעבר, מה זה צריך פה, צריך פה? אני לא יודע. אני עם 140 חי טוב, תתני לי 140 אני אחיה חבל על הזמן.

לילך: בסדר, נכון.

אופיר: אבל בסדר, אני לא אומר, הוא גם לא נוסע באיזה רכב מטורף, הוא לא זה.

לילך: תראה,

אופיר: אולי הם מחזיקים יותר מדי מאהבות, תמיד אמרתי להם את זה. כל מאהבת עושה הרבה כסף. לא נראה לי שיש להם זמן לזה אבל אה,

לילך: עזוב, זה לא משנה. באמת שזה לא משנה. זה, זה עניין של בסוף היום ולא משנה מה הצרכים שלך בבית, זה עניין של יש קווים מסוימים שאתה צריך להחליט עם עצמך אם אתה חוצה אותם או לא חוצה אותם.

אופיר: בגלל המאהבת שלו לא הייתי מוכן שהוא ידחה לי את ה- פנסיה שלי.

לילך: ומה? על משכנתא של עוד נכס כן?

אופיר: לא.

לילך: אז מה זה משנה למה?

אופיר: לא, אבל אני צוחק, על מאהבת זה בכלל לא הייתי מוכן. אני לא יודע, את שואלת אותי שאלות שבאמת, זה נגיד אני לא יודע, זה תלוי גם מה ... מבחינתי אני לא מתערב בחברות שלהם. גם שדיברו איתי טל או גם שדיברה איתי שמחה, אין לי מושג מה הולך שם.

לילך: זה באמת גם לא מעניין, רק מה שמעניין זה סתם נגיד אני אומרת, אם מישהו נמצא בצרה, בסדר? אתה יודע שאחד השותפים שלך נמצא בצרה וצריך עכשיו לעזור לו.

אופיר: זה לא המצב. זה לא המצב. לא המצב.

לילך: אתה יודע אצלי זה כמו, זה כמו סתם נגיד לצורך העניין שניר כל הזמן יורד עליי, יורד עליי שנים כאילו יורד עליי שאני לא מוסרת מידע פנים כאילו.

אופיר: מידע פנים של מה?

לילך: כל מיני עסקאות וזה, מידע פנים, יורד עליי.

אופיר: לא, אליו כאילו?

לילך: אליו, הוא אומר "אני כבר אעשה איזה משהו".

אופיר: זה הכי קל לעלות על זה.

לילד: זה לא משנה, אני אומרת אתה חייב להבין רגע כאילו עם מי אתה מדבר בן אדם, זה לא יקרה, no matter what זה לא יקרה, זה כאילו שחור ולבן. למה? כי זה העולם שלי, יכול להיות שאני חרא של בן אדם אבל זה העולם שלי בדבר הזה – שחור ולבן. אותו דבר זה זה, זה שחור ולבן, זה שחור ולבן. אם אני יודעת שנעשתה טעות במשהו ש- באיזה חשבון, אני יכולה, אני אמות מזה.

אופיר: אבל אני, אני אומר לך שוב פעם, אני מבין מה שאתם מדברים זה לא האנשים, זה לא בא מתוך מקום של קריפיות, זה מה שאני בא להגיד, הוא לא קריפ, שניהם לא. יש להם קושי להבין שעכשיו הם שותפים והסיכונים הם לא רק עליהם וכו' וכו' וכו' ומה שתגידי אני מקבל. אבל זה לא בא מקריפיות, הם לא נוכלים.

לילד: אני לא חושבת שהם נוכלים, אבל זה כן מאוד הטריד אותי הצדקנות הזאתי של מה שהוא אמר כאילו.

אופיר: של שחר?

לילד: כן. "אני הקורבן", אתה לא הקורבן נשמה.

אופיר: תחשבי על זה שהבן אדם מממן 14 מיליון שקל במשך 7 שנים, זה מטורף.

לילד: נכון, זה עסק חרא.

אופיר: הוא אומר שהוא עובד ותראי, מה זה אומר? אני רואה את זה. הוא עובד מבוקר עד הלילה כמו מטורף, בסדר? ומספרים לו כל יום שהגאולה תגיע, שהכסף יגיע, יגיע, יגיע מכל הפרויקטים האלה. הם שניהם לקחו אחד על השני את ההתחייבויות האלה והם מממנים סדר גודל, אני לא יודע אם זה 14 מיליון, 12 מיליון או 16 מיליון, אני באמת לא יודע. אבל הם מממנים, תחשבי על זה ככה. וכל רגע בן זונה אחר בא ואומר לו "תחכה עם הכסף, תחכה עם הכסף" ושחר אומר, את יודעת מבשרת אומרת לו "חכה עם הכסף" ומנהלת אומרת לאילן "חכה עם הכסף" ומעו"צ אומר "חכה עם הכסף" ובא שרון בר וברוב חוצפתו יושב לנו עם עורך דין ואומר לו "שילמתי את הכסף, בוא תשב איתי על הכתב הגנה" הבן אדם 120 אלף שקל חייב למשרד, אחרי שהגיע איתי להסדרים. אז כאילו מה, בוא הנה, בוא הנה כולם מזיינים אותי, כולם מזיינים אותי ואני הולך לקחת התחייבויות על הבנקים ומשעבד את החיים שלי ומשעבד את המכנסיים. את יודעת גם אני מבין מה עובר לו בראש.

לילך: אני מבינה גם. ואצל ניר זה היה לי תמיד כל יום אותן שיחות כי הלקוחות, כי ... הייתה משלמת לו בשוטף פלוס 120 במקרה הטוב ודוחה אותו ו- "תחכה ואין לי תזרים עכשיו, תחכה" והוא ... אומר "אני אין לי כסף, מתקשרים אליי מהבנק שאין לי כסף והוא אומר לי אין לי ... מה אני התזרים שלו? מה אני הממן שלו? מה אני אימא שלו? מה אכפת לי?". אני יודעת, אני מכירה את ההרגשה הזאתי, אני חיה אותה כאילו בעסק של ניר שנים.

אופיר: אני חושב שמתוך העסקים האלה הם קיבלו החלטות, חלקן נכונות, חלקן לא נכונות. אני לא חושב שהם חשבו על זה שאת יודעת, ה-600 האלה באמת ימשך, אני לא חושב שהם חיכו לבלת"מים האלה שתהיה כזאת ירידה.

לילך: נכון.

אופיר: אני לא יודע להגיד לך. להגיד לך שהמחשבה לא רציונלית ואתה צריך לחשוב אחרי 20 שנה שאתה בביזנס? כן, אבל להגיד לך שהוא לא יכול לטעות?

לילך: ברור שכן.

אופיר: ברור.

לילך: ובגלל זה מה שיותר מפריע לי זה לא הטעות,

אופיר: הוא בן אדם בן 50,

לילך: אלא ההתמודדות.

אופיר: לא תצליחי לשנות אותו, אין לו התמודדויות, זה ההתמודדות של שחר. וזה גם ההתמודדות של אילן שלא תביני, זה שהוא אמר לכם בהתחלה, את חושבת שזה בסדר ומחאתם לו כפיים ואהבתם אותו כי הוא אמר בהתחלה "אני אומר לכם באמת, אני לא יודע, אני צריך לבדוק את הנתונים". מה זה השטויות האלה? נו באמת. ועכשיו את חושבת עם שחר למה הוא התקשר? הוא התקשר ... לדבר איתה?

לילך: אתה תתקשר.

אופיר: תתקשר, דבר איתו, תרגיע אותו, תעשה לו, תגיד לו, תאמר לו – זה כל היום ככה. תגיד לו וזה, תגיד לו, אני אומר לו "אבל אתם יושבים ביחד לארוחת ערב, אתם לא יכולים לדבר?" תגיד לו, תגיד לו, תגיד לו – כל דבר שזה ציפור הנפש אצל אחד מהם – "תגיד לו". אני לא סתם אני מתקשר 30 אלף פעם, תגיד לו, תגיד לו והוא אומר לי "לא ידעתי". מה, מה לא ידעת? מה? איך אתה לא יודע?

לילך: בגלל זה שאלתי מתי מי ... נתונים זה יהיה לסיום הבדיקה. כי,

אופיר: אבל אילן הוא טוב בזה בהכל, בבואי ניפגש עוד פעם. בסדר, הוא לא יודע לסיים את דברים, או שהוא לא אוהב פרידות וזה הסיפור. אבל זה לא מתוך קריפיות, זה מה שאני אומר לך, אני מבין שאת אומרת שהתגובה אולי סבבה, אבל כמו שאת שחר מרתיע מאוד הצורה שגיא מתבטא, אני בטוח שהצורה שהוא מגיב גם מדירה שינה אבל, בקטע הזה אני אומר לך אני הולך לישון תודה לאל, בחיים הם לא יגנבו אחד את השני, הם לא גונבים אחרים – אבל יש להם פשוט תפיסת עולם קצת מעוותת.
לילך: יש לך סיגריה? ונלך הביתה?
אופיר: ...
לילך: מה?
אופיר: ... ואין לי.
לילך: אני יכולה תמיד לגלגל לך.
אופיר: ... מחר אמרתי שזהו סיימתי עם הסיגריות.
לילך: לא, אבל היום זה היום.
אופיר: ... זה שלי או... ?
(הדובר אופיר הולך, אין שיח כמה דקות)
אופיר: לילך!
לילך: הממ?
אופיר: הוא לא התקשר.
לילך: מי? מה?
אופיר: ...
לילך: אוקי. אבל הוא לא, השאלה אם לא אמרת,
אופיר: אין לי סיגריה. אני יודע שתצטרכי לגלגל, אני אבדוק אצל,
לילך: יאללה אני אגלגל לך.
אופיר: אני אבדוק אצל אייל אם יש לו...
דובר: מה קורה?
לילך: מה העניינים?
אופיר: ...
לילך: אהלן.

דובר: אני חושב שכן...
אופיר: לילך קינן...
לילך: מה נשמע?
דובר: מה קורה?
לילך: בסדר. אני הולכת.
אופיר: תהיי זמינה?
לילך: כן. אני ... של איזה שעה לא?
אופיר: לא, אבל מתי תהיי זמינה?
לילך: משאני אגיע הביתה, עד שהילדות יירדמו.
אופיר: ... הוא קצר.
לילך: יש למישהו מכם סיגריה? לאופיר? אתה כבר לא...
דובר: אני לא מעשן.
לילך: אתה לא מעשן.
דובר: אני החליפו לי לשון.
לילך: מה?
דובר: החליפו לי לשון.
לילך: זה ידוע.
[סוף תמלול דקה 3:12:06]

נספח 4

העתקי המסמכים שנחשפו

עמ' 102

CBA&N|T|K
LAW FIRM
שרקון, בן-עמי, אשר ושות' & נאמן, קינן ושות'
Charcon, Ben-Ami, Asher & co & Ne'eman, Keynan & co

09/07/2019

לכבוד :
בנק הפועלים
סניף מונטיפיורי 781
פקס 03-5259252

שלום רב ,

הנדון : <u>העברה בנקאית מחן 357756</u>

אבקש לחייב חשבון 357756 בסך של 600,000 ₪
לזכות חשבוננו מספר: 357799
המתנהל בסניפכם
<u>בפרטים: לקוח קינן 18185</u>

אבקש לקבל אישור על ביצוע העברה לפקס 03-5662801
שירלי

בברכה ,
שרקון,בן עמי,אשר ושות'-משרד עו"ד

Main office: V-TOWER, 23 BAR KOCHVA ST. BNEI BRAK
FAX: +972-3-5662801 | PHONE: +972-3-5662808

U.S office: 141 West Jackson Blvd, Suite 2027, Chicago Illinois 60604

התחשבנות חשבון פקדונות 357756

תאריך	סכום	חשבוניות מס -שכר טרחה אסמכתא	משיכה מפקדון - אגרות / הוצאות אסמכתא	מספר תיק
08.05.19	**140000**		**12804051**	**משיכה לטובת חשבון עו"ש**
14.05.19	-9189.75	10328		תיק 11357/1
20.05.19	-7169.6	10361		תיק 14223/1
21.05.19	-41988.76	10367		תיק 11202/0
13.06.19	-8226.16		משיכה מפקדון 997 -אגרה ששולמה בכרטיס אשראי דיינרס	תיק 120001/5.0
17.06.19	-2084.17		משיכה מפקדון 998 -אגרה ששולמה בכרטיס אשראי דיינרס	תיק 14168/1
18.06.19	-1913	10502		תיק 14223/1
18.06.19	**70200**			**משיכה לטובת שחר בן עמי**
23.06.19	10000		משיכה מפקדון מס' 1000 -תשלום ערבון ערעור ששולם בהמחאה מס' 410 מחשבון פקדונות בעוד שהלקוח שילם לחשבון עו"ש	אגודת החרדים תיק 363/0
09.07.19	**600000**		**19010872**	**משיכה לטובת שרקון,בן עמי עבור לקוח קינן**
15.07.19	-687.5		משיכה מפקדון מס' 1006 תשלום אגרה ששולמה בכרטיס אשראי	תיק 27/2.2א
15.07.19	-933		משיכה מפקדון מס' 1007 תשלום אגרה בכרטיס אשראי	תיק 28/16א
14.04.19	497		ביום 14.04.19 שולמה אגרה לבימ"ש מחשבון פקדונות (באמצעות המחאה מס' 0401) .ביום 02.07.19 שולמה ההוצאה ע"י הלקוח לחשבון עו"ש (357799) מס' קבלה 3386 +חשבונית מס -4495 .	11069/2.0
28.07.19	3004		אגרה שולמה חשבון פקדונות , והוחזרה ע"י הלקוח לחשבון עו"ש -לא בוצעה משיכה נרשמה רק חשבונית מס-קבלה מס' 10653	10482/55.33.1
31.07.19	-19378.41	10660	חשבונית מס -קבלה -10660 + משיכה מפקדונות מס' 1008-1011 וכן 1014-1022	אביזר משיכה מפקדונות לטובת שכר טרחה לקוח 10956

14.08.19	-4604.8		משיכה מפקדון מס' 1044 שולמו הוצאות ע"י הלקוח לחשבון פקדונות והאגרה שולמה לבימ"ש באמצעות כרטיס אשראי (דיינרס)	14262/0
18.08.19	70		אגרה שולמה מחשבון פקדונות והוחזרה ע"י הלקוח לחשבון עו"ש -חשבונית מס-קבלה מס' 10735	8544/0 (62/16.ת.א)
19.08.19	-20060.3		משיכה מפקדון מס' 1045 שולמו הוצאות ע"י הלקוח לחשבון פקדונות והאגרה שולמה לבימ"ש באמצעות כרטיס אשראי (דיינרס)	50030/0
23.09.19	-5872	חשבונית מס -10887-10888 שולם לחשבון פקדונות עבור שכר טרחה		10828/70.0.10
26.09.19	-62,997.09	חשבונית מס-10904 ריטיינר של מבשרת ששולם לחשבון פקדונות בטעות (במקום לחשבון עו"ש)		11372/0
26.09.19	-30,000	חשבונית מס-10909 ומשיכה מפקדון (1058)הופקד לחשבון פקדונות ובוצעה משיכה לטובת שכר טרחה		10539/246.0
24.09.19	-23,157		משיכה מס' 1061 אגרה ששולמה בכרטיס אשראי דיינרס	11443/1
סה"כ	**585509.33**	178508.61		

56/99

140000	***	8.5.19
-9189.75	10328	20.5.19
-7169.6	10361	
-41988.8	10367	21.5.19
-8226.16	לא בוצע- מש 997 שולם כא	13.6.19
-2084.17	לא בוצע-מש 998 - שולם כא	17.6.19
-1913	10502	18.6.19
70200	לשחר	18.6.19
10000	שולם מפק-לערעור -410	23.6.19
149628.6		
600000	***	9.7.19
749628.6		
-687.5	ל- 27 א- לא בוצע משיכה שולם כא - 1006	15.7
-933	ל-28א לא בוצע משיכה שולם כא 1007	15.7
497	שולם מחן פק - נפרע לחן עוש ל- 11069 חן מס 4495	14.4
748505.1		
3004	ל 10482/55.33.1 שולם 56 הפ99	28.7.19
-19378.4	חשבונית 10660 אביזר	31.07.19
-4604.8	שולם99 הפ56 14262/0	14.8.19
70	ל 8544/0 קב 10735	18.8.19
-20060.3	50030/0שולם99 הפ56	19.8.19
707535.6		

<u>נספח 5</u>

תמליל מ-18.10.2019

עמ' 107

תמליל שיחה – א – ריקי – Copy of 18.10.19

(זמן הקלטה 00:45:17)

שמות הדוברים: **ריקי קורן, לילך קינן.**

ריקי: הלו!
לילך: היי, מה העניינים?
ריקי: בסדר, מה קורה?
לילך: בסדר, שנייה, רגע, חכי, זאת הבת שלי, רגע, דקה, דקה. הלו?
ריקי: כן.
לילך: סליחה.
ריקי: הכל טוב.
לילך: מרפי, תמיד שאני צריכה לעשות משהו היא מתקשרת.
ריקי: הגיוני.
לילך: מה קורה?
ריקי: בסדר, למרות שיש לי קצת חום ונראה לי שזה מהסטרס אבל בסוף יהיה בסדר.
לילך: חום?
ריקי: כן, זה כאילו תגובות של סטרס, זה בסדר.
לילך: דברי אליי, למה את בלחץ?
ריקי: כי את יודעת, כשאני חושבת על זה במרחק מאתמול ומשלשום אז יכול להיות שהייתי צריכה להיות יותר רגועה בשליפת מידע.
לילך: למה?
ריקי: אני לא מתחרטת, אני לא מצטערת כי כל מה שאמרתי לכם הוא אמת. אז אני לא מתחרטת אבל אה, יכול להיות את יודעת שהעובדה שהם לא היו, אף אחד מהשלישייה שבשבילי שחר, אילן ואופיר זה באותה קלחת, זה נחשף ונחשף ונחשף והם לא היו נוכחים. תשמעי זה לא נעים, אני בטוחה שהם שמה עד שנייה רוצים להרוג אותי שלושתם, אבל בסדר בינתיים אני לא שומעת מהם, הם כנראה עושים process של מה הם הולכים לעשות.
לילך: מאז שדיברת עם אופיר לא דיברת איתם שוב?

ריקי: לא, לא, גם ככה אבל ברגיל אופיר לא היה בחור שמתקשר אליי, הוא היה מתכתב איתי, רק אם יש קרייססים.

לילך: כן.

ריקי: זה בסדר, זה לא משהו אבל אה, הוא שאל אתמול אמרתי לך, על מה, מה התמקדתם! מה ממש הפריע לכם! הוא אמר לי יאוקי, אני מוכן, אני יודע איך להתכונן לפגישה׳. בסדר. אין לי מה לחפור יותר, אני א- אני אמרתי לו שאמרתי לכם את כל האמת. השיחה היא שלנו, אחר כך שנכנסנו ל-5699 מה שאני קוראת לו, 600-700 שמה, שמה אני מוחדת אבל בסדר, זה מה יש. יכול להיות שאופיר יגיד לי לא, שלא הייתי צריכה להגיד את זה כי הם היו פותרים את הבעיה הזאת עד סוף שנה, אבל זה מה יש.

לילך: ריקי. ביקשו ממך לתת לי את המידע ואת נתת אותו.

ריקי: נכון.

לילך: ואת לא עשית שום דבר לא בסדר והיה הרבה יותר גרוע אם לא היינו יודעים את זה. ואני חושבת שעשית את מה שהיית צריכה לעשות ואני לא חושבת שיש לאף אחד זכות לבקש שתשקרי בשבילו.

ריקי: תראי את בן אדם אינטליגנט ואת יודעת שאפשר לומר דברים ולומר אותם אחרת. אני יכולה להגיד לך שכשאני דיברתי עם גיא אתמול בבוקר, כשאת לא היית ונכנסת לרגע ויצאת, והשיחה הייתה באופן כללי, לא על שום דבר פרטים, כאילו דיברנו בכלל על איך שהוא רואה עסקים וזה, בסוף השיחה אמרתי לו שאני מודה לו כי בשבילי זה היה שיעור בכלכלה על הראייה שלו על כל מיני דברים, הוא לא דיבר על ... הוא דיבר מספרים כלליים, את יודעת הוא הסביר לי איך הוא רואה עסקים שנופלים וכאלה. בשבילי זה היה שיעור, זה היה ללמוד תכלס מהראייה שלו. סבבה. אז את בטח מבינה שאני, כשאני עכשיו מפשפשת בזה, אני בדרך כלל לא מפשפשת, אמרו לי מבחינתי הלכתי קדימה כי נתנו לי אור ירוק עד הסוף. אבל שאני מנסה לפשפש מה שאסור לעשות כנראה, אז אני אומרת אולי מישהו יכוון אותי שאני אגיד את יודעת, את נקודה מסוימת, עד גבול מסוים – לא עשיתי את זה, לא עשיתי, אני מבחינתי פתחתי בפניך הכל לחלוטין, כמו שאני הייתי רוצה לדעת אם הייתי נכנסת היום לעסק. אומרת לך בכנות, אם אני הייתי נכנסת לעסק, הייתי רוצה לדעת את כל קן הצרעות שלו ואת יודעת את כל קן הצרעות כרגע. את, אתם.

לילך: חכי שנייה רגע. (פונה ברקע-לא קשור לתמלול) תראי, אני אגיד את זה ככה – אחד, זה, אני לא חושבת שהייתה לך ברירה אחרת ואני לא חושבת שאת צריכה לפשפש בזה ולנסות להגיד לך להסתיר זה הרבה יותר גרוע כי בסוף היום אם הם רצו לא לגלות לנו את הנתונים האלה, אז הם היו צריכים לעשות את זה בעצמם ולא לשלוח אותנו אליך. ובכל מקרה אני חושבת מה שעשית הוא גם לטובתם ולטובת הפירמה באופן כללי ו- ובאמת שאני לא חושבת שיש לך על מה להתחרט. ואת יודעת,

ריקי: אני לא מתחרטת, אני פשוט תוהה אם, את יודעת כאילו איך הם מעבדים את זה. הם לא פגעו בי מעולם, את מבינה? זה שהם לא יודעים להתנהג - זה בסדר, זה שהם לא יודעים להעריך – אני כבר מבינה את זה, אבל הם לא פגעו בי. אין לי ספק שאני פה לא שמתי להם סכין בגב כי אני לא עשיתי להם שום דבר רע, אני לא עשיתי להם שום דבר רע מיום שאני מכירה אותם. לא פגעתי ב- יש לי איזה תחושה של כאילו פגיעה באמון שלי כלפיהם וזה מה שמפריע לי, זה הדבר היחיד. אני לא עשיתי מעולם שום דבר רע לרעתם, לא הוצאתי דיבתם בשום מקום, לא חשפתי מעולם נתונים ומספרים בשום מקום. אני כן דיברתי בבית שלי עם אחותי על ההתנהגויות של אנשים כי זה דבר שאני כן מעבירה. מעולם לא, לא לגביהם ולא לגבי מישהו אחר, לא מחזורים, לא מעניין, לא מעניין, המידע לא מעניין. הלקוחות שלי ...לא יודעים שאני עובדת ... רובם לא יודעים חוץ מלקוח אחד שאני שם ביום ראשון. יודעים את השם של המשרד וזהו. אבל עדיין התחושה ש- כשאתה עובד בתפקיד שלי אתה סוג של איש אמון ששומר ויודע וכאלה ופה, את יודעת.

לילך: חד משמעית את איש אמון וחד משמעית לכן אופיר שלח אותי אליך אבל אני לא חושבת שעשית שום דבר שהוא לא מה שהתבקש ממך. זה שאחר כך ביקשו ממך דברים כאלה ואחרים וזה שהם, הרי מה היה קורה? תחשבי רגע על הסיטואציה ההפוכה, בסדר? נניח שהיית מסתירה ממני את המידע והייתי מתמזגת ואז הייתי מגלה אותם, נכון?

ריקי: או שהם היו כסף מהבית והיו זורקים ופורעים את ה-600 אלף שקל האלה. לא יודעת, את יודעת יכול להיות שהם היו פותרים את זה.

לילך: הם היו צריכים לפתור הרבה דברים – הם היו צריכים לפתור את זה שהם העבירו מהחשבון פיקדונות, הם היו צריכים לפתור את זה,

ריקי: על זה אני מדברת. אני מדברת רק על זה, זה הדבר היחיד שמציק לי ש- אל תתבלבלי, זה הדבר היחיד. כי כל הדברים האחרים התנהלות לא נכונה ולא חכמה. הדבר הזה בשפה

של גיא, הוא לא אזרחי וזה מה שמפריע לי. כל היותר אני לא לחוצה, כל היותר אני לא לחוצה כי הם התנהלו לא נכון, כי יש עובדות של הלוואות בבנקים ואת יודעת, כל מה שקיבלת אלה עובדות מאוד יבשות – לא טובות, אבל עובדות יבשות. הדבר הזה, הוא אחר, הוא שונה.

לילך: אני מסכימה איתך, הוא חמור אבל זה סופר חשוב, זה סופר חשוב לדעת את זה כי זה גם סופר חשוב להבריא את זה.

ריקי: הדאגה שלי מה- מהדבר הזה, לא ממשהו אחר. משהו אחר אני רגועה מאוד כי, כי אלה העובדות הן משתתפות בכל המספרים בספרים, בכל מאזן רואים את כל העובדות האלה. מה שאני אמרתי לך את ראית, הוא לא משתקף, הוא לא משתקף, אני הייתי צריכה להוביל אותך לשם. ואני בפעם הראשונה, את יודעת אני התלבטתי איך אני גוררת אותך לאינפורמציה הזאת כי זה קשה, זה קשה. עכשיו את לא שאלת כי בחיים לא היית מגיעה למחשבה לשאול שאלות כאלה, למרות שאתם שאלתם שתי שאלות, שאלתם את אותה שאלה כל אחד מכם ב- סגנון שונה, אבל, אבל שאלתם אם יש עוד משהו שאתם צריכים לדעת ואתם לא יודעים שהוא לא טוב. את שאלת בדרך שלך וגיא שאל את זה במילים שלו כשהוא היה איתך בחדר. בסדר.

לילך: ריקי היינו מגיעים לזה בדרך כזאת או אחרת. זה שאת אמרת את זה זה רק נתן לך נקודות זכות ולא נקודות חובה. ואת מצליחה להבין ש- שזה היה רק נגיעה בבדיקות שהיינו עושים או שנעשה גם בהמשך אם, אם ובכלל. ו-

ריקי: מבחינתי את יודעת, תמשיכו בחפירות אבל רק אמרתי לך לא תמצאי כלום, מה שתמצאו אחר כך זה תהליך של הבראה, של כן לייעל ולייעל ושיש פה המון מה לעשות,

לילך: כן.

ריקי: המון בכל העולמות. אבל אה, ביצת הפתעה נוספת? אני לא מכירה, אם יש זה משהו שאני לא מכירה.

לילך: לא, אני מבינה שלקיחה בחשבון את הפיקדונות זה הדבר היחיד שאת מכירה שהוא לא אזרחי. אבל את יודעת, אני הייתי עושה את זה כדי להבין מה קורה, מה החשיפות שלי, מה הסיכונים שלי, גם בהיבטים אורחיים לחלוטין. פיננסים פרופר. והמידע הזה היה צף מתישהו ו-זה בסדר שהוא צף עכשיו כי עכשיו אפשר לטפל בזה. אני חושבת ש- לצפות ממך למשהו אחר זה ציפייה לא סבירה. ו-

ריקי: תגידי ש- אם את יכולה, אם, כאילו זה עובר באיזושהי רמה בשיח את פשוט יכולה להגיד שאת רפרפת על דפי בנק 4 חודשים אחורנית, כי זה היה ביולי. ורואים הרי בהעברות בנק, כאילו רואים את ההעברה שזה משרקון. את מבינה? רואים שזה נכנס ולא יצא.

לילך: כן, לא רואים שזה היה עבורי.

ריקי: לא, זה בטח לא רואים, אבל אה, לא, אבל רואים נכנס 600 אלף שקל בעבר ושב, את מבינה? עכשיו שנכנס 600 אלף שקל זה צריך ללכת, תשאלי אם הייתה חש- שאלת אותי אם הייתה חשבונית על זה? מי שילם, מי זה הלקוח הטוב ששילם סכום שכר טרחה כזה גבוה? את יודעת.

לילך: תראי אני לא אעשה שום דבר שיפגע בך, חשוב לי רגע כי מאחר ואני נפגשת עם אופיר מחר בערב, אני וגיא, אז חשוב לי רגע להיות איתך באותו קו, מה שתרצי שאני אגיד כדי שלא יפגע בך כי אין לזה שום חשיבות מבחינתי איך השגתי את המידע הזה. מה שחשוב לי זה מה עושים איתו ואיך מתקנים את זה.

ריקי: אז אמרתי לך השתלי״פ קיבלת אותו ואז ראית וכתוב שם שזה בגין ניכויים של אוגוסט, זה יותר מדי פשוט, הכל מאוד גלוי לגבי העובדה שלא שילמו ניכויים של אוגוסט כי זה נמצא בשתלי״פ וכתוב שזה ניכויים של אוגוסט שיק שהיה צריך להיפרע, אין מה לעשות, אין מה לעשות. את יודעת השיק נמצא בשולחן שלי, הוא זמין על השולחן שלי אבל כשאת נכנסת את לא ראית אותו.

לילך: לא, אבל ישר,

ריקי: אני יודעת לעשות ככה שמי שנכנס לחדר לא יראה את מה שהוא לא צריך לראות. עכשיו זה לא נגדך, גם אני לא רוצה שמחר עובד יכנס למשרד ויראה שיש לי שיק של ביטוח לאומי שלא שולם.

לילך: ברור, ברור, ברור לחלוטין.

ריקי: את מבינה? אז הכל נמצא, הכל נמצא שאם עכשיו אני לא מגיעה ואת מתקשרת אליי, אני יכולה להגיד לך בדיוק איפה השיק, קחי אותו, רדו לשלם. השיק עם השובר נמצא במקום שאני יכולה עכשיו לכוון כל מי שיכנס לחדר. עדיין מי שיכנס לא יראה את זה וככה זה צריך להיות לדעתי כי זה מידע שלא צריך להיות פתוח לעיניים של כולם.

לילך: נכון, אבל שאלתי אותך בצורה מפורשת מה החובות בחוץ, האם הם נמצאים שם ושאלתי אותך בצורה מפורשת מה זה הקנסות האלה של מס הכנסה? הם נמצאים שם. את יודעת לא צריך להיות גאון פיננסי כדי לעשות אחד ועוד אחד.

ריקי: כן.

לילך: וזה בסדר אני, אני אגיד לך את האמת. בתוך כל הדבר הזה אחד הדברים ש- שאני הכי מטרידים אותי זה התחושות שלך, גם בעקבות המצב הבריאותי שדיברת איתי עליו. אני כן הייתי רוצה, זה לא שאני יכולה אבל הייתי רוצה שתרגישי בסדר עם עצמך, כאילו עשית מה שהיית צריכה לעשות. מי שעשה משהו לא בסדר, זה לא את.

ריקי: זה מתחלק אצלי אני מסבירה לך, הכל, זה שאתם יודעים הכל, אני הרבה יותר ממאושרת. כשאת ביקשת ממני באותו יום שהייתי ביום עיון, שביקשת ממני להיפגש בחג, אני אמרתי לאחותי ואחותי לא יודעת כלום, אחותי היא בן אדם שהוא מאוד מאוד מאוד מאוד שונה ממני בכל. היא לא יודעת עליי כלום, היא רק יודעת שאני עובדת המון שעות, היא אפילו לא יודעת את השמות של הלקוחות שלי – כלום. ואז כאילו היא שאלה אותי למה אני יוצאת באמצע ההרצאה. אמרתי לה "לילך זאת אחת הבוסים מהמשרד אני צריכה לצאת". ואז כתבתי לה שחזרתי ל- קבעתי פגישה בחג, היא שאלה אותי בהתחלה אם אני עובדת, אמרתי לה "אני עובדת בשבילי, בשביל ..." היא שאלה אותי אחר כך "מי זאת לילך?". את יודעת מה אני אמרתי לך? זה בדיוק מה שאני אומרת ליהודה, שאת הבן אדם, את והגיא בעיניי האנשים שהיו צריכים לנהל את המשרד כי אתם היחידים שיש להם יכולת ניהול – אתם אינטליגנטיים יותר מהם, אתם חכמים יותר מהם, לא יעזור, אלה העובדות. לעבוד תחתכם אני הייתי מאוד רוצה, מאוד כאילו אם את היית הבוסית שלי, הייתי בן אדם מאושר. כמו שאני מאושרת לעבוד ב- במקום שאני עובדת ביום ראשון ויש שם סמנכ"לית כספים, אני הכרתי אותה ב-2007 שהיא הייתה בברייטמן אלמגור והייתי באה הביתה והייתי תולשת את השערות מעצבים עליה כי היא בודקת אותי ברמת החשבונית של הסוכר, לא אותי, אם קנו סוכר לבן היא תמיד הייתה אומרת לי "איך יכול להיות סוכר לבן? אף אחד פה לא שותה עם סוכר, אנחנו 5 בנות על סוכרזית ואת ריקי שותה בלי סוכר". והיא הייתה אומרת למזכירה "איך נגמר הסוכר הלבן?". שתביני לאיזה רמת רזולוציה היא יורדת, היא... ציבורית. לרמת הרזולוציה שאני בחשבונית שמגיעה מהמכולת, אני מפרידה בהנהלת חשבונות, כמה

קפה קנינו, כמה סוכר קנינו, כמה חלב, כמה כלים חד פעמיים – עד כדי כך. אז בהתחלה זה קשה בתור מנהלת חשבונות, היום אני מאושרת, אני אוהבת אותם, אני אוהבת אותם. אני לפני שבועיים הם הזמינו אותי ליום כיף איתם עם החברה. אמרתי לה "אותי את מזמינה...?" אני הרי אאוט סיידרית, אני לא, היא אומרת לי "לא, את חלק אורגני שלנו". והיינו ביום כיף ביערות הכרמל כל הבנות של המשרד ההוא. הלוואי שאתם תנהלו את המשרד כי אתם תדעו לנהל אותו נכון. עדיין זה לא נעים, זה בסדר וזה נכון לי שאתם יודעים, זה כן אחד. הכן השני זה את יודעת, פתחתי את הרוכסן עד הסוף וחשפתי ... ותמיד זה לא נעים לחשוף ... של מישהו.

לילך: נכון.

ריקי: את יודעת זה לא שרצתי אליך עם המידע, היו המון פעמים שהתפוצצתי ועברתי ליד החדר שלכם והפניתי את המבט לצד השני כי, כי התפוצצתי שקורים דברים ואתם לא יודעים. זה כמו שאני אומרת לשירלי "תני לי לא לדבר עם העובדים, לא נעים לי, העובדים יכנסו ישאלו אותי שאלות, לא נעים לי, יש שאלות שאני לא רוצה לענות להם". אז אני משחקת אותה חמוצה כדי שלא יכנסו לחדר שלי, כי אני יודעת שכשכאני אדבר אני לא יכולה, אני מדברת עד הסוף. ואתם, אני ראיתי איך עושים נגדכם דברים ואני אומרת שזה שוב, אתם עורכי דין, זה מפחיד יותר מאשר בן אדם אחר. אז גיא אמר לי "לא, זה לא מסכן את הרישיון, זה חוק לא אזרחי". Fuck it אבל השם שלכם כתוב על הדלת, אם אתם כן ברשם החברות או לא, בשבילי זה אותו דבר. אתם חלק מהפירמה.

לילך: אני מסכימה איתך. תגידי, את חושבת שהם מבינים את החומרה של מה שהם עשו?

ריקי: לא. אם, אם אתמול, המשפט האחרון שאני אמרתי לך זה ה-35 אלף אז אין לי מה להגיד לך יותר.

לילך: כן אבל אני שואלת על הפיקדונות, אם את חושבת שהם מבינים את החומרה של מה שהם עשו.

ריקי: אני בטוחה ש- ששחר ואופיר כן, אופיר בלחץ מזה נורא. הוא אמר שגם שחר, אבל אני לא שמעתי יותר מדי כלום, שמעתי שאופיר בלחץ כי, כי כשאופיר עשה את התוכניות שלו, של המצב של המשרד כשהוא התחיל להתארגן לעזיבה והוא אמר ככה וככה על הבעיות וזה, אמרתי לו "אופיר, כל הזמן אתה שוכח, אתה חייב עוד 700 אלף שקל, תרשום, אתה חייב עוד 700 אלף שקל". הוא אומר "די, אני לא יכול שזה לא נגמר".

אמרתי לו "אלה העבדות, זה לא נגמר, עד לא... את זה". עבר 140600 מתוך זה קווז חלק, כרגע זה עומד על 668 אלף, זה המספר המדויק, אבל זה 700 אלף שקל. אני יודעת שאופיר, זה מטריד אותו, אני יודעת שזה מטריד גם את שחר. אבל את יודעת יש רמת... בואי נגיד ככה – אצלי זה לא היה קורה, אצל מישהו אחר אולי הוא לא ישן בלילה, אצלם זה ברמה של אוקי, הם יודעים שזה לא בסדר. זה שונה, אבל תשמעי יש אנשים שיש להם של בת יענה, לא לכולם אבל יש כאלה שכן.

לילך: אופיר נתן את ההוראה או שחר נתן אותה?

ריקי: אה, תראי מי ש- מי שהעביר הוראות להנהלת חשבונות זה אופיר, אבל כמה שחר היה מעורב בקבלת החלטה? אני לא יודעת. אם הוא יודע מזה בדיעבד? בוודאות כן, אין דבר ששחר לא יודע.

לילך: פשוט את יודעת תוחה,

ריקי: להגיד לך ששחר נתן את ההוראה, אני לא חושבת, אני חושבת שאופיר מהמקום של המצוקה שלו והרצון לא להיכנס שוב למצב שיש המון הלוואות בחברה, חשב שזה יהיה משהו שהוא פתיר מהרגע. שהוא ייקח, כשהוא לקח, כשהכסף עבר אז ה- ההנחה הייתה שזה חוזר ב-15 לחודש הקרוב, זאת אומרת במהלך אותו חודש אחרי 20 יום זה היה אמור לחזור לפי הצפי גבייה – הם לא עמדו בזה. לפי הצפי גבייה זה היה צריך לחזור באותו חודש, אפילו לא להתגלגל לחודש ואז הכל היה מושתק ולא היה, לא הייתה שום, שום בעיה.

לילך: הייתה בעיה רק לא היו מגלים אותה.

ריקי: אה, בסדר, פשוט הבעיה שזה הלך ויצא, שזה יצא וחזר. אבל אני אמרתי לאופיר פעם, כאילו בעיה שהיא מגי- היא, את יודעת אפשר, תפיל על הנהלת חשבונות שעשתה טעות, הכל יכול להיות אם היו פותרים את זה בטווח של השבועיים האלה. אבל זה לא חזר. כי, כי באמת את יודעת, אחד הדברים המאוד מאוד קשים במשרד זה שהם מסתכלים על העובר ושב כמו קופה קטנה. יש יתרה, קודם כל הם שואבים אותה, הם לא חושבים מה צריך לשלם, מה נכון לשלם. עכשיו הגיע מצב שכבר אני אמרתי בפנים של שחר "שחר, זה פלילי, זה פלילי" לא על ה-600 אלף, על זה שלא משלמים את הדברים של העובדים. הוא הסתכל עליי והוא לא הגיב, הוא לא הגיב, הוא לא אמר כן, לא, לא בסדר. בעיניים הוא עשה לי אני מבין את זה ובזה זה נשאר. ואז אני חוזרת לחדר שלי ואני אומרת זה

העסק שלו, הוא חותם על השיקים. אבל אני חוזרת הביתה ואני אומרת ליהודה ״תקשיב, אני חייבת לעזוב שמה כי יום אחד יהיה בעיתונים השם שלי בתור מנהלת חשבונות שלהם כי הם לא בסדר״. זה כל מה שאני אומרת, אני לא אומרת יותר מזה בבית. אבל אני אומרת יום אחד הם יהיו בעיתונים והשם שלי בתור מנהלת החשבונות של המקום הזה יהיה בעיתון, לא רוצה, לא רוצה את הדברים האלה בחיים שלי.

לילך: תראי, הם גם חתמו על העברה הבנקאית הזאתי.

ריקי: הם חתמו ואני יכולה להגיד לך שאין משהו ששחר חותם שהוא לא קורא אותו עד הסוף. אחרים לא, שחר כן, לא משנה מה את מביאה לו שחר קורא. ושחר יודע הכל, זה מעבר ל-לקורא, שחר יודע, הוא בשליטה, כשתדברי איתו הוא יודע הכל. קשה לי להגיד פיקח כי בן אדם פיקח לא היה מגיע למצב הזה, אוקי? אבל הוא יודע הכל. אילן כש- כשהתקשר אליי אתמול והתעכבתי באוטו, לא עליתי למשרד כדי לסיים את השיחה איתו, הוא אמר לי ״אני לא ידעתי בכלל שיש ערבויות, מה פתאום יש ערבויות? למי אנחנו נותנים ערבויות במשרד?״. זה אילן, כאילו את יודעת הוא בעלים של המשרד והוא באמת לא יודע כלום, הוא באמת לא יודע כלום. הוא יודע פחות ממה שיודעת מישהי שיושבת בגבייה. אז זה לא תעודת חוכמה בשבילו.

לילך: כן, השאלה אם הוא מוכן עכשיו לפקוח את העיניים. כי ובגלל זה אני שואלת אם את חושבת שהם מבינים את החומרה של הביצוע של המעשה, של ה- העברה עם הנתונים הלא נכונים לבנק כי אני תוהה אם יש להם מוכנות לתקן את זה.

ריקי: תראי ברגע שהמשמעות תהיה ששניהם צריכים למשוך הרבה פחות כסף, אוטומטית תהיה התנגדות כי הם רואים בכם מישהו שבא לקחת להם את הרווחים, רק הם לא מבינים שהם לא מייצרים רווחים, שאין רווחים והם מתגלגלים ומעמיקים, זה כמו כדור שלג שמתגלגל וכל הזמן הוא נהיה יותר גדול, הם מתגלגלים והם מגדילים את ה- את המצב הלא טוב שלהם, זה מה שהם עושים כל הזמן.

לילך: כן.

ריקי: אז נכון שכשטל שביט עזבה, הייתה תקופה של אה, הייתה תקופה טובה של 3-4 חודשים והצליחו ... את ההלוואות בערך ב-450 אלף שקל, הייתה התנהלות מצוינת ב-4 חודשים... אחרי זה זה פשוט לא היה. בעיות גבייה, בעיות משיכה – זה לא משנה מאיפה הבעיות.

לילך: תגידי דמי הניהול שהם מושכים, הם מושכים לחברות שלהם את הדמי ניהול או לאישי?

ריקי: כן, לא, לחברות. זאת אומרת מבחינתי הם מעבירים את הכסף לכל מיני מקומות, אני רושמת את הכל כמו דמי ניהול ויוצאת חשבונית מהחברה שלהם. בפועל הכספים עוברים להרבה מקומות.

לילך: יש איזה בעיה כאילו שאת יודע עליה? יש להם איזה בעיה כלכלית כאילו שהם נכנסו אליה? או שזה תמיד היה ככה?

ריקי: אילן לא יודע לנהל את עצמו בשיט. אני ישבתי איתו לפני חודשיים או שלושה סתם משהו, אמרתי לו שהוא מבזבז בשוטף, בשוטף משהו כמו 120 אלף שקל לחודש, הוא אמר שאני לא נורמלית. בזבזתי עליו טונה של שעות, לפחות 3 ימי עבודה פול כשאני לוקחת את כל ה- עוד שעתיים ועוד שעתיים ועוד שעתיים לשבת איתו והראיתי לו כמה ויזות שהוא מוציא וכמה שיקים שהוא מוציא, אני מדברת מוציא לא בשביל פעילות של החברה, כי הפעילות של החברה את יודעת אין כלום, זה כמו אצלך, אין שום דבר בפעילות של החברה שלו. מה? מה הוא מוציא על מסעדות והשתוללויות שאשתו... לא משנה. והוא עשה תוכנית צמצום ואמר "תודה רבה, אני אצמצם". אני לא יודעת הבן אדם מבזבז, הבן אדם מבזבז. יש המון שיקים שהם שיקים אישיים שלו, אין לי מושג לאן הם הולכים. הוא אומר לי "זה שיק אישי, אישי, אישי" נגיד יורד מהחברה שלו, את החשבון הפרטי שלו אני רואה אבל אני לא מסתכלת, אפילו פעם אחת לא פתחתי לראות שיק למי הוא נתן, זה לא מעניין אותי. יש לי גישה לחשבון כי זה יחד עם החשבון של החברה, לא הסתכלתי מעולם. אני מסתכלת רק כמה יורד לו בכרטיס אשראי כי זה בולט אבל יותר מזה לא מעניין אותי.

לילך: ושחר?

ריקי: שחר אני לא רואה את החשבונות האישיים שלו, פשוט מבזבז, אני לא יודעת לאן הוא מושך את הכסף. תראי יכול להיות שהם משקיעים כל הזמן בכל מיני מקומות. לא יודעת. שחר ההוצאות הגדולות שהוא הביא היו לפני שנה ומשהו שהוא שיפץ את הבית שלו, הכניס כמה שאפשר הוצאות לתוך החברה שלו שזה בסדר ולגיטימי, אבל חוץ מזה בחברה שלו אין כמעט הוצאות, דברים מאוד שוליים. הוא מבזבז בכרטיס אשראי דברים שוליים, שוטף, חיים שוטפים של בן אדם באמת לא ברמה מטורפת, באמת לא ברמה מטורפת. יש שמה ... של האוכל שהוא עושה, את יודעת דברים של רכבים,

לילך: ככה באמת התרשמתי ממנו, בגלל זה מפתיע אותי כאילו מה, את יודעת הצורך הבלתי נגמר הזה בכסף.

ריקי: אני לא יודעת לאן הוא שואב את זה. הוא שואב את זה כל הזמן החוצה, אני לא יודעת לאן. תשמעי אני, הם כנראה משקיעים בכל מיני מקומות. שחר אני בטוחה שאם הוא עושה הצהרת הון המצב שלו טוב, אילן אם הוא עושה הצהרת הון יש לו כמה דירות שהוא לא יודע להתנהל. אני כשישבתי איתו לפני איזה חודש ומשהו אז הוא מאוד רוצה לקנות את הדירה ש- שהיא הייתה של אימא שלו, של ההורים שלו, את הבית אבל הוא צריך לשלם לאחים שלו, אין לו כסף מאיפה לשלם את זה, אולי למכור דירה אחת שיש לו בריינס בגבעתיים, אולי הוא ימכור דירה שיש לו שם ... יש לו כל כך הרבה דירות, זאת אומרת עוד יש לך הכנסות של שכר דירה מכל המקומות האלה, יש לך עוד הכנסות. בסדר, זה 15 אלף שקל בחודש, 20 לא משנה כמה, אני לא יודעת כמה הדירות האלה מניבות, אבל יש לך עוד הכנסות. "אה באמת! נכון, אני לא זוכר, לא יודע איפה הס". "אז לאן הולך הכסף שני, של השכירויות האלה! לאן הוא נכנס!" "לא, אני משלם הלוואות משכנתאות וזה. יש לו ערימות של הלוואות להילה. אין לי מושג איך הם חיים. מה אסף היה צריך לעשות עם הילה זה לעשות תכנון פיננסי כלכלי נכון ואסף היה בתוך החשבונות הפרטיים של הילה והיה בעיה, אז פה הייתה בעיה יושב איתו במסעדות והיה נכנס לתוך הפרטים. תכלס כשאסף עזב המצב שלנו היה אותו דבר כמו היום, גרוע ביותר. המון הלוואות, המון... בלי שהוא מבין מה הוא עושה. ואילן בחור נחמד, כששואלים אותו שאלה בעניינים של איזה משהו שהוא מבין אז הוא עונה לעניין אבל הוא לא יודע לנהל, הוא לא יודע לנהל. שלא בדומה לשחר, שחר כן יודע אבל שחר פשוט אה, שם את עצמו בצד ונתן לאחרים לנהל, יכול להיות שהוא קיבל כמה החלטות אבל לא יודעת כמה הוא היה מעורב בניהול.

לילך: קשה לי להאמין שאופיר היה עושה החלטות כאלה לבד.

ריקי: לא, לא, לא, אני יודעת מאופיר שהוא כל הזמן עדכן את שחר בהכל. כי המון פעמים שדיברתי עם אופיר על דברים שהם בשבילי היו חשובים אז הוא אמר לי "רגע אני מסמס לשחר, מקבל את האישור שלו על זה" המון פעמים על דברים שהם היו חשובים. הוא אמר "רגע, אני צריך לעדכן את שחר, שחר מעודכן, אני צריך לעדכן את שחר" ומיטל בוודאות, הרי ביקשו ממיטל המון פעמים לחתום על שיקים בשם שניהם, היא לא חותמת

על שיק של 100 שקל אם היא לא מקבלת את האישור של שחר לזה. היא מצלמת את השיק, מדברת איתו, מסמסת לו. בגלל זה אני אומר לך הוא מודע לכל, הם שניהם יידעו אותו בהכל. עכשיו מיטל גם כאילו מיידעת, מהידיעה שלי מיידעים גם את אילן אבל הם יודעים שאילן שומע אבל לא מקשיב. שלא בדומה לשחר. הם טרחו ליידע גם את אילן בכל המידע, אבל ברור להם שהוא לא מקשיב.

לילך: אני מקווה שהם כן יבינו שזה מצב שצריך אה, לתקן אותו כדי שיהיה לנו עתיד משותף.

ריקי: יכול להיות פשוט נהדר, אם, אם הם, אם הם רוצים להבריא ואני מאמינה שכל בן אדם רוצה להבריא, פשוט יצטרכו לשלם איזשהו מחיר מסוים לתקופה של השנתיים הקרובות. זה יכול לקחת שנה וקצת, בטווח ביטחון בלתי צפויים של שנתיים של תהליך הבראה והמקום הזה יכול להמריא לגבהים. באמת כי יש גם חומר טוב במשרד, יש גם חומר אנושי טוב במשרד שאפשר להמשיך לשפר אותו ואת הפחות טוב אפשר לשנות.

לילך: חד משמעית אפשר, השאלה אם יהיה להם רצון וכמה ממונפים הם במקומות אחרים כדי שתהיה להם את האפשרות.

ריקי: אילן אני לא חושבת שהוא, יש לו יכולת, שיש לו הכנסות ממקורות אחרים, לא נראה לי. נראה לי שלשניהם רק, שניהם עובדים רק פה.

לילך: כן, לא זה מה שהתכוונתי. התכוונתי כמה הם את יודעת, הם צורכים המון כסף, הוא צריך ללכת לאן שהוא.

ריקי: כן.

לילך: והשאלה אם זה משהו את יודעת כמו השקעות שאז הם יכולים לעצור, או שיש בעיות יותר חמורות ואז יהיה לנו קושי מעשי לגרום להם ללכת למהלך כזה.

ריקי: אני מאמינה שבצריכה שוטפת של כל אחד אני... חודש. למרות שאצל שחר זה פחות אבל אני אומרת ...כשאני מכניסה את הנסיעות שלו לחו״ל ומחלקת אותם באופן יחסי כי הוא נוסע תמיד בהרכבים, עם משפחה ביניהם והוא גם מממן ילד שלומד הכל בסדר, אתה אבא זה בסדר, הוא יכול להרשות לעצמו ולמה לא! אבל שהחיים שלהם זה 100 אלף שקל, אצל אימא פשוט היד קלה על ה- על ההדק, לא משנה איפה הוא נמצא, הוא משלם בשביל כולם, הוא מזמין את כולם, כולם, כולם נהנים על חשבונו, זה כל מיני כאילו דברים בהתנדבות. בסדר, אתה עושה בהתנדבות, תביא את הקבלה שתרמת. את מבינה! הוא לא מתנהל נכון, אבל 100 אלף שקל, חיים אמיתיים שלו שאנחנו ישבנו על המספרים

ועשינו, יש לי את הדף הזה, אני שומרת, לא את זה, את הדף כמה אשתו צריכה בשביל ה- כמה הוא צריך בשביל כלכלה, כמה החוגים של הילדים, טי, טי, טי, הוא הגיע ל-70, אני כתבתי לו על הנייר 100. אמרתי לו "אתה לא חי בפחות מ-100, כי לא משנה מה תגיד, אתה מבזבז 100". אבל כן, הם מנסים להשקיע כל הזמן בכל מיני, כל מיני דברים.

לילך: וגם יש מס מה שהם צריכים לקחת בחשבון מתישהו.

ריקי: אז שחר שילם עכשיו את המיסים של השומה האחרונה. ... השמאי שלו הפרטי, סוף סוף זה קרה, הוא שילם את המס. זה מה שאמרתי לשירלי לשלם כשאת היית על ידי כי הוא נתן לי את האישור גם קודם בוואטס אפ לשלם את זה. ואצל אילן, תמיד זה במיליון תשלומים וכאלה. גם בתשלומים שלו הוא לא מדייק בזמנים, בתוך החברה שלו.

לילך: תגידי וכל האנשים במשרד שחייבים להם כסף, לא באים ומבקשים אותם! עידן, אבי, ראובן!

ריקי: הם לא חייבים, הם לא חייבים, הם משלמים ב- הם משלמים בדרך כלל בעשירי לכולם.

לילך: לא, אבל יש להם חובות. כמה אמרת! אלפי שקלים שלא שילמו נגיד לאבי שלא שילמו,

ריקי: נכון, אז זה נזכרתי גם זה הפריע לי שאני לא יודעת אם הייתי צריכה להראות לך את ההתחשבנות עם הברמן. זה אני לא יודעת אם הייתי צריכה להראות לך.

לילך: ביקשתי לראות חובות והראית לי חובות.

ריקי: טוב. אורי כן מדבר על זה, אורי כבר כמה פעמים ביקש, לא ממני, הוא דיבר עם אופיר ואופיר אמר לי "אורי מבקש ואני חייב לשלם לו, אני חייב לשלם לו". אורי כן מבקש את הכסף כבר משהו כמו חצי שנה וכל פעם אומרים לו "עוד קצת, מחר או מחרתיים" את יודעת ... הוא קולט. אחרים ביקשו מאופיר אבל לא יודעת על מי. אבל מי ש- סתם דוגמא שהיה לפני חודשיים סיפור עם יואב שהוא הביא לקוח למשרד ומגיע לו על זה חלק, הם מתחלקים בשכר טרחה. אז אמרו לי לעכב את זה, זאת אומרת יואב קיבל את השכר טרחה הקבוע שלו ואת מה שהיה מגיע לו, את ה-share מהלקוח שהוא הביא, לא שילמתי לו כי אמרו לי לא לשלם. והוא בא, הוא עושה, יואב זה בעייתי כי הוא בא יומה, בגלל אין לי אוכל ילדים ולחם". לקחתי את זה עליי, אמרתי לו "תקשיב אני טעיתי וזה" "אז תעבירי לי" "לא, יואב נו, תעזוב אותי מהעברה". לקחתי את זה עליי שאמרו לי לא לשלם לו, אין בעיה. אמרתי לו "ין, שכחתי וזה". ואז כל פעם שהוא ראה אותי במסדרון הוא

היה אומר לי "שתדעי לך שבגלל הילדים שלי לא היה אוכל לשבתי". עכשיו ברור שהוא מדבר שטויות,

ילד: כן.

ריקי: אבל עדיין זה כאילו בבטן לא נעים, זה לא נעים לשמוע בקול רם כי מי ששומע מסביב שהוא אמר את זה, לא יודע על מה מדובר. לא משנה, חודש אחרי זה הוא עמד לי על הראש לוודא שאני מעבירה לו את זה יחד עם השוטף. אבל גם כאילו בקטנות האלה, הנראות של הדבר הזה היא נוראית. עכשיו יואב זה בן אדם שבחיים הוא לא במספרים... בחיים לא במספרים אבל עיכבו לחם באלפי שקלים. זה נראה לא טוב, אין מה לעשות, זה נראה פשוט לא טוב.

ילד: תגידי שהם בדקו את צפי הגבייה עד סוף השנה, מה, מה מצבנו!

ריקי: אני לא יודעת לענות לך, זה, תראי מי שטיפל בדברים האלה עד היום באופן מובהק זה רק אופיר. הוא נתן לי לפני החג שאני, הוא אמר לי "תתחילי את לנהל את דוח הגבייה" כל הזמן יש, לא את הדוח גבייה, יש דוח תזרים זה כשאת במשרד. יש לי עליו צפייה כל הזמן, תמיד הייתה לי מתחילת השנה. אני אף פעם לא נכנסתי אליו כי זה דוח מאוד כבד ולא נוח ברמת האקסל ואני גם לא מבינה מה, איך אופיר מנהל אותו למרות שהוא הראה לי, הוא קרא לשירלי ולי בשבוע לפני החג, הוא הראה לנו את הזה, הוא הסביר לנו את המשמעות של הצבעים השונים בדוח תזרים, לא שהבנתי מה הוא אמר שם. ויש שמה את הצפי גבייה אבל אני לא יודעת ממה הוא בנוי, אני מעולם לא ישבתי בישיבת גבייה. זה שיש שמה ואפשר לפתוח וכתוב ריקי ורבקה חייבות, זה לא אומר לי כלום. אני לא מכירה את זה, אני לא מכירה ברמת הלקוח, אני לא מכירה מי מהעובדות בגבייה מטפלת במה. מה שהם ימרחו אותי, הם יצליחו כי אני לא מערה, אני לא מערה. אמרתי לאופיר "היית צריך לשבת איתי לפחות בשתי ישיבות גבייה, בשתי פעמים שונות כדי שאני אכנס קצת ללופ". אין מה לעשות אני בדרך כלל בן אדם שזוכר, גם שמות וגם מספרים, זוכרת כרטיסים ב- אני זוכרת המון דברים. אבל אני לא יכולה לצמוח מלמעלה. היית אומר שאני אחראית ולהכניס אותי לישיבות כדי שאני אוכל גם לשאול את השאלות ולהבין מה, מה הן אומרות לי. אם הן ימרחו אותי, הן ימרחו אותי בלי סוף. בתזרים את יכולה להיכנס ולראות יש צפי גבייה, להגיד לך איך הוא עומד! אני לא יודעת. אני גם לא יודעת את המשמעות, אם זה חברה גדולה, קטנה, לקוח טוב, לקוח רע – אין לי את המידע הזה.

לילך: כן.

ריקי: כמו שאמרתם לכם על ההסכמים. כשבאתי ואמרתי איך, איך גבו סכום ושילמו יותר, מה לעשות? אילן עשה את ההסכם – זאת לא תשובה של מי שעובד במשרד. מי ש- מי שראה את ההסכם הזה, זה לא תשובה. ראיתם שאילן עשה את זה, איך לא ישר מתקנים את זה? או איך לא באים לאותו עורך דין שמשלמים לו ואומרים לו – חמוד, אמנם כתוב ככה ... לקוח, אני לא יכול לשלם לך יותר ממה שגביתי, אני לא יכול. באיזה עולם דמיוני חיים? עכשיו נכון זה מקרה אחד שעליתי עליו לפני כמה זמן בחודש האחרון אבל, את יודעת יכול להיות שיש אחרים ודומים. יכול להיות שמה שגברת בן עמי מקבלת אני גובה לפי 300 ואני משלמת לה לפי 350 – סתם אני אומרת, אני לא יודעת.

לילך: כן.

ריקי: אז כן יש פה, אם אתם רוצים לצלול לעומק, תהיה לכם המון עבודה. אבל כמו שגיא אמר, צריך לדעת לקחת מנהל שיודע לשאול את השאלות ולבדוק, אבל שלא יקבל החלטות לבד, בטח לא בשלב הזה שהמשרד לא בריא.

לילך: לא, בוודאי.

ריקי: צריך מישהו שיוציא לפועל את ההנחיות, מישהו שידע לרדוף אחרי אנשים ולקבל את ה- את המידע, את המסמכים ואת כל מה שצריך. להביא אותם למישהו שיכול לקבל החלטות בצורה הרבה יותר אחראית ולקבל את ההחלטות. אבל יש פה המון מה לעשות ושוב, יש לדעתי, יש פה המון אנשים טובים אבל בגלל איך שזה מתנהל, שזה אין מה לעשות, את יודעת זה לא רק ... זה התנהלות, זה משורשר גם לרבדים אחרים ולפן אחר של הדברים, אז אנשים פחות עם תחושת יחידה 101 במקום הזה, אין תחושת מחויבות גבוהה, אין תחושת לויאליות גבוהה. לא שאני יודעת שמישהו פגע או עשה משהו נגד, אבל אין ספק שהיית יכול להוציא מכל אחד הרבה יותר.

לילך: כן, זה בטוח. בואי נראה קודם כל שאנחנו עוברים את השלב הראשון שאני באמת לא יודעת אם לעבור אותו. השלב הראשון הוא קודם כל להסתכל בצורה בוגרת בעיניים למציאות, לא לייפות אותה ואז לתת כלים לתקן אותה.

ריקי: אבל לא תוכלי לסגור את זה בשיחה עם אופיר כי הם צריכים לקבל את ההחלטה, לא?

לילך: כן, ברור שלא, זה רק ההתחלה. ו- תראי, אני לא יודעת אם זה יתפוצץ מהר או שזה יתקדם, אבל במהלך הדרך אני מניחה שאני אצטרך לשאול אותך עוד הרבה שאלות ואני

מתנת לך את הבחירה איך את רוצה לנהל את זה. כי ברור לך ש- הרי לא ניגשתי אליך, אמרתי לך את זה גם שלא ניגשתי אליך כי התחשק לי, אלא ניגשתי אליך כי אופיר אמר לי לגשת אליך.

ריקי: לא, זה בסדר, אמרתי לך ברגע שאמרת שיש אישור אז מבחינתי יש אישור. אני מבחינתי רואה אתכם באותן עיניים שאני רואה את שחר ואילן, מבחינתי אתם הבוסים. זה שלא חתמתם על שיקים זה לא מעניין אותי. ברגע שאת אמרת לי, אני לא צריכה לבדוק אם זה נכון או לא, מבחינתי זה מקובל.

לילך: וזה מאוד קשה לשמוע אחר כך שאת ננזפת על זה. ובגלל זה אני שואלת אותך רגע את השאלה הבאה שלי. אני לא רוצה לפגוע בך, אז תגידי לי מה את רוצה שאני אעשה. את רוצה שאני אלך, נניח בהנחה שאני מתקדמת בבדיקות שהם יגידו לך לתת לי? מה את רוצה שאני אעשה כדי שאת תרגישי הכי בנוח.

ריקי: לא, כל מה שתבקשי ממני תקבלי כי מבחינתי את בוס מהמשרד. אם מישהו יבוא ויגיד לי משהו הפוך, אם לילך שואלת אל תעני לה אז אני פשוט אגיד לך את זה, שאני לא יכולה לענות לך כי אמרו לי אחרת. כל מה שלא אמרו לי אחרת, זה שלכם. אני אף פעם לא חשבתי שמשהו במקום הזה הוא שלי, זה שלכם. אתם, אתם הבעלים, השם שלכם כתוב בחוץ, אני עובדת לשירותכם. התפקיד שלי זה לתת לכם את ה- את מה שאני יכולה מבחינה מקצועית לעשות את העבודה והעבודה, זה שאני עושה את ה- את הרישום זה דבר טכני, התפקיד שלי בסופו של יום זה לשקף לכם את ה- את מה שאני רואה במספרים ולתת לכם את זה בצורה כזו או אחרת, זה לא משנה, בדוח כזה או אחר. אבל זה המידע שלכם, זה לא שלי, הדברים האלה לא שלי פה, שום דבר פה לא שלי.

לילך: את צודקת ובגלל זה אני לא רוצה שתרגישי באיזושהי צורה את ההרגשות הלא טובות שאת מרגישה כרגע.

ריקי: אמרתי לך זה, זה קשה כי יש פה איזה פתיחת רוכסן וחשיפה של דברים אפורים. ושוב מה ש- מה שמטריד אותי בעיקר זה ה-600, כאילו הדבר הזה.

לילך: ריקי הם לא אפורים, זאת לא אשמתך. את מפנימה את זה כאילו שזה לא קשור אליך!

ריקי: כן, אני משתדלת.

לילך: זה לא קשור אליך. התבקשת לתת את הנתונים, נתת את הנתונים והמציאות היא כפי שהיא. אני אומרת כל הזמן ללקוחות שלי "אני לא קוסם, אני לא יודעת לייפות לכם את המציאות. התפקיד שלי הוא לשקף לכם את המציאות – אם היא טובה או אם היא רעה".

ריקי: זה משפט מדויק.

לילך: אין לך אחריות על הנתונים, יש לך אחריות לשקף אותם וזה המצב.

ריקי: נכון. אוקי, דייקת את הדברים.

לילך: ועכשיו אופיר ושחר ואילן יצטרכו רגע להתמודד עם המציאות ולהחליט אם הם ביחד אתנו בלתקן אותה. להחזיר את הכסף לחשבון הפיקדונות לא משנה לי באיזה דרך. ולהתחיל להבריא את המקום הזה, בטח,

ריקי: זה כל כך קל כאילו לראות את הפתרון של זה שזה מטורף.

לילך: כן,

ריקי: זה קל.

לילך: בטח לא לעכב קופות עובדים, בטח לא לעכב אה, יש דברים, יש דברים אחרים שאפשר לעכב, קוראים לזה "משיכות הביתה". העסק באמת לא במצב גרוע, הוא לא במצב טוב, אבל אפשר להבריא אותו.

ריקי: בוודאי שאפשר, בוודאי שאפשר, זה שנתיים... באופק הרחוק בלי שיהיה מצב שהם לא מושכים כסף, הם יכולים להמשיך למשוך אבל בצורה,

לילך: מבוקרת.

ריקי: נורמלית, שפויה. באמת שהוא בר הבראה, הוא בר הבראה בפתרונות ממש קלים. אפשר, גם בקטע של האשראי, גם בקטע של תפוקת העבודה, גם בקטע של חסכון בהוצאות, מכל המקומות והכל פתיר, באמת הכל פתיר רק שמישהו ייקח אחריות וינהל את זה. המקום לא יכול להתגלגל, המקום לא יכול להיות בכיבוי שרפות, המקום צריך ניהול.

לילך: טוב, אני מאוד מעריכה את הכל באמת.

ריקי: תודה

לילך: ואם יש משהו שאני יכולה לעזור בו, תגידי לי. לא ברמה של המשרד כרגע, אני מדברת ברמה האישית.

ריקי: תודה רבה.

לילך: ובטח ובטח ש- שיהיה ברור שאני את כל הנתונים ביקשתי ואת נתת את מה שביקשתי ובזה זה נגמר.

ריקי: אוקי.

לילך: תשתדלי להירגע, זה סופר חשוב לבריאות שלך.

ריקי: כן, זה בטוח.

לילך: וזה לא שווה את זה כי זה לא שלך. אני מאוד מקווה שלא תצטרכי לעמוד במצב כזה שוב ושתהיה פעולה כזאת שוב לעולם.

ריקי: איזה פעולה!

לילך: שאת נדרשת לעשות ולהגיש לי את הרע.

ריקי: לא, בסדר, נראה לי שזה היה הרע ביותר, כל היתר זה כבר, את יודעת חפירות ודיוקים אבל זה, זה במהות שלו זה הדבר הרע ביותר.

לילך: אנחנו נדע כשזה יתוקן בהקדם האפשרי.

ריקי: אוקי.

לילך: טוב מאמילה תרגישי טוב.

ריקי: טוב, תודה על השיחה. תודה.

לילך: ואני אעדכן אותך במה שהיה אחר כך.

ריקי: טוב, תודה.

לילך: בתקווה שזה יהיה חדשות טובות.

ריקי: בסדר, אליי את יכולה להתקשר עד אחד, אחד וחצי אנחנו ערים תמיד.

לילך: טוב מאמילה, יאללה לכי תנוחי.

ריקי: טוב, תודה.

לילך: ביי.

[סוף הקלטה]

נספח 6

תמליל מ-21.10.2019

עמ' 126

<u>תמליל שיחה – ג – ריקי Copy of 21.10.19</u>

<u>(זמן הקלטה 00:62:19)</u>

<u>שמות הדוברים:</u> **ריקי קורן, לילך קינן.**

ריקי: הלו!

לילך: היי, מה העניינים?

ריקי: בסדר, מה נשמע?

לילך: בסדר. כמה משגעים אותך בחג?

ריקי: לא, לא משגעים אותי. בנחת עובדת מהצהריים.

לילך: טוב, יופי.

ריקי: רק אתמול אילן דיבר איתי ואופיר וזהו.

לילך: כן, אוקי.

ריקי: הוא דיבר איתך, גם הוא אמר לי שהוא הולך להתקשר אליך.

לילך: כן, הוא דיבר איתי ונפגשנו אתמול במשרד.

ריקי: יפה. התקדמתם?

לילך: אני לא יודעת, קשה לי לענות על זה. אני חושבת שיש עוד דרך ארוכה. הוא גם ניסה לדבר עם אופיר שידבר עם גיא בלה, בלה, בלה, לא יודעת כמה זה ילך, אבל זה פחות מעניין אותי את האמת.

ריקי: כן, הוא התקשר אליי בבוקר אילן, פעמיים, הוא עוד פעם רצה לדעת כמובן מה אתם יודעים. דיברנו על אופיר. הוא אמר לי שהוא ניסה לדבר עם אופיר ואופיר מתעקש ושאני אנסה לרכך את אופיר עוד פעם כי סתם חבל שהוא יצא ב- באווירה כזאת. וכשאני אמרתי לו מה דיברתי אתכם ושזה מדאיג, הוא אמר "לא, הכל בסדר, הכל פתיר, אחריות שלי, אני הבעלים של המשרד, כל מה שאופיר, אופיר הוא עשה באחריות שלי ובשליחות שלי וכל האחריות מכל סוג שהוא היא עליי" "אז סבבה, אתה הולך להתקשר ללילך קח את האחריות עד הסוף". פחות או יותר ככה הסתיימה השיחה שלי איתו. אז אופיר התקשר אליי ושאל אותי אם קרו דברים מאתמול. אמרתי לו "לא, למעט השיחה עם אילן וזהו". הוא נשאר עם העקשנות שלו אופיר.

לילך: כן, ילד קטן. נראה לאן זה יתגלגל, אני מקווה בשבילו שהוא יתאפס, באמת בשבילו כי רק הוא מפסיד מהשטות הזאתי שהוא הכניס את עצמו אליה.

ריקי: זה מוזר שאף אחד לא יכול להגיע אליו.

לילך: אני חושבת שאילן ניסה ואז הוא אמר לו שהוא ייפגש מחר עם גיא כאילו במשרד. תשמעי הוא כאילו לא מצליח להבין אופיר, אני חושבת, זאת אומרת זה פסיכולוגיה בגרוש, כן? אבל אני חושבת שהוא כל כך נעלב בגלל שהוא יודע שהוא עשה את זה, הוא רק יודע שהוא עשה את זה לא עבור עצמו.

ריקי: הממ.

לילך: וזה כאילו יוצא עכשיו שמאשימים אותו על משהו שהוא עשה עבור אחרים כאילו.

ריקי: נכון, נכון. כן, הוא תסמונת החייל ש- פעלתי לאור פקודות אבל אתה צריך היית לדעת איפה לשים את הגבול.

לילך: כן, גם לקחת אחריות על מה שעשית כאילו. מה שעשית עשית, מה זה רלוונטי עכשיו כאילו כל הזה? וגם ידעת, ידעת מה אתה עושה, זה לא גם שאתה מטומטם, ידעת על זה תוך כדי. אז מה תפסו אותך אז אתה משחק אותה ברוגז כאילו? לא הבנתי.

ריקי: אבל משתלבים פה כל האלמנטים ה- האלמנט שאם זה היה פיצוץ עד יומיים אז הכל היה נראה אחרת כי הוא עדיין לא, כאילו הוא כבר לא היה נושא במשרה, וזה שהוא לא עשה את זה בשבילו וזה ש- לא יודעת, יכול להיות שהוא כועס עליי שהוא ניסה בצורה כזו או אחרת לדחות את הפגישה ואני הלכתי ראש בקיר ואמרתי לו "לא דוחה". לא יודעת, את יודעת אני, אני שומעת מה שהוא אומר לי אבל יחד עם זה אני תמיד זוכרת שגם, גם הוא בטייטל המקצועי שלו כתוב עורך דין. את יודעת אנשים מדברים בשיא הזהירות וזה בסדר. אני לא ידעתי את זה ואני לא ידעתי את זה ואני לא הבנתי את זה. ושירלי התקשרה אליי ב- ביום ראשון להגיד לי חג שמח אז סתם אני מספרת לך, היא אמרה לי שהייתה העברה בנקאית לחשבון ואני עד הרגע לא נכנסתי לראות ושחר ישר ניקה אותה.

לילך: שהייתה העברה בנקאית של שכר טרחה לחשבון כאילו?

ריקי: כן, מישהו, מישהו העביר לחשבון, אפילו לא נכנסתי לראות, איזה 20 אלף שקל, טראח הוא רוקן את זה עד פעם העברה לחשבון שלו. היא שאלה אותי אם אני מודעת, אמרתי לה לא. אין לי סיבה להיכנס לחשבון הזה עכשיו, סתם הייתי מול בנק הפועלים שלי אבל לא נכנס ל- לעסקי, הייתי בפרטי שלי אבל את יודעת אני לא בהיסטריה, אני מודעת למה שהוא עושה, אבל הוא ילד גדול.

לילך: כן. בסדר. קחי בחשבון שהם כאילו מאוד בונים סיפורים עליך.

ריקי: באמת!

לילך: מה את אמרת להם, מה את הסברת להם, הם לא, כאילו הם לא יודעים ואת אמרת ככה וככה וככה וככה וככה וככה וכהה.

ריקי: מה למשל אמרתי?

לילך: ש- ל. קיץ זה את עשית, אף אחד לא אמר לך לעשות והכוונה היה שהיום האחרון של המשרד,

ריקי: נכון.

לילך: ושזה לא בכוונה ושזה טעות שלך וכל מיני כאלה כאילו.

ריקי: טוב. בסדר, אם זה מגן עליהם, אני אקח את האחריות עליי.

לילך: למה?

ריקי: כי אין, אין תיעוד לדבר הזה. אין תיעוד לדבר הזה, זה היה האחריות שלי בתור מנהלת חשבונות שלא דאגתי לזה שיהיה לזה תיעוד. אני בשוק ממה שאת אומרת, אבל אם זה מה שהם רוצים אני אקח את האחריות עליי, אני אשן בלילה בשקט. אם זה יגיע למקום של תביעה אז,

לילך: ריקי,

ריקי: אני אקח את האחריות. אני עכשיו בשוק ממה שאת אמרת לי אבל בסדר, כי אמרתי לך לא מצאנו אפילו את ה- את המייל שהוא אמר להעביר את ה-600 אלף שקל. אבל אם הם רוצים להפיל את האחריות עליי, אוקי, אוקי, יש עוד משהו שאני עשיתי שאני לא יודעת?

לילך: תראי ריקי אחד, אל תעשי שום דבר שיפגע בך. שתיים, זה לא יגיע לשום תביעה כי אנחנו נטפל בזה שזה ייסגר וייפתר. אבל אני רק אומרת בתוך הדבר הזה, הדבר, שוב, אני לא יודעת לתת לך המלצות אבל כאילו תישארי עם האמת שלך בצורה תקיפה, אל תתכופפי. לא בשביל אף אחד.

ריקי: יש עוד דברים שאני עשיתי?

לילך: לא שמעתי על עוד דברים, אבל כאילו כל המידע, הרי אילך לא יודע הרי את המידע, נכון?

ריקי: נכון.

לילך: אנחנו שתינו מסכימות על זה,

ריקי: נכון.

לילך: אז כאילו הכל זה אני דיברתי עם ריקי וזה וזה המצב וזה וזה המצב. וזת מה שאמרו לי וזה מה שאמרו לי. לרבות על ה- את זאת שאמרת שזה עיריית אשקלון.

ריקי: על מה אמרתי שזה עיריית אשקלון?

לילך: הפיקדונות.

ריקי: אמרתי לך שנדמה לי, אני לא יודעת בוודאות. אמרתי לך בוודאות אני לא יודעת, נדמה לי, אני לא יודעת מי הלקוחות, אני באמת לא יודעת אבל זה לא בעיה לראות את זה...

לילך: לא, שזה של עיריית אשקלון.

ריקי: ...

לילך: שעיריית אשקלון חייבים לנו.

ריקי: שחייבים הרבה כסף?

לילך: כן.

ריקי: ... שהיא שמעה אותי במשרד אם אני טועה, סבבה, אני חוזרת ואני אומרת אני לא בשליטה בקטע של הלקוחות והגבייה, אני אומרת את זה בקול רם כל הזמן.

לילך: זה לא קשור אליך, זה לא בתחום האחריות שלך.

ריקי: אני פה ושם שומעת ואז אני זוכרת ששמעתי כל מיני דברים שחייבים ושהבחור הזה לא טיפל והוא העורך דין שאחראי. כל פעם הייתי רצה לאופיר ואומרת לו "תקשיב אופיר שמעתי שזה וזה לא מטפל בגבייה, למה אתה לא עושה לחץ עליו?". את יודעת אבל זה דברים ששמעתי ... במסדרון, אני באמת לא בלופ של הגבייה. הם רוצים להפיל עליי שאמרתי שעיריית אשקלון חייבת והיא לא חייבת, 100% לוקחת על עצמי עד הסוף. הדבר השני זה לא אותו דבר, זה לא דומה בכלל, בכלל. אבל זה, אין לי בעיה, אני כל הזמן אומרת שאני לא בלופ של הגבייה. וגם יש לי את התזרים של אופיר, אמרתי לך יש לי ואני רואה אותו והוא הסביר לי איך הוא עובד, לשירלי ולי יום לפני שהוא, שיצאו לחופש ואני עדיין לא מבינה מה כתוב שם. בתזרים יש צפי של אה, של כספים שאמורים להתקבל, לא מבינה מה הוא עשה שם. לא יודעת לקרוא את זה עד הסוף. זה שאילן לא יודע, זה נכון, אילן לא יודע כלום. קודם, אלוהים ישמור, הייתי רגועה עד עכשיו יחסית.

לילך: אני, כל מה שאני רק אומרת לך זה שתשמרי על עצמך, תפסיקי להגיד "האחריות עליי" זה לא נכון לפירמה שתגידי את זה, זה לא נכון לאף אחד. אם מישהו צריך להסתכל על עצמו בפנים ולהצליח להסתכל על עצמו בפנים כדי לתקן את זה, זה לא יעזור שיעגלו לו

פינות וזה לא יעזור שיגידו לו בסדר, טעות של הנהלת חשבונות. אני בטוחה ותגידי לי אם אני טועה, ריקי תגידי לי אם אני טועה, שאת לא זאת שעל דעת עצמך החלטת לייצר פיקציה של הכוח כדי לעשות את ההעברה של הכסף הזה.

ריקי: ברור שלא, ברור שלא. קודם כל לא ידעתי שחייבים ואז שירלי באה והתלוננה שחייבים ... ניגשו לאופיר לדבר איתו ולא היה פתרון. ואז הפתרון היה שה-18 זה כרטיס כללי של המשרד. עכשיו איך הגיעו ל-18, 18, 5 אני לא יודעת, כנראה שבדקו ... שאין כזה דבר. את ראית, את הסתכלת ואני הסתכלתי אחריך, אני לא, לא שוחה בעודכנית הזאתי, אני לא טובה בזה. אני פה ושם כי יש לי את הבעיות ואת הבירורים כמו שגיליתי חשבוניות כפולות, אז אני בודקת ואני לא סומכת על עצמי, תמיד אני אלך לגבייה שהם יבדקו לי אם אני מצאתי נכון. אני לא טובה בזה. אז מאוד יכול להיות ששירלי הכינה את הזה ואז אמרו לה בבנק שאי אפשר להעביר כי צריך מספר לקוח, דיברו עם אופיר, דיברו בגבייה – הגיעו לאיזשהו פתרון. שהייתי מעורבת? לוקחת אחריות, אני מנהלת מחלקת חשבונות, הייתי צריכה לדעת מי זה, מוכנה לקחת אחריות עד הסוף על הדבר הזה. רק לא הבנתי מה עוד הם רוצים להפיל. לא, לא, בקטע הזה עד הסוף אני מוכנה לקחת אחריות כי אני יודעת שבוודאות הם לא יודעים באקסלים שהיה כתוב לי קינן, אני בטוחה. קודם כל אילן לא ראה את המסמך הזה מעולם, שחר אני בטוחה שהוא לא ראה ואופיר בטוח לא פתח את זה. אני בטוחה כמו שאני יודעת שקוראים לי ריקי, הם פשוט לא מסתכלים, הם אף פעם לא מסתכלים.

לילך: כן, אבל הפתרון שמצאו בשביל להמציא שם של לקוח, הוא לא פתרון שאת עשית אותו.

ריקי: לא, אני לא המצאתי אותו ומאוד יכול להיות שהייתי מעורבת. הייתי מעורבת, אני מוכנה לקחת אחריות, הייתי מעורבת.

לילך: תסבירי לי מה זה אומר כי אני לא מבינה.

ריקי: כי מאוד יכול להיות שכששירלי אמרה שאי אפשר להעביר את הסכום הזה בלי, בלי מספר לקוח ושאלנו את אופיר מה לעשות ואיזה מספר לקוח, הוא אמר משהו כמו 18 זה כללי ותפתרו את הבעיה, יכול להיות שאני כן הייתי בלופ, לא, אם הייתי בלופ עד הסוף? אני לא זוכרת להגיד לך. אם אני אמרתי להם, אם אני המצאתי את המספר הזה? אני לא, לא המצאתי את המספר הזה.

לילך: אוקי ואת השם הזה המצאת?

ריקי: אני לא זוכרת, אני זוכרת שדיברנו עם אופיר ואני זוכרת שכל דבר היה באישור של אופיר. אי אפשר היה לעשות משהו בלי אישור של אופיר, בטח לא בחשבון פיקדון, בטח בדבר שאתה יודע ש- שאסור לעשות אותו. יכול להיות שזה היה הפתרון הזמין בגלל שזה השם האחרון בשם של המשרד. אם הוא אמר את זה? אני לא זוכרת, אם אני אמרתי, אני לא זוכרת כזה דבר, לא זוכרת כזה דבר. אני לא חושבת שהייתי מעזה להגיד כי אני מבינה את המשמעות של הדבר הזה. רוצים להגיד שאני אמרתי? אני מוכנה לקחת על עצמי את הכל, מוכנה.

לילך: את לא לוקחת על עצמך שום דבר, לא אם זה תלוי בי.

ריקי: לא, אני מוכנה מחר לשבת בעימות עם מי שהם רוצים, עם שחר, עם אילן, עם גיא ואופיר, אני מוכנה שאני עשיתי את זה, כי אני הייתי צריכה לא להרשות שזה יקרה. אני מבינה למה זה מכוון, יש לי גם אחריות בתור,

לילך: תפסיקי כבר, תפסיקי כבר, למה את עושה את זה? מה יש לך? תגידי לי.

ריקי: כי אם זה יקל על המערכת,

לילך: זה לא יקל על המערכת, זה לא יקל על אף אחד, זה לא יקל על אף אחד חוץ מיקשה עליך.

ריקי: תראי, אילן ושחר בטח לא מעורבים בזה, הם לא היו מודעים לזה.

לילך: הבנתי, אז ... את עצמך בשביל אופיר? על מה? למה?

ריקי: כן, שילך מפה, שילך למקום אחר, שלא יהיה לו קשה, לא, לא יודעת, לא יודעת. זה פשוט.

לילך: תראי, אני אגיד לך משהו כזה נורא, נורא פשוט, בסדר? אני חושבת, יכול להיות שאני טועה אבל אני עושה רוורס על האירועים ואני עושה רוורס על השיחה שלי איתך, כאילו הראשונה ואני חושבת שאת ממש, ממש, ממש רצית שמישהו כבר יבוא ויידע את זה, שלא הולך לשים את זה בצד אלא הולך לטפל בזה כי קשה לחיות בלילה עם דבר כזה אם אתה בן אדם ישר.

ריקי: וזו הסיבה שאני גררתי אותך למידע הזה, הרי לא גילית את המידע הזה ולא ידעת אותו.

לילך: אוקי.

ריקי: אני לאט לאט גררתי אותך למקום הזה,

לילך: אז עשית את הדרך הארוכה הזאת,

ריקי: עשיתי את הדרך הארוכה כי מפריע לי, כי זה מפריע לי, כי זה מפחיד אותי כל הזמן.

לילך: אוקי, אז עשית את הדרך הארוכה הזאתי ועכשיו בשביל שהם ימשיכו להיות מסוגלים להסתכל לעצמם במראה בלילה ולא לתקן באופן חד, סופי ומוחלט שדבר כזה לא יקרה שוב יותר, את תגידי כן, כן, כן, זה אני! ומה יהיה הצעד הבא! הצעד הבא יהיה שיגיד,

ריקי: לא יהיה צעד הבא, לא יהיה צעד הבא. איזה צעד הבא!

לילך: הצעד הבא שיגידו שאת הוצאת מחשבון פיקדונות בלי אישור. אני לא, לא אמרו את זה, אבל אני שואלת אותך מה יהיה הצעד הבא!

ריקי: וואו, עד כאן.

לילך: אוקי, אבל, אבל בשביל שעד כאן יהיה צריך שה- עד כאן הראשון.

ריקי: שקל, שקל לא עבר במשרד בלי, בלי אישור של שחר או אופיר.

לילך: ריקי, אני יודעת את זה אבל.

ריקי: נדיר שאילן אישר העברות.

לילך: אני יודעת את זה, אני יודעת את זה, אני רק מנסה רגע להמחיש לך את התמונה אם את תעשי את הטעות הזאת שאת עכשיו אומרת לי. תפסיקי. אני לא מצליחה להבין, בן אדם, נגיח בואי נשים את אופיר פה רגע כי זה, היית בתמונה, בסדר! הוא עשה את מה שעשה ואת עכשיו תיקחי חרא בשביל שהוא יישן טוב בלילה! אני לא מצליחה להבין מה את אומרת. ואז מה יקרה פעם הבאה שיהיה,

ריקי: לא תהיה, לא תהיה פעם הבאה לילך, לא תהיה פעם הבאה, לא תהיה פעם הבאה. לא תהיה פעם הבאה אם אני במשרד לא תהיה פעם הבאה. אם אני לא במשרד אני לא אחראית, אם אני במשרד לא תהיה פעם הבאה, לא תהיה. אני עזבתי אנשים שהם עורכי דין יותר גדולים מ... בהרבה שהיו לקוחות שלי כי הם עשו דברים בספרים שלהם לא בסדר שלא היו קשורים אליי כי הם עשו דברים לא בסדר ואני לא רציתי שיום אחד תהיה חקירה ויגלו שהם עשו את זה וזה לא היה קשור אליי בכלל ועזבתי אותם באמצע שנה בגלל הדבר הזה. ושנים קיבלתי מהם אחר כך שנה טובה ושוקולדים וזה כדי שאני לא, לא אחשוף את הדבר הזה.

לילך: שתסתמי.

ריקי: עד שראיתי במקרה את הבעלים של המשרד ברחוב, אמנם לא זיהיתי אותו אבל הוא קרא לי וזה ואמרתי לו "תקשיב אתה יכול להפסיק לשלוח לי שנה טובה, הכל בסדר. אני הלכתי כי אני לא רוצה להיות מעורבבת, לא רוצה אפילו לדעת את זה בקופסא שלי

בראש, לא רוצה אפילו שהקופסא שלי תדע את המידע הזה". אז אם אני אהיה בחוץ בכלל אין לי בעיה, אם אני אהיה בפנים בחיים לא יקרה דבר כזה יותר. אבל כן, צריך לעצור את שחר בזה שהוא עושה העברות לבד, זה לא קשור, אבל זה פשוט דבר חדש שמטריד.

לילך: כל מה שאני אומרת זה שכדי שהם יקבלו את המרה שהם צריכים לקבל אותה, לא ברע, לא ברע, לא בתביעה, אף אחד לא מדבר על דברים כאלה ואם אנחנו נצליח לתקן את זה מהר אף אחד מהם לעולם לא יידע מהדבר הזה, אבל על מנת שהם יביטו את מה שהם יעשו כדי שהפירמה הזאת תבריא, אי אפשר לכסתח על מי שעשה את זה. את מבינה שבזה שמה שאת אומרת אז את נותנת להם להקל בזה ראש!

ריקי: פשוט מטורף. אופיר אמר שאני המצאתי את זה!

לילך: כן וישרוף אותך בשנייה. כמו שהוא שורף אותנו בשנייה, כמו שהוא שורף את אילן ושחר בשנייה עם כל הדברים שהוא סיפר לנו עליהם, כמו שכולנו כיסתחנו על התחת של אלף ואחד דברים. די, די, את לא צריכה להגיד משהו רע, את לא צריכה לעשות משהו רע אבל את לא צריכה לא להגיד את האמת בשבילו.

ריקי: כי שהוא דיבר אתכם הוא שרף את אילן ושחר!

לילך: עזבי אני לא רוצה להרחיב על זה.

ריקי: לא, כי זה מוזר כי כשהוא דיבר איתי, כאשר את ביקשת ממני שאני אתקשר אליו ושיירגע ושיאות להיפגש עם גיא, אז הוא אמר לי "אני אעשה את הכל כדי לפגוע בהם והם שהם לא יהיו חלק מהמשרד".

לילך: בסדר כי זה אופיר.

ריקי: כאילו הוא יורה לכל הכיוונים, לא משנה עם מי הוא מדבר הוא יורה.

לילך: נכון מאוד. ריקי אני לא צריכה להסביר לך כמה דברים שמעתי לאורך השנים וכל מיני אמירות ששמעתי לאורך השנים כי אני מניחה שאת מבינה שאם את שמעת עליי ועל גיא אמירות לאורך השנים, אז מישהו שמע גם עליך. את מצליחה להבין שאנשים שעושים כאלה דברים לא עושים אותם רק למישהו אחד.

ריקי: כן.

לילך: ואני לא עכשיו,

ריקי: לא חשבתי על זה, אני מצטערת להגיד לך שאני לא חשבתי, לא חשבתי על זה אף פעם, ... ללכת קדימה ולא ולא להיות במקומות האלה.

לילך: נכון, גם אני לא ולכן גם בחיים לא אמרתי לך שום דבר ואני גם לא אגיד לך שום דבר שמיותר לך לדעת. אבל עכשיו כשאת אומרת, יושבת פה מולי, בטלפון מולי ואת אומרת לי "אני אקח אחריות" אני לא יכולה לישון עם זה בלילה.

ריקי: אני אגיד לך למה אני אקח אחריות. אני לעולם לא אצליח להוכיח שלא אני אמרתי את זה.

לילך: את לא צריכה בגלל שאנחנו לא בפני בית משפט. את צריכה להגיד את האמת בבית שלך.

ריקי: לא, גם, גם בפניכם אני לא אצליח, גם בפניכם אני לא אצליח כי הוא, הוא, הוא יסובב אותי, אני כן יש לי משהו לא כיף, לא טוב, אבל יש בי משהו מאוד נאיבי ואנשים כן מצליחים להוליך אותו שולל, אני עושה ... ואחרי זה אני אומרת איזה אידיוט אני, איך הוליכו אותי שולל ומשכו אותי בלשון. הוא יצליח לעשות את זה, לא, זה מטורף. יש לי מזל שבעלי לא בבית. זה לא היה נגמר טוב עכשיו.

לילך: אני לא חושבת שאף אחד שווה שיחזירו לו וינקמו בו וזה וגם לי אין שום כוונה ללכת ולנקום באופיר או לעשות לו כי אני חושבת שהוא פתטי ושייחנק עם עצמו ושישן עם עצמו בלילה. אבל כל מה שאני אומרת זה בבית שלך, בתוך הבית השני שלך או what ever בשרקון, תעשי לי טובה ותגידי את האמת ואל תפחדי ממנה בגלל שזה מה שזה. וברגע שאת מתחילה, מתחילה, עושה צעד אחד בלא להגיד את האמת, אז אין דרך מזה חזרה, זה slippery slop . ואת אדם ישר,

ריקי: אני לא זוכרת שאני המצאתי את הדבר הזה, אני לא בקיאה במספרי לקוחות, אני לא יכולתי לבדוק את הדברים האלה. באופן כללי כל השנה האחרונה אני בכלל לא מבצעת שום העברות, שום העברות במשרד לא מהעובר ושב ולא מ... פיקדון בגלל שאני לא נוכחת כל יום אז הגענו לאיזושהי הבנה בין שירלי וביני, אבל זה משהו שכבר אף פעם לא דיברנו עליה. שהיא עושה את כל העברות, הם יודעים, הם פונים אליה והיא עושה את כל ההעברות. הגיוני, היה זכור לי שהיא, שהיא אמרה משהו שאי אפשר לעשות את זה בלי, בלי מספר לקוח, הלכנו אז לחדר של אופיר וזהו. אני אגיד לך עכשיו שאני יודעת כאילו איך הגיע הפתרון הזה עד הסוף! לא, לכן אני אקח את האחריות עליי, אני לא מרגישה שאני משקרת, אני לא מרגישה כי אני לא יכולה להוכיח אפילו לריקי, לא יכולה

להוכיח לריקי אחרת כי אני לא יכולה להוכיח לי שהוא בא ואמר לי תעשי ככה, ככה, ככה. לא יכולה, לא יכולה לי בזיכרון שלי לזכור שהוא אמר לי תעשי ככה וככה. יכול להיות שדיברנו בחדר על ה-18 כי זה המספר הכללי של המשרד, יכול להיות ששירלי חזרה לגבייה וגם מספר שהיה פנוי ב- בעודכנית וזה היה הפתרון הקל. אני לא אפיל את שירלי כי היא עובדת מתחתיי. אם אני הייתי בחדר של אופיר - אני לא זוכרת, אם שירלי הלכה לחדר של אופיר – אני לא זוכרת, אם דיברנו איתו בטלפון – אני לא זוכרת.

לילך: בסדר, אבל את כן זוכרת שאופיר אמר לך להמציא לקוח.

ריקי: כן, בוודאות כי אין ברירה.

לילך: אוקי. זה מספיק.

ריקי: כש- כשהם ביקשו בבנק לרשום שם של לקוח אז אני זוכרת ששירלי אמרה לי "מה עושים?" אמרתי לה "אין לי מושג, אני מעולם לא נתקלתי בבעיה כזאת". אני גם לא ידעתי ש- לא ידעתי שאם לחברת פיקדון אי אפשר למשוך בלי, בלי שם של, כאילו לא הייתי מודעת שיש בכלל בעיה כזאת.

לילך: ריקי היה לי מאוד קשה לשבת שם וממשיך להיות לי מאוד קשה לשבת שם ולדעת את כל מה שאני יודעת שהדברים שאמרת לי ואמרת לי לא להגיד ולא להגיד אותם ואני אמשיך לשבת שם ואני לא אגיד אותם, אוקי? כי הם ימשיכו לשבת ולשקר ולהגיד לי שזה עיריית אשקלון ואני אמשיך לדעת שהם רצו להחזיר את זה תוך שבועיים והם לא החזירו ועוד ועוד ועוד ועוד דברים.

ריקי: על מה עם עיריית אשקלון? תזכירי לי, אני לא,

לילך: התירוץ כרגע הוא,

ריקי: כן.

לילך: שזה כסף שאפשר היה לקחת מהפיקדונות כי עיריית אשקלון חייבת כסף ויש הסכמה בעל פה איתם שאפשר לקחת את מהם את הכסף הזה. ובבוא היום כשהם ילכו לשלם שכר טרחה, אז הם ישלמו שכר טרחה ואנחנו נחזיר להם את הכסף הזה.

ריקי: הבנתי. זאת אומרת זאת הלוואה על חשבון שכר טרחה עתידי שאמור להגיע.

לילך: משהו כזה, זה לא יודעת, מיליון חשבונאיות למשהו שהוא מפוברק לחלוטין, שאין לו שום תמיכה בעובדות ושהוא גם לא נכון ואת יודעת את זה.

ריקי: אבל מאוד פשוט לשאול את עידית, מאוד פשוט לשאול את עידית שמטפלת בחשבון 56,

לילך: כן.

ריקי: על שתי הכניסות הגדולות של הכסף. זה אוטוטו מחר בחשבון. סתם דוגמא אני אומרת 900 ו-600 לשאול אותה בגין מה זה נכנס ואם יש ללקוח הזה חוב שכר טרחה מאיזה תקופה ועל איזה סכום.

לילך: אני יודעת מה החוב שכר טרחה של הלקוח הזה, אני לא מטומטמת ריקי, בדקתי את זה.

ריקי: כמה? כמה?

לילך: 337 אלף שקל. כמה נלקח מהחשבון פיקדונות?

ריקי: 700 ומשהו.

לילך: 800. 800 כי נלקח 140, הוא לקח 70 ונלקח 600,

ריקי: נכון.

לילך: זה 810 בספירה שלי.

ריקי: נכון.

לילך: אוקי. ואני גם יודעת שהוחזר חלק. למה מחזירים, אז למה מחזירים משהו שלא צריכים להחזיר?

ריקי: אם המספרים הם כמו שאת אומרת והעובדה היא כמו שהם אומרים שמגיע להם 300 ומשהו אלף אז אולי רצו להחזיר עוד 400, לא שאני יודעת מזה שהם רצו להחזיר עוד 400.

לילך: בסדר,

ריקי: זה אני לא יודעת.

לילך: זה לא משנה כי זה, זה שקר או שזה חצי שקר או שזה שליש שקר, זה לא משנה, נכון? וזה גם לא משנה את העובדה שבסוף היום נכנס הכסף לחשבון שלנו, חשבונית לא יצאה בגינה.

ריקי: נכון מאוד. כי אפשר היה להוציא חשבונית ולאחר מכן זיכוי. לא יצאה חשבונית.

לילך: בקיצור אי אפשר להמשיך לשקר בשביל להסתבך בשקר, אוקי? ועוד ועוד ועוד ועוד ועוד ועוד. עכשיו כל מה שמעניין אותי, כל מה שמעניין אותי זה שזה יהיה מספיק ברור בפנים הבית בשביל לתקן, זה כל מה שמעניין אותי, שום דבר אחר לא מעניין אותי.

ריקי: לאילן יש רצון לתקן?

לילך: כן.

ריקי: נתתם לו כבר להבין טיפה שזה אומר שהוא מצטמצם במשיכות שלו ויעמיד הלוואה אישית?

לילך: התחלנו.

ריקי: או ש- מה?

לילך: התחלנו. אילן הרבה דברים אבל הוא לא מטומטם, הוא מבין מהר.

ריקי: לא, הוא לא מטומטם. הוא לא מטומטם, הוא רק, כשמדברים הוא מקשיב אבל מטומטם הוא לא, פשוט בדרך כלל לא אכפת, כאילו הוא מלמעלה.

לילך: כן.

ריקי: הוא לא נכנס לעומק. אבל כשהוא נכנס לעומק הוא מבין מהר מאוד.

לילך: עכשיו שחר יגיע ויהיה את הסשן הזה עם שחר וכו' וכו' וכו'. אבל זה בכלל לא משנה, כרגע אופיר עזב, אוקי? והוא עזב, אף אחד לא רודף אחריו, אף אחד לא עושה למרות כל תיאוריות הקונספירציה שלו. את פה, תהיי מדויקת במה שאת אומרת כי זה הדבר הנכון לעשות. אני יודעת שאת יודעת שזה לא נכון לעשות, תישארי מדויקת במה שאת אומרת. מה שאת יודעת את יודעת, מה שאת לא יודעת את לא יודע – בזה זה נגמר. כשאני מדברת על זה שתיקחי אחריות, הוא באופן ישיר המעסיק שלך, נכון? הממונה עליך.

ריקי: הממונה.

לילך: כן, הוא הממונה עליך, נורא קל לקבור אותך, נכון? הכי קל. ואני לא מדברת עכשיו כלפי חוץ.

ריקי: הוא גם הממונה והוא גם, היו לו מספיק שעות שיחות איתי כדי להכיר את האופי שלי שאני בן אדם שבורח מ- ממלחמות, אני בן אדם שבא לעשות את העבודה שלי וללכת ובאמת אני לא מתערבבת יותר מדי, אני לא מתעסקת עם הדברים האלה יותר מדי, עם אנשים. אני באה לעשות את העבודה שלי ולהתפרנס.

לילך: אני יודעת בגלל זה היה לו נורא קל להעלות אותך לטלפון ולנסות לייצר איתך איזשהו עימות מולנו, נכון? הוא היה נורא בטוח בעצמו שהוא יכול לעשות לך את זה. אני ביקשתי ממנו להוריד אותך מהקו. תראי אני אמכור את הבית שלי לפני שאני אחשוף מישהו מהעובדים שלי. ואני עומדת בכל מילה שאמרתי לך, אבל בבקשה, בבקשה אל, הרי את לא צריכה לעשות שום דבר, נכון? אף אחד לא, את לא צריכה להיכנס לאף מלחמה, את

לא צריכה לעשות כלום, אבל בבקשה אל תורידי את הראש ותגידי כן, זה אני בגלל שאופיר אמר. שהוא אמר שהוא לא ידע מזה בכלל, שאין לו מושג מה זה.

ריקי: מה הוא לא ידע?

לילך: ש-

ריקי: הוא גם לא ידע שעבר ה-600?

לילך: הוא ידע שיש העברה אבל זה כנגד חוב ל- של אשקלון והלקוח זה אתם המצאתם, את המצאת את זה והוא בכלל לא ידע את זה וזה לא קשור אליו ואין לו מושג במה מדובר וגם,

ריקי: הוא קיבל כל, כל פעם שהייתה פעולה הוא קיבל את האקסל הזה מעידית במייל אליו והוא רק שאל אותי אם אני מיושרת עם עידית. אני את הדוח שלי לא העברתי לו אף פעם כי יותר קל בשפה שלי, אני יודעת שקשה להבין את הדוח שלי למרות שהמספרים הגיעו לאותו מספר, אבל עידית שלחה את האקסל אליו. כל פעם שהייתה התאמה והגענו ליתרה חדשה, עידית שלחה אליו את האקסל. בישיבות גבייה הם היו מדברים על זה, הוא והיא אז הוא לא ידע? טוב.

לילך: אבל את מבינה כמה זה קטן? את מבינה כמה זה קטן ריקי? אז אני לא אומרת שצריך לעשות לו משהו רע, אני רק אומרת לא צריך לעשות משהו רע לך, על חשבונך עבורו – זה הכל.

ריקי: לא, אבל זה מקום שאני הייתי מטומטמת והייתי מטומטמת וזה לא אחריות,

לילך: בסדר אז תגידי שהיית מטומטמת אבל אל תגידי לי שהוא לא ידע ושהוא לא אמר להמציא לקוח. ותפסיקי לקחת את האחריות עליך גם למעשה הזה כי המעשה הזה הוא לא אזרחי, הוא לא שלך. אני מאוד מקווה שלא תצטרכי להתעמת על המידע הזה אף פעם בחיים כי אם זה תלוי בי אני לא אתעמת איתך על זה. ואם מישהו יעמת אותי מולך ואת תגידי את מה שתגידי אז אני אשתוק. אבל אני חושבת שאילך שאמנם לא יודע כלום, הוא בסוף היום אדם ישר והוא הבעלים של המקום הזה ומגיע לו ומגיע לנו ומגיע לכל העובדים שלנו שהוא יכיר באמת ושיהיה לו את האינסנטיב הנכון להיכנס לתהליך הבראה אמיתי כשהוא מבין באמת ולא יכול, יגיד אה טוב, טוב, טוב, טוב על שטויות, כי זה מה שאנשים עושים במוח שלהם.

ריקי: לא אמיתי, פשוט לא אמיתי. כל החיים שלי אמרתי שאני אפילו הוראה של שינוי במשכורת לא מקבלת מלקוחות שלי ב- בטלפון כי אני לא רוצה שום דבר שהוא לא מתועד. אפילו החזר קופה קטנה אני לא מקבלת הוראות מאף אחד שהם לא, לא כתובים, שיהיה לי על זה תיעוד. טירוף. טירוף, נפלתי, טירוף, נפלתי, אין לי לזה תיעוד.

לילך: בסדר, עזבי, זה, זה נפילה קטנה בגלל שלא יהיו לה השלכות, אנחנו נתקן את זה. אבל פשוט תזכרי את זה לפעם הבאה.

ריקי: לא, לא תהיה פעם הבאה, לא תהיה פעם הבאה.

לילך: תראי אחד הדברים שהכי מפריע לי וזה גם מה שאמרתי לאילן, כולנו עושים טעויות, בסדר? הם יכולות להיות חמורות יותר או חמורות פחות, כולנו עושים טעויות. אבל בשקיפות מספרים לשותפים שלנו או לבוסים שלנו או what ever לא משנה שעשינו טעות. את יודעת למה יפית אצלי כל כך הרבה שנים ולא משנה מה יקרה בעולם כאילו אני אלחם עבורה?

ריקי: כי היא ישרה בלי, בלי ימין ושמאל.

לילך: כן. וכשהיא עשתה טעות בדיווח שהיא למדה את הנהלת החשבונות 1 ו-2 הזה what ever, אצלנו במשרד הקטן ולא יודעת, היא עשתה איזה טעות, היא כן דיווחה או לא דיווחה בזמן, לא יודעת משהו וגיא קיבל קנס של איזה 250 שקל או what ever כאילו והיא הגיעה אליי בוכה שהיא, שכתוב פה שהיא הגישה לו את הדיווח לא בזמן ויש קנס וזה טעות שלה. אז צחקתי ואמרתי לה שאחד שתבדוק את זה ושתיים כאילו זה הסיבה שנתנו לה לעשות את הנהלת החשבונות שלנו, של לי קינן ו-גי נאמן קודם כל, כן? כדי שהיא תעשה את כל הטעויות שם, מה שהיא רוצה שתעשה.

ריקי: זה מפריע לי כי את יודעת יש לי לקוחות שאני עובדת איתם 12 שנים, 15 שנים, אחרי כמה עורכי דין, אחרי כמה ממש לא בכיוון ואחד הדברים שאני, אני באה הביתה ואני אומרת ליהודה בלי לשתף אותו בפרטים שמדהים אותי רמת האמון שאנשים כאילו, את יודעת גם בדברים האישיים, בסיפורים האישיים שאני שומעת וכל מיני דברים – אני לא משתפת אותו במה, זה מדהים, כן זה ממלא אותי באהבה, אני מודה שאנשים סומכים עליי כל כך, שאנשים בוטחים בי, שאנשים העבירו אותי מבחנים של ימים שלמים במכון שבודק יושר וזה כי אני מעבירה לאנשים מאות אלפי דולרים לחו"ל והכל יוצא פיקס. אז זה הכי קשה לי עכשיו, הכי קשה לי שנפלתי. קשה לי. קשה לי זה כאילו כל מה שניסיתי

כל החיים שלי לזהות ושאני אומרת בפנים את הכל ואני אומרת את האמת, זה פשוט קשה לי, קשה לי. לא אכפת לי לחטוף על הראש, לא אכפת לי לא להרוויח, לא אכפת לי לעבוד כמו חמור, לא אכפת לי לעבוד בתנאים המסריחים שהם נותנים שם בחדר, לא אכפת לי שאופיר שיקר אותי ושנה הוא אומר לי "אני מסדר לך... בשנים הקודמות" כל פעם "כן, כן, בחודש הבא, כן, כן" לא אכפת היה לי. אכפת היה לי לבוא, לתת עבודה הכי טוב, הכי במקצועיות, לקבל את המשכורות שלי בזמן וללכת הביתה. כל הפאקה פאקה מסביב מה שאמרו ואומרים, זה לא עניין אותי, לא הייתי בשיח. עכשיו כאילו לפה הכי לא מתאים. הכי לא מתאים.

לילך: אני כל כך מקווה שאני יכולה להגיד לך עוד חודש אנחנו עולים לדרך אחרת, באמת שאני מקווה, אני לא בטוחה בזה, אני לא יודעת. אבל אני מקווה.

ריקי: טוב, זה תלוי ...

לילך: כן, זה בעיקר תלוי בשחר ואילן. תראי, זה חרא אבל רק בגלל שאת אדם ישר כל כך את מרגישה את כל מה שאת מרגישה, רק בגלל שאת אדם ישר כל כך אז ... את כל מה שיצרת כי זה היה קשות לתת לזה להימשך.

ריקי: זה היה מפחיד ברמת של לא לישון בלילה, פשוט היה מפחיד. ואמרתי לשירלי שאני יותר פוחדת מזה שלא משלמים את הניכויים, אני לא פוחדת מזה שלא משלמים ויהיה קנסות, אני פוחדת שזה יגרור ביקורת. מזה אני פוחדת, מביקורת שתהיה.

לילך: ומה אם יקרה עכשיו למישהו משהו וביטוח לאומי לא שולם?

ריקי: תהיה בעיה אבל בעיה שהמשרד יתמודד איתה.

לילך: איך את יודעת?

ריקי: אני רוצה להאמין שכן. אני רוצה להאמין.

לילך: ריקי, אני רואה לפי השיקים שלך שם שכאילו שיקים ספטמבר יצאו אבל לא שולמו, אני מניחה שיש עכשיו גם של אוקטובר, לא?

ריקי: את מדברת על הניכויים?

לילך: כן.

ריקי: השיקים של ספטמבר עוד לא יצאו, מחר צריך לשלם רק את הביטוח לאומי.

לילך: הממ.

ריקי: יש דחיה רצינית החודש ואת כל יתר התשלומים זה רק בסוף החודש.

לילך: אבל מאיפה ישלמו את הביטוח לאומי מחר?

ריקי: נבדוק את כרטיסי האשראי, אם יש מקום פנוי באחד הכרטיסים אז נשלם את זה בתשלומים בכרטיס אשראי. נכון ל- יום ראשון, החשבון היה במינוס 998. לי לא ידוע שיש איזה צפי ל- למשהו גדול שיכנס. אבל שוב, יכול להיות שאני טועה ומשהו כן יגיע.

לילך: בסדר אבל כאילו זה, זה הכל תלוי. זאת אומרת יכול מאוד להיות שלא ואז אין ויש, אם אני מבינה נכון את המספרים אז יש אז 250 אלף שקל ניכויים לשלם גם עבור ספטמבר שצריך לשלם את זה ב-26 באוקטובר?

ריקי: לא. מחר צריך לשלם את הביטוח לאומי וב-

לילך: של אוגוסט.

ריקי: של ספטמבר, של אוגוסט השיקים מוכנים, הם היו כבר צריכים להיות משולמים.

לילך: הם מוכנים אבל הם לא יצאו, לא?

ריקי: נכון.

לילך: השיקים של ה-26.9,

ריקי: זה עבור שכר אוגוסט.

לילך: עבור שכר אוגוסט נכתבו אבל לא יצאו.

ריקי: נכון כי אין כיסוי.

לילך: נכון ועכשיו ב-26 תצטרכי להוציא את אותם שיקים עבור ספטמבר על אותו סכום פחות או יותר.

ריקי: רק את השיק של ביטוח לאומי.

לילך: הממ.

ריקי: כי יתר התשלומים, כל התשלומים האחרים נדחו לסוף החודש.

לילך: אוקי, עד סוף אוקטובר?

ריקי: כן. וההערכה הייתה שכשהן חוזרות מהחופשה הן יסתערו בטירוף על הגבייה. למרות שלדעתי אף אחד לא יודע שהתשלומים במשרד חוץ משירלי וממני, אף אחד לא יודע שהתשלומים נדחו לסוף החודש. היא ואני יודעות כי אנחנו על זה. מה?

לילך: בגלל החגים?

ריקי: כן, כן, זה המדינה דוחה את התקופה הזאת. בדרך כלל מי שיודע את הדברים האלה במיידי זה שחר כי הוא מקבל איזשהו עדכון ... ואז הוא אומר לי "שימי לב התשלומים

נדחו". אבל בסדר, את יודעת אם אפשר לדחות, אני לא אקדים להם, אני לא אעשה דווקא בכוונה.

לילך: לא, ברור מה, ברור שאם אפשר לדחות נדחה.

ריקי: אני את הלקוחות שלי מורידה מחר, כל הלקוחות שלי אני אשלם מחר. גם, גם יידעתי אותם שזה בסוף החודש והם הסכימו שאני אשלם מחר. הם רוצים לדעת שזה מאחוריהם.

לילך: מאמי בואי נקודת המוצא שעושים מה שהכי טוב זה ברור.

ריקי: שמה עושים!

לילך: שעושים מה שהכי טוב לפירמה, זה ברור. ואם כרגע צריך לדחות אותם ואפשר, אז צריך לדח- אז כמובן שצריך לדחות.

ריקי: כן, כן, זה לפי החוק.

לילך: מחר אני אכנס לגבייה גם, נראה מה קורה שם.

ריקי: יש לך שליטה לדבר על זה, נכון?

לילך: מה?

ריקי: יש לך שליטה על הגבייה, לא?

לילך: לי תהיה שליטה על גבייה?

ריקי: לא, אני אומרת ב-BI את יודעת בדיוק מה קורה.

לילך: אני יודעת בדיוק אני רק לא יודעת צפי. כאילו אני יש לי גם את הדוח גבייה כי יפית מקבלת אותו אז יש לי אותו. אבל אה, לא כל כך מעניין אותי אם כתוב שם 12 מיליון או 13 מיליון או 100 מיליון, כאילו מה שמעניין אותי זה כמה כסף צריך להיכנס בימים שנותרו לאוקטובר, בנובמבר ובדצמבר כרגע.

ריקי: אילן אמר לך שיש 12 מיליון חובות בחוץ?

לילך: הוא טוען שאת אמרת לו שיש 13 ומשהו מיליון,

ריקי: אני אמרתי?

לילך: כן, הוא אמר שהוא דיבר איתך היום.

ריקי: אני אמרתי? אוקי ומה עוד!

לילך: שוב, את רואה אפילו לא ידעתי שזה לא נכון. הוא אמר לי שהוא דיבר איתך.

ריקי: אני אמרתי לך גם ששאלת אותי ביום חמישי, אני לא יודעת לענות לך על גבייה כלום, אני לא יודעת.

לילך: אוקי. אז יכול להיות שהוא אמר,

ריקי: כשהוא דיבר איתי,

לילך: יכול להיות שהוא אמר שאופיר אמר לו, יכול להיות שאני מבלבלת, אני לא בטוחה בזה שהוא אמר שאת, אבל בשיחה שהוא דיבר איתי הוא אמר שהוא דיבר גם איתך וגם עם אופיר, אז יכול להיות שהוא מערבב בין הנתונים כאילו זה לא זה. מה שהוא אמר לי זה שיש 13 וקצת מיליון, ש-90% מהם הם ברי גבייה. אני שמעתי מאופיר משהו אחר לפני כמה שבועות בשיחת אגב. אבל אני לא יודעת את האמת. לא משנה, עדיין יש סכום גדול מאוד לגבייה. והוא אמר שאת אמרת לו שיש חובות רק 4 מיליון.

ריקי: אני?

לילך: כן ש- זה הוא אמר בוודאות שהוא התקשר אליך ואת אמרת שיש חובות של 4 מיליון והוא לא מבין מאיפה אני הוצאתי עוד 2 מיליון.

ריקי: אני אמרתי לו שיש הלוואות של 4 מיליון ויש עוד 2 מיליון שזה בנוי ממה ש- מהעובר ושב שהוא במינוס ומדברים שלא שולמו וצריך לשלם אותם במידי.

לילך: לא, אבל 4 מיליון זה כולל העו״ש, לא?

ריקי: לא, יש 2.8 הלוואות בבנק.

לילך: כן.

ריקי: יש את ה-600 האלה שאני קוראת להם הלוואה זה 3 וחצי,

לילך: 700.

ריקי: יופי ויש ... במיליון.

לילך: אוקי אבל אנחנו ב- לפי החישוב שלי, אני אגיד לך מה החישוב שלי, תגידי לי איפה אני מפספסת, בסדר? 4.700 שזה עו״ש, הלוואות והחשבון ולא משנה אם זה 4.668 אבל,

ריקי: אוקי, בסדר.

לילך: בואי נהיה ב-4.700.

ריקי: אוקי.

לילך: יש 250 אלף שקל לאומי, מס הכנסה פלוס עוד 250 אלף שקל מול לאומי ומס הכנסה מה ששמעתי רק על החודש הבא, נכון?

ריקי: אוקי.

לילך: זה עוד חצי מיליון, זה כבר 5.2.

ריקי: אוקי.

לילך: יש עוד שיקים לפירעון שטרם יצאו אני לא יודעת באיזה סכום, אם אני זוכרת נכון אמרת לי סדר גודל של 300 אלף שקל ספקים.

ריקי: לא יודעת, זה בספק, אני לא זוכרת כמה יש שם.

לילך: יש שם כל מיני שיקים שאני לא יודעת מהם, יש איזה 70 אלף שקל שסימנת לי אותו שאמרת שלא יצא.

ריקי: כן, זה טעות, כן, זה שיק שבוטל, שבמקומו יצא שיק אחר.

לילך: הבנתי. ויש את ה-46 הזה שאמרת לי שהוא גם לא יצא.

ריקי: נכון, נכון.

לילך: אבל הוא כן שיק שצריך להיפרע או שהוא שיק,

ריקי: לא, לא, לא, הוא שיק שלא אמור להיפרע, אמרתי לך אני לא מבטלת אותו כי עדיין אני יודעת שלא ביטלו אותו בבנק.

לילך: הבנתי.

ריקי: הוא לא אמור להיפרע. אילן טוען שהוא לא מסר אותו, אני לא קיבלתי אותו אליי חזרה פיזית ביד אז לא ביטלתי אותו כדי לעקוב אחריו.

לילך: כן, אוקי.

ריקי: אבל נגיד אצל אופיר בתזרים השיק הזה לא קיים כי אופיר בטוח שהשיק הזה לא יפרע, אבל אני לא קיבלתי אותו חזרה.

לילך: סבבה, אוקי בואי נתעלם ממנו רגע. יש את הברמן,

ריקי: נכון.

לילך: עם ... שביצקי,

ריקי: נכון.

לילך: ועידן וזה שזה כבר מביא אותי ל-5.5.

ריקי: יופי.

לילך: לפני שחישבתי ספקים ושיקים לפירעון כי אני לא זוכרת, רק כתוב לי בנייר ושישבנו בינינו שכתבת, שכשישבנו במשרד שכתבת לי שם 300 אלף שקל בערך.

ריקי: בערך, כן.

לילך: זה כבר 5.8.

ריקי: בסדר.

לילך: ואני בטוחה שיש עוד משהו שאני מפספסת.

ריקי: בטוח יש עוד דברים שאני גם לא זוכרת אבל אוטוטו יהיה משכורות ויהיה את הפרילנסים, את יודעת בסבב הקרוב וזה,

לילך: עוד 2.7.

ריקי: זה הרי מגיע במהירות הבזק.

לילך: כן, עוד כמה ימים עוד 2.7.

ריקי: עוד שבועיים בדיוק יש לשלם משכורות ויש לשלם את הפרילנסים.

לילך: ושכירות שתרד של 100 אלף שקל אם נתנו שיקים, נכון?

ריקי: השכירות היא יורדת פעם ברבעון, ירד ב-1.9,

לילך: אה אוקי, הבנתי. אז כאילו שילמנו אותו מראש כאילו את אומרת.

ריקי: רגע, שנייה, שנייה, יכול להיות ביולי ירד, יולי אוגוסט ספטמבר, לא, אז כאילו ב-1.10 יש שיק. שנייה. בזיכרון שלי שיק של השכירות ירד ביולי, אז הוא אמור לכסות יולי, אוגוסט, ספטמבר וב-1.10 יש, אני לא זוכרת ... אני לא זוכרת.

לילך: טוב, אני אבדוק את זה מחר.

ריקי: כי אם כן זה אומר שב-1.10 אמור לרדת 300 אלף שקל שכירויות.

לילך: היה אמור לרדת כי היום אנחנו ב-21 באוקטובר.

ריקי: אבל, לא, אז אין יותר שכירויות השנה אם ירד ב-1.10, אני לא זוכרת, לא זוכרת את התאריכים של השיקים האלה. יש לך את הכרטיס של הספק על ידך? אצלך?

לילך: יש לי אותו פה איפשהו, כן.

ריקי: אז יש שמה בסוף את השיקים הדחויים של השכירות.

לילך: בואי נראה, רגע. איך אני רואה למתי הם אבל?

ריקי: יש עמודה של תאריכים.

לילך: כן, יש לי אוקטובר עד דצמבר בערך 1.10.

ריקי: והוא לא יצא כאילו?

לילך: איך אני יכולה לדעת את זה?

ריקי: זה 2019 או 2020?

לילך: בואי נראה. לא, יש לי ערך פה בכלל 2020, איפה 2019?

ריקי: זאת אומרת שהשיקים של ה-1.10.19 נפרעו.

לילך: אוקי, כי הם לא פה כאילו.

ריקי: נכון.

לילך: הבנתי.

ריקי: אז אין יותר שכירות שצריכה ל... השנה.

לילך: טוב.

ריקי: אבל השיק הבא הוא ל-1.1.2020 מן הסתם.

לילך: כן, הבנתי, אוקי.

ריקי: אוקי. אילן דיבר איתי אתמול, אמרתי לו ש- כאילו מידי זה 6 מיליון או 6 וחצי, סדר גודל כזה ואז הוא אמר לי "אני לא מוטרד, לקוחות חייבים לי 12 מיליון" אני עשיתי לו "וואו, אין לי שמץ של מושג על מה אתה מדבר" ואז הוא אמר "יש חובות למשרד 12 מיליון, מתוך זה 6 מיליון לגבייה מידית" אמרתי לו "אם זה המצב אז כולם מאושרים". פחות או יותר זה מה שדיברנו על לקוחות כי אני באמת אין לי מידע.

לילך: כן.

ריקי: אין לי מידע, אני לא יודעת, אני מעולם לא הסתכלתי על הדוח גבייה, לא ראיתי אותו מעולם, לא יודעת. ממש לא יודעת.

לילך: בסדר, בואי נקווה. בכל מקרה אף אחד לא מאושר אבל, אבל כן, זה, זה, בסדר, אני לא, תראי אני אמרתי לך ראינו את המספרים, אני לא כאילו, אנחנו שוב, אנחנו יודעת שאפשר לתקן את זה. אבל השאלה את יודעת, איך מתקנים את זה, לא איך נכנסים לבור הזה עוד פעם בהזדמנות הבאה, בחג הבא, בחופש הבא, בקיץ הבא.

ריקי: איך לתקן את זה זה באמת רק אם הם יסכימו להתארגן עם האשראי בצורה יותר חכמה או לעשות הלוואה אחת ש... 50 אלף מדי חודש, לא יודעת, כאילו אני לא יודעת, יש המון אופציות.

לילך: בוודאי שיש המון אופציות.

ריקי: אפשר לקחת הלוואת בלון אחת ואז ה-2 וחצי מיליון שכן מחזירים אותה. הכל אפשר לעשות, זה פשוט פתיר, זה לא דברים שהם ...

לילך: כן. בסדר. תגידי ריקי אני חייבת לשאול אותך שאלה אחת, כאילו למרות שאני חושבת שאני יודעת את התשובה עליה, אבל אני עדיין חייבת לשאול אותה. נגיד אני יודעת שבהזדמנות הראשונה כאילו אופיר ילכלך עליי ועל גיא ועל כל מה שהוא זה, בין אם זה היה היום, בין אם זה היה לפני השיחה, בין אם זה היה לפני חצי שנה, בין אם היה לפני שנתיים.

ריקי: דווקא לא.

לילך: מה הכוונה?

ריקי: אני לא זוכרת שהוא לכלכך, הוא, היחס אליך הוא אמביוולנטי בין הערכה לחשיבה מהירה שלך והמחוץ לקופסא וזה שאת יכולה לחשוב בו זמנית על כמה וכמה דברים. אני חושבת שמתוך המקום הזה של היכולות שלך ושל הרמה שאת פיקחית ואי אפשר לרמות אותך אז מגיע פחד מאוד גדול ממך. לא נעים כשאנשים מפחדים אבל זה המציאות, הוא מפחד.

לילך: מה אכפת לי? מה שכאילו רציתי אבל לדעת וזה כן חשוב לי כאילו זה ש- כאילו את אחת בפה ואחד בלב, נכון? מה שאת אומרת לי שאת חושבת עליי ועל גיא, את לא אחרי זה הולכת ואומרת משהו אחר לאופיר או לאילן או לשחר?

ריקי: ממש לא, גם הייתה לי שיחה שאני ... בתחושה מוזרה עם, עם גיא בערב ראש השנה כשנתתי לו את השוקולד כמו שנתתי לך ואמרתי לו משהו ואז הוא אמר לי "תתקרבי ותסבירי לי למה את אומרת לי את מה שאני אומרת". אמרתי לגיא "אני מעריכה אותך ואני אוהבת אותך בתור זה וזה וזה, למרות שאני חושבת שאת איש קשה ולפעמים מעצבן ולא נוח, אבל עדיין אני יותר מעריכה מאשר הדבר השני" בסדר? זה האופי שלכם, את יודעת כולנו בני אדם.

לילך: ברור.

ריקי: מה רצית לשאול?

לילך: לא, רציתי לשאול שאני כאילו רוצה לדעת שכאילו מה שאת חושבת את אומרת באמת כאילו ושאת לא,

ריקי: מה שאני חושבת עליכם זה שאני לא אגיד לך את המילה מעריצה כי היא לא קיימת אצלי,

לילך: כלומר?

ריקי: הערצתי בן אדם בעולם והוא כבר לא פה, זה אימא שלי. אבל אני לא מעריצה אתכם, אני מאוד מאוד מאוד מעריכה אתכם כבני אדם ואתכם כעורכי דין, בשבילי זה שתי ישויות נפרדות. כי יש את הדברים שאתם עושים כעורכי דין שאתם, את יודעת באים בהתקפות וזה וזה בשביל ההצלחה המקצועית שלכם וזה בסדר, זה גישה שלכם במקצועית. אבל כבן אדם, מה שאני אמרתי לגיא בראש השנה, אתם שניכם בעיניי אנשים מאוד מאוד ישרים, אתם לא, אתם לא מורחים אנשים ואתם אומרים מה שאתם חושבים, בין אם הצד השני אוהב את זה או לא אוהב את זה, בין אם זה נוח לו או לא נוח לו – אתם מאוד ברורים ועל זה יש לי הערכה רבה. יחד עם זה שאתם שניכם מאוד פיקחים ובשבילי זה מושא להערכה והערצה, כן, פיקחות של אנשים. אבל אתם אנשים מאוד מאוד ברורים, לא תמיד אפשר לאהוב את הבהירות הזאת שלכם, את הישירות שלכם, את הדוך כי זה לא תמיד נוח לצד השני, אבל זה, אבל זו הגדולה שלכם בעיניי. כי אני יודעת שאם אני אומרת משהו, כשאני באתי לגיא ואמרתי לו משהו שהיה לי לא נוח, גם כשידעתי שהוא הולך להגיד לי משהו לא נכון, שלא ימצא חן בעיניי, עדיין הוא ענה לי בצורה מאוד מאוד ישרה. ועל זה יש לי הרבה מאוד הערכה. וכשבאתי אליו בדברים קטנים כמו הביטקוין שהתעצבנתי בהתחלה שאני לא מסתדרת ולא מבינה מה הוא רוצה ממני, הוא גילה אין סוף סבלנות עד שאני הבנתי מה הוא רוצה ממני. אני חזרתי אליו עם הביטקוין הראשון אני חושבת 5 פעמים ולא הבנתי אותו והוא שלח אותי ל- לגיא, איך קוראים לשני? שכחתי.

לילך: גיא חן?

ריקי: לא, לרון.

לילך: אה לרון.

ריקי: ואחר כך לשגיא והם הסבירו לי ולא הסתדרתי וחזרתי אליו, אין סוף סבלנות עד שאני הבנתי. בשבילי זה ראוי להערכה כי אני תמיד יודעת שהזמן שלכם מאוד מאוד יקר, אתם במקום אחר, השעה שלכם היא מאוד מאוד יקרה, הוא מעולם לא אמר לי את מבזבזת לי את הזמן.

לילך: ...

ריקי: אני מכבדת את זה.

לילך: (הדוברת פונה למישהו לידה – לא רלוונטי לשיח) ריקי שנייה, דקה.

ריקי: טוב.

לילך: הלו!

ריקי: כן.

לילך: כן, סליחה.

ריקי: יכול להיות שאמרתי לפעמים שקשה לי, שקשה לי אתכם אבל את יודעת, אין לי משהו אחר להגיד עליכם, באמת אין לי. אתם לא עשיתם לי או נגדי אף פעם שום דבר רע. אני לא פחדתי מכם, אבל היה לי לא נוח מכם הרבה כי, כי לא הבנתי, מה ששאלתי את גיא "למה באתם למשרד הזה?" לא הבנתי מה אנשים ברמה שלכם עושים פה, אני אומרת לך בכנות. ושאלתי את גיא בנוכחותך "למה באתם למקום הזה?". היה לי מוזר, ההבדלים ברמה הם מאוד בולטים. עכשיו זה לא ברמה המקצועית שלכם בלבד, זה בכלל, איך שאתם מתנהגים עם העובדים שלכם ואיך שאתם מתנהגים.

לילך: אני שמחה שאת אומרת את זה כי אחד מאוד חשוב לי שתדעי שזה נכון, שאנחנו באמת אנשים מאוד ישרים ואת גם צודקת בניתוח שלך. את צודקת בזה שאנחנו מאוד לא קלים, שאנחנו אומרים את הכל בפנים ולפעמים לא יפה. ומצד שני אנחנו באמת, לפחות חושבים שאנחנו מאוד ישרים כלפינו, כלפי העובדים שלנו ואחד כלפי השני.

ריקי: לא, אתם ישרים נקודה, זה לא כלפי מישהו מסוים, אתם ישרים נקודה. אמרתי לך המקום שאני עובדת ביום ראשון שזה חברה ציבורית, בהתחלה הייתי תולשת את השיער ממנה כי את החשבונית של המכולת אני מפרידה, סיפרתי לך לרמת הסוכר לבן וסוכר חום.

לילך: כן.

ריקי: היום אני פשוט אוהבת כי הם מתנהגים שם כמו גרמנים נאציים נוראיים, אבל המקום הזה מתנהל בצורה הכי, הכי מדויקת, הכי מטוקטקת וכשלקוח אחר שלי במקרה גילה כי הוא ראה אותי נכנסת למשרדים שלהם פעם בגלל שאני עובדת שם, הוא אמר לי "וואו, אצלם החברה עם השם הכי טוב מבחינת חברה ציבורית על ההתנהלות של האנשים שם מבחינה פיננסית וכספית וזה" אמרתי "כן, טוב לי לעבוד שם, טוב לי שהם נאצים כי הכל מסודר מאוד" הכל מאוד מאוד מסודר וכשאני באה לשם אני עושה 6 חברות אבל הכל מסודר עד הנקודה. לי בתור בן אדם זה מאוד מאוד נוח.

לילך: אחד הדברים שהכי קשים לי עם הסיטואציה עם אופיר זה כמות הפעמים שהוא שיקר לי בשנתיים וחצי האחרונות... אנחנו רק, זה רק מתחיל להתגלות.

ריקי: בכל מיני דברים אני מניחה.

לילך: כן, בכל מיני דברים.

ריקי: כי אני מניחה שמה שאתם דיברתם איתו זה לא דברים שאני יודעת, כאילו לא קשורים בכלל.

לילך: כן. זה כואב, כאילו באמת אני יכולה, אני הולכת חוזרת אחורה בזיכרון שלי וחושבת כאילו וואו, וואו. אבל בסדר. המצב הקיים אני רוצה להאמין ש... יצא טוב ו-

ריקי: אם הם יתנתקו מהאמוציות ויקשיבו להיגיון הם ירוויחו מזה. אבל אם כולם יעבדו ממקום אמוציונלי זה lose and lose.

לילך: כן, מה שהם צריכים להפנים זה שאנחנו רואים את הבית שלנו, הבית שלהם לכל היותר כל זמן שכולנו פה על הדלת כאותו בית והרצון שלנו לתקן אותו הוא כמו הרצון לתקן את הבית שלנו. עכשיו בחירה שלהם אם הם יישארו באותו בית או לא.

ריקי: נכון. לפני 4 או 5 חודשים בסיטואציה בחדר של אילן, אז אילן אמר "לא מעניין אותי" אמרתי לו "בינתיים על הדלת כתוב אילן שרקון לא כתוב משהו אחר. גם אם אתה אומר שזה לא מעניין אותך, אתה נושא באחריות" זה הוא, אני בחדר והוא התפוצץ. אמרתי לו "זה, אתה צריך לחשוב על מה שאני אומרת לך כי אתה נושא באחריות".

לילך: כן.

ריקי: "כן קראת את הנייר לא קראת את הנייר, זה לא מעניין את אף אחד. חתמת! יש לך אחריו מלאה". זה היה בדברים אחרים לגמרי אבל גם משהו שהוא היה צריך להבין שזה לא בסדר.

לילך: אני מאוד שמחה שיש לנו אותך ואני מקווה ש- אני מקווה שנוכל לשתף פעולה יותר לעומק בהמשך. בכל מקרה,

ריקי: קודם כל תודה, מה שיקרה יקרה, את יודעת. בהתחלה הייתי בלחץ, הלכתי לבדוק כמה שרקון יושב על ההכנסות שלי ומה... להשתנות אני אומרת לך בכנות. וכבר אמרתי ליהודה, יכול להיות בדצמבר אני בלי שרקונים, הכל בסדר.

לילך: כן, אני מבינה את זה.

ריקי: הכל בסדר, אני בן אדם שחי עם, אמנם אני מפרנסת יחידה למעלה מ-20 שנה ואני תומכת גם בבת שלו הנכה עכשיו והכל אבל אח, שום מקום עבודה לא יפיל אותי.

לילך: בגלל זה אני אומרת תשמרי על עצמך. תפסיקי לחשוב שכולם כאלה נחמדים ו-

ריקי: לא, אני מנסה, קשה לי, קשה לי מאוד. עוד חשבתי, אמרתי לך עוד חשבתי שאופיר ואני חברים טובים ועוד לחצתי על הבנות, כאילו אמרתי להן "בואו מחלקת הכספים ביחד ניתן לו מתנה משמעותית ש- לפרידה שיהיה לו בכיף וזה". אני, אני אשתתף במתנה בצער גדול.

לילך: ואני, אחד הדברים שגם אני מלקה את עצמי עליהם זה שפעם חשבתי שהוא אחלה בחור. בסדר.

ריקי: החלם שלי זה שכן הייתי מספרת לו על הבן זוג שלי, על שיחות שלי איתו ושיחות אישיות, שום דבר של עבודה. על שיחות אישיות דיברנו, על, הוא שאל אותי פעם אם אני בן אדם מאושר, הוא שאל אותי איך הזוגיות שלי – על דברים אישיים לגמרי. וכמה פעמים הוא גם אמר לי "הוא פרש לגמרי הבחור הזה, הוא פרש לגמרי". איך לקחו בן אדם בינוני וקידמו אותו להיות מנכ"ל! כשהוא התחיל לחפש עבודה, אני הבאתי את הקורות חיים שלו למישהו תותח על במשק, הוא אמר לי "אני אפילו לא מוכן לבזבז את הזמן על פגישה איתו". אמרתי לו "בשבילי, בשבילי בבקשה, אני מבקשת ממך" הוא אמר "לא, שתבקשי משהו ששווה להשקיע, אני אשקיע את הזמן שלי. לא רוצה להיפגש איתו". והוא לא הסכים להיפגש איתו. הוא אמר לי "הוא פשוט חלש חלש מדי" אני אומרת לו "מה חלש! תראה את הקורות חיים, תראה איזה דבר מדהים" הוא אמר לי "חלש".

לילך: וואו, זה היה מהר. הוא צדק.

ריקי: כן, בדיעבד מסתבר שכן. אני לא אגיד לו את זה אבל הוא צדק. לא שמעתי.

לילך: אמרתי הוא צדק כאילו, זה, זה עצוב וזה נכון. תראי לקחו ילד ושמו עליו נעליים מאוד גדולות ועל הדרך גם האופי שלו מחורבן אז בכלל זה יצא,

ריקי: אני חושבת שזה פשוט, הוא היה כל כך עסוק השנה עם הדברים האישיים שלו, הוא התעייף מזה כי זה סוחט. אני לא בניתי בית אף פעם אבל אני מניחה שזה משהו, זה הליך שסוחט את הבן אדם וזה לא השאיר לו מספיק כוח כדי להתמודד מולם והלחצים שהם, כי תראי אם שחר אמר לעשות את ההעברות האלה אז שחר זה בן אדם דורסני.

לילך: כן.

ריקי: צריך המון כוח לעמוד מולו. אז כנראה שלמישהו לא היה מספיק כוח. כי תראי בשנה הזאת הוא רק אין סוף פעמים עם אה, גם עם מיטל שהייתה בצד של שחר תמיד ולא גיבתה אותו. הוא היה די לבד, הוא היה די לבד מולם וזה קשה.

לילך: כן. טוב מאמי, מחר בבוקר את במשרד?

ריקי: כן, תבלי בנעימים.

לילך: ניפגש.

ריקי: טוב, ביי.

לילך: ביי.

[סוף הקלטה]

נספח 7

תמליל מ-23.10.2019

עמ' 154

<u>תמליל שיחה – ד – ריקי 23.10.2019 לפני הפגישה עם כולם Copy of</u>

<u>(זמן הקלטה: 00:11:57)</u>

<u>שמות הדוברים:</u> **ריקי קורן, לילך קינן.**

ריקי: שאת יודעת [לוחשת],

לילך: לא לא, מאמי, לא הבנתי, לא הבנתי, עוד פעם.

ריקי: אופיר,

לילך: ממ- [נשמעת מהנהנת].

ריקי: יוצא מדעתו, על ה-70 אלף של שחר, שרשמתי את זה כמו שרשמתי, ושאת יודעת, אם את יכולה לחסוך ממנו לראות את המסמך הזה שצילמת אתמול? [לוחשת]

לילך: כרגע אני יחסוך את זה, אבל אני אמרתי כאילו לאופיר, זה 140, 70, 600.

ריקי: לא- בסדר, אלה העובדות, אלה העובדות, אבל כאילו תחסכי כאילו שראית את הדירות האלה. את הדירה שכתוב של סלבה, הקטנות ולהחזיר של- כתב בכתב יד, אם- [לוחשת],

לילך: למה, למה הוא יוצא מדעתו? אני לא מה-, חוץ מזה עכשיו הוא נזכר לצאת מדעתו? הוא יודע את זה כבר מאתמול בצהריים.

ריקי: מפני ש- מפני שהוא אומר ש-ל-140 יש תשובה, ל-600 יש תשובה, על 70 זה לא בסדר.

לילך: כן ול-600 אין תשובה אבל,

ריקי: הוא אומר שיש, את יודעת כאילו, בשפה שלו,

לילך: כן, בשפה שלו, ומה התשובה? ומה התשובה ל-140?

ריקי: זה ועד ... הנאמנים, [לוחשת],

לילך: אני לא שומעת,

ריקי: ועד נאמנים, שזה לקוח של אילן, [לוחשת]

לילך: שזה מי? מי? מי?

ריקי: ועד הנאמנים, [לוחשת]

לילך: ועד הנאמנים, כן.

ריקי: זה לקוח של אילן, אנחנו סוג של צינור כאן, אבל הם חייבים לו ערמה של כסף, אנחנו חייבים יותר מזה, על זה שלקחנו את זה הם מחזיקים להם את זה על חשבון שכר טרחה שמגיע, גם זה סיכום איתם, גם זה שכר טרחה, אבל שכר טרחה שמגיע למשרד.

לילך: הבנתי, טוב שזה לא עוזר שום דבר זה לא בסדר, אבל אוקי. אבל על ה-70 הוא לא יכול למצוא שום תירוץ.

ריקי: לא. יש את המסמך הזה... [לוחשת],

לילך: בובה, אני לא שומעת אותך חיים.

ריקי: הוא ביקש לראות את הניירות האלה [לוחשת],

לילך: ממ [נשמעת מהנהנת],

ריקי: והוא עוד פעם אמר לי שזה היה, שזה חצוף מצידי שהראיתי לך את המיילים. עכשיו שירלי אחרי שהוא הלך, הוא דיבר לא יפה, ממש לא יפה, שירלי אומרת לי-ימפגרת, היית אומרת לו שיראה את האמת שהיא נכנסה לבנקי. אבל אני כמו מפגרת, את יודעת אני לא חושבת קרימינלי, לא יעזור לאף אחד. [לוחשת]

לילך: את אומרת את האמת ואת לא לא בסדר, הכול בסדר.

ריקי: כי, כי כשנכנסת לבנק, כמו שנכנסתי איתך בשעה תשע, אנחנו ראינו.. את יכולת לראות את ההעברות האלה. לא משנה, פשוט אל תראי לו את הנייר שהם חתומים, שחס וחלילה שזה יתפתח למקומות שתצטרכי את יודעת- שיכעסו שאני מחטטת. כאילו- כאילו, עד שזה ... זה נפתר ב-. ... אם תרצי עוד ניירת ועוד ..., אני מקווה שזה לא יגיע לשם, הוא מתחרפן איך את יודעת את הכול [לוחשת],

לילך: שמה? אני פשוט מנחשת חצי ממה שאת אומרת.

ריקי: הוא מתחרפן שאת יודעת כל כך הרבה,

לילך: ממ- [נשמעת מהנהנת].

ריקי: אבל אני אמרתי לך עוד דברים שאני לא הולכת, אני לא כל כך זוכרת, אבל נדמה לי שגם- ..., אני באמת לא זוכרת. כל ה-... ,

לילך: בסדר, לא משנה, גם הוא יכול לזיין את המוח כמה שהוא רוצה, אבל זה לא יעזור לו והוא יכול לצעוק עליך כמה שהוא רוצה וזה לא יעזור לו, כי כל התנהגות כזאת רק מחריפה את מצבו.

ריקי: כאילו אמרתי לה, ... [לוחשת],

לילך: זאת אומרת הוא אשכרה אמר לך, שהיית צריכה לזייף את הרישומים גם בזה.

ריקי: הייתי צריכה לרשום את זה אצלי אחרת, כדי שהיא תזכור....., טוב, בסדר, רשום בניירות שלי, אין מה לעשות, אין מה לעשות, אני לא יכולה- כאילו את חייבת איזשהו ..., זה סוג של מידע פנימי,

לילך: ריקי, את חייבת לרשום את זה As is, מה זה השטויות האלה? שהוא ינסה לשטות את הרישומים, זה מה שהוא רוצה? או שהוא גיבור גדול, להגיד את זה לך.

ריקי: לא נורא, תדעי, את יודעת כרגע רק את אותו צילום של מסמך העברה ש-...[לוחשת] אותו נייר שצילמנו שהיה כתוב בכתב יד שלי, שהיא אמרה .... תחסכי עכשיו.

לילך: בסדר, אני יחסוך את זה עכשיו.

ריקי: כדאי שזה ייפתר בדרך, בדרך טובה ולא יגיע למצב שיהיה צורך,

לילך: נכון, נכון וגם אם יש צורך, או יהיה בזה צורך בעתיד, התשובה נורא פשוטה ריקי. אני, ביום הזה שהייתי שם ביקשתי ממכם את המסמכים האלה, אתם לא התנדבתם לתת לי אותם. אני פשוט ישבתי וביקשתי אותם, אני לא יודעת אם את כבר זוכרת. זה כבר היה שלב של –יתראי לי את זה, תראי לי את ההעברה, איפה הזה, מי נתן את ההוראה, יש לך אימייל, צלמי לי את האימייל, מה לעשות!

ריקי: בסדר, זה מה יש. צריך להבין שמישהו יודע לבדוק ... ומי שלא, אבל הוא מאוד מפחד מהפגישה.

לילך: מה רוני?

ריקי: מאוד מפחד מהפגישה בחמש וחצי, מאוד.

לילך: מה עוד הוא אמר?

ריקי: זהו, ...קודם כל הוא אמר שהיה מזיין לי את הצורה, [לוחשת]

לילך: שמה? שמה? שמה?

ריקי: ישהיה מזיין לי את הצורה, אם היה יודע שזה יתפתח ככה׳. בסדר [לוחשת].

לילך: בסדר, בכל מקרה,

ריקי: אני לא כועסת עליו, רק כואב לי על זה, .. אני אומרת לך.. [מקוטעת]

לילך: בסדר, אני רק רוצה שאת לא תדאגי, בגלל שאף אחד לא יכול לעשות לך שום דבר.

ריקי: אני ממש דואגת לי עכשיו, אני באמת דואגת לי עכשיו, רוצה שזה יהיה, את יודעת שזה ייפתר, ויעבור למקום פתות, ... ששחר לא יודע שהוא הוציא את הכסף משם. [לוחשת]

לילך: מה? עוד פעם. אני פשוט, בגלל שאת מדברת נורא חלש, אני לא שומעת חלק.

ריקי: רגע, שנייה, שירלי אמרה לי בוודאות ששחר לא יודע ש-... [לוחשת].

לילך: מי אמר לך את זה?

ריקי: שירלי, היא גם עושה את המשיכות. כי כשעשו את המשיכה, היא אמרה שהיא אמרה לך את זה גם אתמול, אני לא זכרתי, היא אומרת שהיא אמרה לך אתמול, שכשרואים את המשיכה רואים שזה כאילו מאילן. ואז שחר התקשר ואמר מה פתאום העבירו לו כסף מאילן, הסבירו לו שזה לא מאילן, זה מ-56, ש-56 רשום על שם אילן, הוא מאוד כעס.

לילך: זאת אומרת, הוא יודע מזה?

ריקי: הוא יודע שזה משם וזה לא הייתה הוראה ולא בקשה שלו. עכשיו הוא יודע בדיעבד שזה משם.

לילך: אבל, בואי רק רגע, כדי שאני יבין, תעזרי לי רגע להבין את ההתנהלות. שחר מבקש 70 אלף שקל. את כותבת לו שאין. הוא אומר יטוב אז תעשי מחרי, מגיע מחר, מה קורה?

ריקי: [נשמעת מקוטע]

לילך: ואז מה? ואז מה?

ריקי: הוא אומר תעשו.. [נשמעת מקוטע].

לילך: את במסדרון? כאילו, או בזה של השירותים?

ריקי: לא, לא אני בחדר.

לילך: אז למה אני שומעת אותך כל כך מקוטע?

ריקי: לא יודעת, אבל עכשיו אני יכולה לדבר יותר חופשי, כי שירלי הלכה.

לילך: אוקי.

ריקי: אני אומרת הוא יכול לבקש כמו שאילן מבקש ואז אני אומרת יאין, אין לי, אני לא יכולה לשלם, כי לא שילמתי דברים אחרים'.

לילך: אז אמרת אין, ו-

ריקי: אז הוא ביקש מאופיר, אז אופיר יגיד אין בעיה חייבים להעביר לו, גם שיביא את החשבון העובר ושב לקשקש. זה הייתה פעם אחת ויחידה, שזה לא היה בעובר ושב.

לילך: כן אבל, אופיר אומר –אוקי, 'אז תשלמו לו' – ואתם אומרות- 'אין', תעזרי לי רגע, צעד אחרי צעד.

ריקי: אז זה מה שהיא אומרת, שהיא, היא אומרת שהיא אמרה לאופיר שאי אפשר להעביר בעו"ש. אמר – 'תעבירו ... ואנחנו נדאג להעביר לו , להחזיר לו את זה לשם במיידי'.

לילך: הבנתי, ואז הולכים לאילן והוא צריך לחתום על זה, והוא שואל – למה? – ומה עונים לו?

ריקי: היא לא זוכרת, אם הוא שאל, אבל את יודעת, עורך דין, הוא קורא את מה שהוא חותם עליו.

לילך: זה חשבון של-,

ריקי: למרות שאני אומרת לך שאילן פחות קורא.

לילך: זה, זה חשבון שהוא בשליטה של אילן, נכון?

ריקי: לא, חשבון של המשרד, אבל בבנק כאילו השם זה אילן,

לילך: כן, אבל אילן המורשה חתימה שם!

ריקי: בדיוק.

לילך: רק אילן?

ריקי: לא, שניהם חותמים על העברות משם.

לילך: אז למה הפיקדונות כל פעם אילן חותם?

ריקי: לא יודעת, כנראה ככה פתחו את החברה וזה היה על שם אילן, אני לא יודעת לענות לך על זה, זה כאילו זה שתי חתימות, יש על המסמך שתי חתימות.

לילך: הבנתי, אז צריך את שתיהם כל פעם?

ריקי: ממ- [נשמעת מהנהנת].

לילך: בפיקדונות.

ריקי: ברור, כן.

לילך: הבנתי, אז גם שחר חותם על המסמך הזה שהוא יודע שזה משם.

ריקי: כן, רק שהוא לא ידע והוא לא חתם, הוא לא היה פה.

לילך: אז מי חתם בשמו?

ריקי: השני. ...

לילך: שירלי חתמה בשמו?

ריקי: לא, לא, לא, לא, השני.

לילך: מה זה השני? אילן חתם בשמו של שחר?

ריקי: נכון.

לילך: על העברה מפיקדונות לטובת שחר?

ריקי: כן.

לילך: הבנתי.

ריקי: תשאירי לך את זה כנשק יום הדין הזה.

לילך: בסדר.

ריקי: נעצור פה, כי יש לי עבודה, נעצור פה.

לילך: לא מצליחה להבין, מה יש לו לפרפר עכשיו, מה הוא מנסה לעשות לפני הישיבה? תסבירי לי רגע.

ריקי: אני חושבת פוחד על השם שלו מאוד, מאוד, ואף אחד לא אמר שום דבר על זה, אף אחד, אבל כמו שאמרתי לך הוא בריפיט, הוא רוצה ללכת בטוב. יכול להיות שבשיחה עם גיא, לא יודעת, אני לא שמעתי כלום, אין לי מושג יכול להיות שהוא קיבל הרגשה - אוקי דברים מתקדמים הם פתירים. ופתאום הפגישה הזאת מלחיצה אותו, שדקה לפני שהוא בדלת, עד עוצרים אותו לכל מיני בדיקות של דורין. אבל זה תחושה שלי, זה לא משהו שאני יודעת.

לילך: אוקי. טוב מאמיליה, תודה על העזרה.

ריקי: רק את הנייר הזה, תשאירי אותו בצד.

לילך: אני כרגע משאירה את כל הניירות בצד. יש לי את כולם, משאירה את כולם בצד. אני אמרתי לך, אבל אני אומרת לך גם בכנות, שאם הם לא יתאפסו על עצמם ולא יעשו את מה שצריך לעשות, ואז אולי אני ישתמש בו, בשביל שהם יתעוררו ויבינו שהם לא יכולים להמשיך לשקר. כרגע הם פה ואני מקווה שאני לא אצטרך.

ריקי: טוב, זה הדבר היחיד שיכול ... אמרתי לך, שזה יהיה ליום הדין, בתקווה שיום הדין לא יגיע.

לילך: כן.

ריקי: אבל הם צריכים, צריכים להתבגר, להתאפס, לא יודעת.

לילך: טוב מאמי, בסדר גמור.

ריקי: טוב, ביי.

לילך: תודה, ביי.

ריקי: ביי.

[סוף הקלטה]

נספח 8

העתק אסמכתא המלמדת על לקוחות ציבוריים שעניינם בוודאי יעלה במסגרת ההתדיינות

עמ' 161

אודות

פירמת שרקון, בן עמי, אשר ושות' הינה אחת מפירמות עורכי הדין המסחריות, הגדולות והמובילות במדינת ישראל, המדורגת שנה אחר שנה באופן קונסיסטנטי במדריכי דרוג ישראליים ובינלאומיים כאחת מפירמות עורכי הדין המובילות, בקשת נרחבת של תחומי עיסוק ועשייה משפטיים.

תחומי עיסוק

תחומי העיסוק של הפירמה ומערך השירותים המשפטיים צומח ומתרחב באופן תדיר, בהתאם לקהל לקוחותיה הוורסטילי של הפירמה, המהווה חלק מהלב המסחרי הפועם של המשק הישראלי. צמיחה זו מאפשרת לפירמה להוות One Stop Shop אמיתי בשלל תחומי המשפט המסחרי והאזרחי, לרבות בתחומי פעילות משלימים לפעילות המסחרית השוטפת. תחומים אלו משתכללים באופן עקבי לצד פעילות הלקוחות ובהתאמה לצרכיהם, ומייצרים ללקוחות הפירמה מעטפת שירותים כוללת, יעילה, מהירה ומקצועית. הפירמה מובלת בידי עורכי-דין מהבכירים במדינה הנמנים מזה שנים רבות כסמן ימני בתחום עריכת הדין בישראל בתחומי עיסוק רבים, מכהנים כראשי וועדות מקצועיות בלשכת עורכי הדין ומרצים בשלל מוסדות אקדמיים, בכנסים ובהשתלמויות של גופים שונים.

הון אנושי

פעילות הפירמה מתבצעת בקבוצות מקצועיות המורכבות מהון אנושי מיומן ומקצועי בעל ניסיון של שנים רבות בקשת נרחבת של תחומים, המונהגות בידי שותפים בעלי וותק ומעוף בתחומי עיסוקם המנווטים את פעילות המשרד ביד בטוחה. כל זאת, תוך מתן יחס אישי, ייצוג משפטי 'בגובה העיניים', טיפול משפטי נגיש, מקצועיות ללא דופי, יצירתיות, נאמנות ויעילות. הפירמה מעניקה ליווי לגופים משלל קצוות המגזר העסקי והציבורי בישראל - החל מחברות פרטיות, חברות ציבוריות, נסחרות וחברות אחזקה, דרך חברות טכנולוגיה וטלקומוניקציה לצד יזמים וקבלנים, ממשיך בגופי מדינה, חברות ממשלתיות וברשויות מקומיות מהגדולות והמובילות בישראל וכלה בגופים ציבוריים מרכזיים לצד קבוצות הון וחברות זרות. CBA גאה לקחת חלק בליווי ובייצוג חלקים בלתי מבוטלים מהשדרה המרכזית העסקית במדינת ישראל, לרבות הובלת תהליכים משמעותיים ורחבי היקף במשק, החל מתהליכים פיננסיים בשוק ההון, דרך פרויקטים בתחום התשתית והתכנון ובניה מהגדולים שבוצעו במדינת ישראל, וכלה בתיקי ליטיגציה פורצי דרך בסכומי ענק לצד תהליכי M&A מורכבים.

קשרים עסקיים ומקצועיים

כפירמת עורכי דין מהגדולות והמובילות בישראל, מחזיקים שותפי הפירמה ברשת ענפה של קשרים עסקיים ומקצועיים ונמצאים בקשר הדוק עם משרדים מקבילים ויועצים משפטיים חיצוניים בארץ ובעולם, לרבות חיבור לאנשי עסקים, קרנות הון סיכון ותהליכים פיננסיים.

BDI